

แผนพัฒนาจังหวัด

พ.ศ.2561-2565

(ฉบับบททวน ปี พ.ศ.2563)

จังหวัดศรีสะเกษ

Website: <http://www.sisaket.go.th>

E-mail: plansisaket@gmail.com

Tel: +66 0 4561 1139 # 15

แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.2563) จังหวัดศรีสะเกษ

Website: <http://www.sisaket.go.th>
E-mail: plansisaket@gmail.com
Tel: +66 0 4561 1139 # 15

คำนำ

ในคราวประชุมคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ครั้งที่ 2/2561 เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2561 โดยมีนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับทบทวน หลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และปฏิทิน การจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2563

จังหวัดศรีสะเกษ จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.2561 -2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.2563 โดยมีคณะทำงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจากทุกภาคส่วนได้ร่วมประชุมหารือ เพื่อทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดในแต่ละประเด็นการพัฒนา และนำเสนอผลการจัดทำแผนฯ ต่อคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) เพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้จังหวัดศรีสะเกษ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กองจัดทำงบประมาณเขตพื้นที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี และผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาทั้งในและนอกพื้นที่ ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนงบประมาณ และคำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการจัดทำตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัด ความเชื่อมโยงแผน การวิเคราะห์สถานการณ์ประเด็นที่เชื่อมโยงกับข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่ และการจัดทำ Project Idea และ Project Brief ทำให้แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2561 -2565 ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.2563 สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จังหวัดศรีสะเกษจึงขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

จังหวัดศรีสะเกษ

ธันวาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
1. ข้อมูลเพื่อการพัฒนา	1
1.1 ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ	4
1.2 ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ	56
1) ด้านเศรษฐกิจ	56
2) ด้านสังคมและความมั่นคง	61
3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	69
1.3 ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	71
1.4 ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา	75
2. ประเด็นการพัฒนา	81
2.1 บทวิเคราะห์	81
2.2 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	82
2.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	83
2.4 ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด	84
1) วัตถุประสงค์	84
2) เป้าหมายและตัวชี้วัด	84
3) แนวทางการพัฒนา	85
3. แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด	87
3.1 แผนงาน : ชุดโครงการ (แบบ จ.1)	88
3.2 แผนงานโครงการย่อย : Project Idea (แบบ จ.1-1)	100
4. ภาคผนวก	122
4.1 ภาคผนวก ก. รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ บริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551	123
4.2 ภาคผนวก ข. สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด	124

ส่วนที่ 1

ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

1. ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดศรีสะเกษ ก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา ไม่ปรากฏหลักฐานแน่นอน มีการจดบันทึกไว้พอสังเขป ส่วนมากได้จากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุเล่าต่อๆ กันมา เอาความแน่นอนไม่ได้นัก นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีสันนิษฐานว่า พื้นที่ภาคอีสานในปัจจุบันเคยเป็นที่อยู่ของพวกละว้า และลาว มีแคว้นแคว้นอาณาจักรเขตกครองเรียกว่า "อาณาจักรพูนัน" ประมาณปี พ.ศ. ๑๑๐๐ พวกละว้าที่เคยมี

อำนาจปกครอง อาณาจักรพูนันเสื่อมอำนาจลง ขอมเข้ามามีอำนาจแทน และตั้งอาณาจักรเจนละ หรืออีสานปุระขึ้น พวกละว้าถอยร่นไปทางเหนือ ปล่อยให้พื้นที่ภาคอีสานรกร้างว่างเปล่าเป็นจำนวนมาก เขตพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดใกล้เคียงจึงถูกทิ้งให้เป็นที่รกร้างและเป็นป่าดง ขอมได้แบ่งการปกครองเป็น ๓ ภาค โดยมีศูนย์กลางการปกครองอยู่ที่ละโว้ (ลพบุรี) พิมาย (นครราชสีมา) และสกลนคร มีฐานะเป็นเมือง ประเทศราช ขึ้นตรงต่อศูนย์กลางการปกครองใหญ่ที่นครวัดในยุคที่ขอมเรืองอำนาจ ศรีสะเกษน่าจะเป็นดินแดนแห่งหนึ่งที่ขอมใช้เป็นเส้นทาง

ไปมาระหว่างเมืองประเทศราชดังกล่าวแล้ว เพราะปรากฏโบราณสถานโบราณวัตถุของขอม ซึ่งกรมศิลปากรสำรวจในจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ จำนวน ๑๕ แห่ง ไม่รวมเขาพระวิหารซึ่งเป็นเทวสถานของขอมที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีปราสาทหินสระกำแพงใหญ่ สระกำแพงน้อย ปราสาทลุมพุก ปราสาทบ้านทามจาน (บ้านสมอ) ปราสาทเยอ ปราสาทโดนตวล (ช่องตาเฒ่า อ.กันทรลักษณ์) สันนิษฐานว่าโบราณสถานเหล่านี้มีอายุประมาณ ๑,๐๐๐ ปีเศษมีอยู่ตามท้องที่อำเภอต่างๆ ของจังหวัดศรีสะเกษ ขอมคงสร้างขึ้น เพื่อเป็นที่พักและประกอบพิธีทางศาสนาระหว่างเดินทางจากนครวัด นครธมข้ามเทือกเขาพนมดงรักมาสู่ศูนย์กลางการปกครองภาคอีสานทั้ง ๓ เมืองดังกล่าวแล้ว เมื่อขอมเสื่อมอำนาจลง ไทยเริ่มมีอำนาจครอบครองดินแดนเหล่านี้ ขณะเดียวกันจังหวัดศรีสะเกษ มีสภาพเป็นป่าดงอยู่ยาวนานเพราะแม้แต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนกลางก็มิได้บันทึกกล่าวถึงจังหวัดศรีสะเกษ

สันนิษฐานว่าเมืองศรีสะเกษถูกยุบลงเป็นอำเภอ ขึ้นกับเมืองขุขันธ์ ซึ่งเป็นเมืองเก่ามาแต่เดิม พ.ศ. ๒๔๔๗ ย้ายที่ตั้งเมืองขุขันธ์ (ซึ่งอยู่ที่บ้านแตระ ตำบลห้วยเหนือ อำเภอขุขันธ์ในปัจจุบัน) มาอยู่ที่ตำบลเมืองเก่า (ปัจจุบันคือตำบลเมืองเหนือในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษในปัจจุบัน) และยังคงใช้ชื่อ "เมืองขุขันธ์" ยุบเมืองขุขันธ์เดิมเป็นอำเภอห้วยเหนือ (อำเภอขุขันธ์ในปัจจุบันนี้) พ.ศ. ๒๔๕๕ กระทรวงมหาดไทย มีประกาศให้เปลี่ยนชื่อเมืองทุกเมืองเป็นจังหวัด เมืองขุขันธ์จึงเป็นจังหวัดขุขันธ์ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๕ เปลี่ยนผู้ว่าราชการเมืองเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๑ มีพระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนชื่อจังหวัดขุขันธ์ เป็นจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน เคยเป็นชุมชนที่มีอารยธรรมรุ่งเรืองนานนับพันปี นับแต่สมัยขอมเรืองอำนาจ และมีชนเผ่าต่างๆ ได้แก่ ส่วย เขมร ลาว และเยอ อพยพมาตั้งรกรากในบริเวณนี้ตราบเท่าปัจจุบัน

ตราประจำจังหวัดศรีสะเกษ

รูปปราสาทหิน ๗ ชั้น และดอกลำดวนมีใบ ๖ ใบ

ปราสาทแก้ว หมายถึง ปราสาทหินและปราสาทแก้ว ที่มีอยู่จำนวนมากในจังหวัด

ดอกลำดวน หมายถึง ชื่อเดิมที่ปรากฏในตำนานเมือง คือ เมืองศรีนครลำดวน

ธงประจำจังหวัดศรีสะเกษ

สีส้ม - ขาว มีรูปปราสาทหิน ๗ ชั้น และดอกลำดวนมีใบ ๖ ใบ อยู่ตรงกลางพื้นผ้า

ต้นไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ

ดอกไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ

ต้นลำดวน

ดอกลำดวน

คำขวัญประจำจังหวัดศรีสะเกษ

“แดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี มีสวนสมเด็จ

เขตดงลำดวน หลากล้วนวัฒนธรรม เลิศล้ำสามัคคี”

1.1 ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

1) ด้านกายภาพ

ที่ตั้งและอาณาเขต ขนาดและที่ตั้ง จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง หรือเรียกว่า อีสานใต้ มีพื้นที่ประมาณ 8,839.976 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,524,985 ไร่ เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 21 ของประเทศ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 571 กิโลเมตร ทางรถไฟประมาณ 551 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ เขตอำเภอราชไห้แล อำเภอกสิลาลาด และอำเภอยางชุมน้อย ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศใต้ เขตอำเภอขุขันธ์ อำเภอขุขหาญ และอำเภอกันทรลัภย์ ติดต่อกับประเทศกัมพูชา ประชาธิปไตย

ทิศตะวันออก เขตอำเภอกันทรลัภย์ อำเภอกันทรารมย์ และอำเภอโนนคูณ ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี

ทิศตะวันตก เขตอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอปรangkู่ อำเภอห้วยทับทัน และอำเภอบึงบูรพ์ ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

แผนที่ 1 แผนที่จังหวัดศรีสะเกษ

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับทุ่งนามีภูเขาและป่าไม้อยู่ทางตอนใต้ และพื้นที่จะค่อยๆลาดลงสู่ทิศเหนือและทิศตะวันตก ซึ่งเต็มไปด้วย ห้วย คลอง หนอง บึง ต่างๆ ตลอดระยะทางที่ลำน้ำมูลและลำน้ำชีไหลผ่าน สภาพดินร่วนละ 60 เป็นลักษณะดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำดีแต่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และมีแนวชายแดนติดกับประเทศกัมพูชา ประมาณ 127 ก.ม. (อำเภอกันทรลักษ์ 76 กม. อำเภอขุนหาญ 18 กม. และอำเภอภูสิงห์ 33 กม.)

เขตการปกครองของจังหวัด

จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ 206 ตำบล 2,633 หมู่บ้าน

ตารางที่ 1 พื้นที่ของแต่ละอำเภอในจังหวัดศรีสะเกษ

ลำดับ	อำเภอ	เนื้อที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจากตัวจังหวัด (กม.)
1	กันทรลักษ์	1236.58	63
2	กันทรารมย์	664.21	26
3	ขุขันธ์	914.306	49
4	ขุนหาญ	723.055	60
5	น้ำเกลี้ยง	257.826	44
6	โนนคูณ	256.853	56
7	บึงบูรพ์	49.582	42
8	เบญจลักษ์	331.331	80
9	ปรางค์กู่	285.475	60
10	พยุห์	225.458	21
11	โพธิ์ศรีสุวรรณ	111.104	29
12	ไพรบึง	248.845	42
13	ภูสิงห์	940.105	28
14	เมืองศรีสะเกษ	576.366	0
15	เมืองจันทร์	95.838	40
16	ยางชุมน้อย	209.554	32
17	ราษีไศล	504.858	38
18	วังหิน	237.619	35
19	ศรีรัตนะ	236.684	37
20	ศิลาลาด	131.812	53
21	ห้วยทับทัน	194.586	37
22	อุทุมพรพิสัย	407.929	24

ประชากรในจังหวัด

จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากร รวมทั้งสิ้น 1,472,728 คน ชาย 734,728 คน หญิง 737,303 คน (ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560)

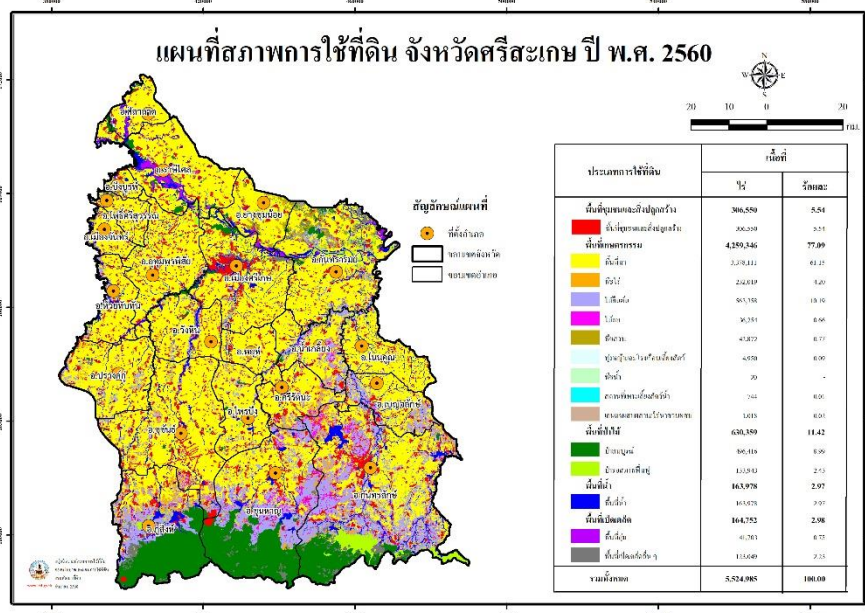
ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดศรีสะเกษ มีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อนและค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน โดยเฉลี่ยแล้วในปีหนึ่งๆ จะมีฝนตก 100 วัน ปริมาณฝนเฉลี่ย 1,200 - 1,400 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 10 องศาเซลเซียส สูงสุดประมาณ 40 องศาเซลเซียส เฉลี่ยประมาณ 26 - 28 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ 66 - 73

การใช้ที่ดิน

จังหวัดศรีสะเกษมีลุ่มน้ำมูลเป็นพื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่เศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกข้าว ทำไร่ และสวน รวมไปถึงชุมชนเมืองที่เริ่มมีการขยายตัวของกิจกรรมต่างๆ และเป็นชุมชนเมืองมีประชากรหนาแน่น จากการจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยภาพถ่ายดาวเทียม Landsat 5 TM พื้นที่เกษตรกรรมปลูกข้าวมีการลดลงในปี พ.ศ. 2552 และเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2557 จากการสำรวจภาคสนามพื้นที่ในลุ่มน้ำมูลจะมีเขื่อนราษีไศล ซึ่งจะมีปริมาณน้ำใช้ตลอดปี ประชาชนส่วนใหญ่จะมีการปลูกข้าวนาปี และนาปรังทำให้มีพื้นที่ทางการเกษตรกรรมมากสำหรับพืชสวนมีพื้นที่มากในปี พ.ศ. 2552 แต่ลดลงในปี พ.ศ. 2557 ซึ่งส่วนใหญ่จะทำเกษตรกรรมปลูกพริก มะนาว กระเทียม และหอมแดง เป็นต้น ทำให้พื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศซึ่งเกษตรกรรมมีการปรับชนิดของการปลูกพืชทำให้พื้นที่นาบางส่วนมีการจัดทำสวนพริก หรือพืชระยะสั้นเพื่อรอรับการปลูกข้าวในฤดูกาลต่อไป ทำให้มีการประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง สำหรับพื้นที่ชุมชน/สิ่งปลูกสร้างมีการขยายตัวและมีมากขึ้น

แผนภาพที่ 2 แผนที่การใช้ที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ.2560

ตารางที่ 2 สรุปประเภทการใช้ที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2560

สัญลักษณ์	ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
U	พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	306,550.00	5.54
U101	ตัวเมืองและย่านการค้า	24,433.00	0.44
U200	หมู่บ้าน/ที่ดินจัดสรรร้าง	187.00	-
U201	หมู่บ้านบนพื้นราบ	227,703.00	4.12
U301	สถานที่ราชการและสถาบันต่างๆ	44,614.00	0.81
U405	ถนน	718.00	0.01
U500	พื้นที่อุตสาหกรรมร้าง	37.00	-
U502	โรงงานอุตสาหกรรม	5,764.00	0.1
U503	ลานตากและแหล่งรับซื้อทางการเกษตร	1,116.00	0.02
U600	สถานที่ร้าง	95.00	-
U601	สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	586.00	0.01
U602	รีสอร์ท โรงแรม เกสต์เฮาส์	274.00	0.01
U603	สุสาน ป่าช้า	703.00	0.01
U605	สถานีบริการน้ำมัน	297.00	0.01
U701	สนามกอล์ฟ	23.00	-
A	พื้นที่เกษตรกรรม	4,259,346	77.09
A1	พื้นที่นา	3,378,111	61.15
A100	นาร้าง	1,629	0.03
A101	นาข้าว	3,334,118	60.35
A101+A202	นาข้าว+ข้าวโพด	2,267	0.04
A101+A204	นาข้าว+มันสำปะหลัง	12,114	0.22
A101+A208	นาข้าว+ถั่วเขียว	95	-
A101+A210	นาข้าว+ถั่วลิสง	101	-
A101+A219	นาข้าว+มันเทศ	504	0.01
A101+A220	นาข้าว+แตงโม	17	-
A101+A502	นาข้าว+พืชผัก	6,518	0.12
M201+A101	พื้นที่ลุ่ม+นาข้าว	20,748	0.38
A2	พืชไร่	232,019	4.2
A200	ไร่ร้าง	1,296	0.02

สัญลักษณ์	ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
A201	พืชไร่ผสม	2,088	0.04
A202	ข้าวโพด	3,830	0.07
A203	อ้อย	17,919	0.33
A204	มันสำปะหลัง	195,807	3.54
A208	ถั่วเขียว	361	0.01
A209	ถั่วเหลือง	36	-
A210	ถั่วลิสง	522	0.01
A211	ปอแก้ว ปอกระเจา	171	-
A216	ข้าวไร่	13	-
A218	มันแกว	11	-
A219	มันเทศ	2,899	0.05
A220	แตงโม	303	0.01
A229	พริก	6,763	0.12
A3	ไม้ยืนต้น	563,358	10.19
A300	ไม้ยืนต้นร้าง	11	-
A301	ไม้ยืนต้นผสม	1,564	0.03
A302	ยางพารา	497,906	9.01
A303	ปาล์มน้ำมัน	17,137	0.31
A304	ยูคาลิปตัส	43,002	0.78
A305	สัก	1,505	0.03
A306	สะเดา	36	-
A307	สนประดิพัทธ์	15	-
A309	ประดู่	11	-
A314	หม่อน	246	-
A315	ไผ่ปลูกเพื่อการค้า	1,449	0.03
A317	หมาก	198	-
A318	จามจุรี	21	-
A322	กฤษณา	158	-
A323	ตะกู	99	-
A4	ไม้ผล	36,254	0.66

สัญลักษณ์	ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
A400	ไม้ผลร้าง/เสื่อมโทรม	31	-
A401	ไม้ผลผสม	14,895	0.27
A402	ส้ม	67	-
A403	ทุเรียน	1,322	0.02
A404	เงาะ	1,041	0.02
A405	มะพร้าว	320	0.01
A406	ลิ้นจี่	24	-
A407	มะม่วง	4,286	0.08
A408	มะม่วงหิมพานต์	9,620	0.17
A409	พุทรา	11	-
A411	กล้วย	946	0.02
A412	มะขาม	605	0.01
A413	ลำไย	1,401	0.03
A414	ฝรั่ง	775	0.01
A415	มะละกอ	330	0.01
A416	ขนุน	15	-
A419	มังคุด	67	-
A420	ยางสด ลองกอง	37	-
A421	ระกำ สละ	10	-
A422	มะนาว	280	0.01
A425	มะกอกน้ำ มะกอกฝรั่ง	50	-
A426	แก้วมังกร	41	-
A427	ส้มโอ	19	-
A428	ละมุด	15	-
A429	มะปราง มะยงชิด	46	-
A5	พืชสวน	42,872	0.77
A501	พืชสวนผสม	17	-
A502	พืชผัก	42,741	0.77
A503	ไม้ดอก ไม้ประดับ	26	-
A504	องุ่น	71	-

สัญลักษณ์	ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
A509	พืชสมุนไพร	17	-
A7	ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	4,950	0.09
A700	โรงเรือนร้าง	95	-
A701	ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	3,382	0.06
A702	โรงเรือนเลี้ยงโค กระบือ และม้า	330	0.01
A703	โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	709	0.01
A704	โรงเรือนเลี้ยงสุกร	434	0.01
A8	พืชน้ำ	20	-
A803	บัว	20	-
A9	สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	744	0.01
A900	สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร้าง	112	-
A902	สถานที่เพาะเลี้ยงปลา	632	0.01
A0	เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	1,018	0.02
A001	เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	1,018	0.02
F	พื้นที่ป่าไม้	630,359	11.42
F100	ป่าไม่ผลัดใบรอสภาพฟื้นฟู	8,718	0.16
F101	ป่าไม่ผลัดใบสมบูรณ์	15,215	0.28
F200	ป่าผลัดใบรอสภาพฟื้นฟู	125,225	2.27
F201	ป่าผลัดใบสมบูรณ์	465,228	8.42
F501	ป่าปลูกสมบูรณ์	15,973	0.29
W	พื้นที่น้ำ	163,978	2.97
W101	แม่น้ำ ลำห้วย ลำคลอง	45,269	0.82
W102	หนอง บึง ทะเลสาบ	41,983	0.76
W201	อ่างเก็บน้ำ	61,180	1.11
W202	บ่อน้ำในไร่นา	9,521	0.17
W203	คลองชลประทาน	6,025	0.11
M	พื้นที่เบ็ดเตล็ด	164,752	2.98
M101	ทุ่งหญ้าธรรมชาติ	9,556	0.17
M102	ทุ่งหญ้าสลับไม้พุ่ม/ไม้ละเมาะ	83,701	1.52
M201	พื้นที่ลุ่ม	41,658	0.75

สัญลักษณ์	ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
M201+A201	พื้นที่ลุ่ม+พืชไร่ผสม	45	-
M300	เหมืองเก่า บ่อขุดเก่า	2,626	0.05
M301	เหมืองแร่	640	0.01
M302	บ่อลูกรัง	11	-
M303	บ่อทราย	5	-
M304	บ่อดิน	326	0.01
M401	พื้นที่กองวัสดุ	9	-
M403	ที่หินโผล่	24,843	0.45
M405	พื้นที่ถม	1,297	0.02
M701	ที่ทิ้งขยะ	35	-
รวมทั้งหมด		5,524,985	100

ที่มา : การใช้ที่ดินรายจังหวัด กรมพัฒนาที่ดิน พ.ศ.2560

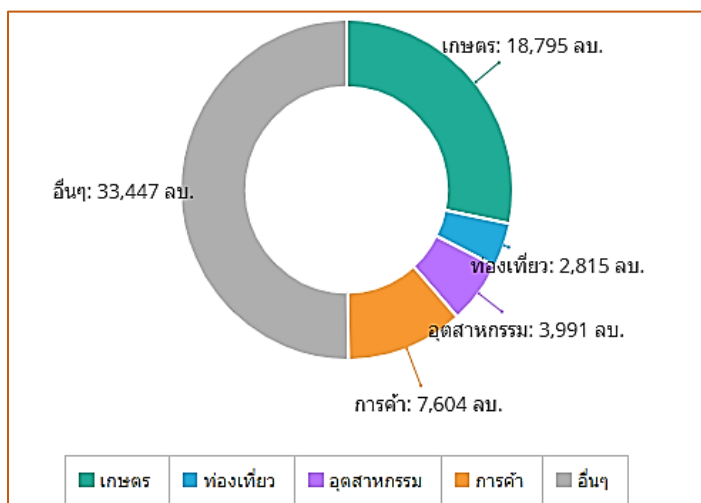
2) ด้านเศรษฐกิจ

อัตราการขยายตัวของ GPP และโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต จังหวัดศรีสะเกษ อัตราขยายตัวที่แท้จริง ปี 2558 ร้อยละ 2.5 ปี 2559 ร้อยละ 3.8 โครงสร้างเศรษฐกิจและขนาดเศรษฐกิจ ณ ราคาประจำปี 2558 และ ปี 2559 เท่ากัน ที่ร้อยละ 4.7 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ในปี 2558 คิดเป็น 63,455 บาท และ ในปี 2559 คิดเป็น 66,653 บาท โดยมีข้อมูลตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ดังนี้

- อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ 5.04 ต่อปี
- มูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita) 64,298 บาท/คน/ปี
- สัดส่วนคนจนร้อยละ 10.80
- อัตราการว่างงานร้อยละ 0.41
- ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย 118,964 บาท/คนปี
- อัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.42
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ร้อยละ 0.62
- อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ร้อยละ -22.27

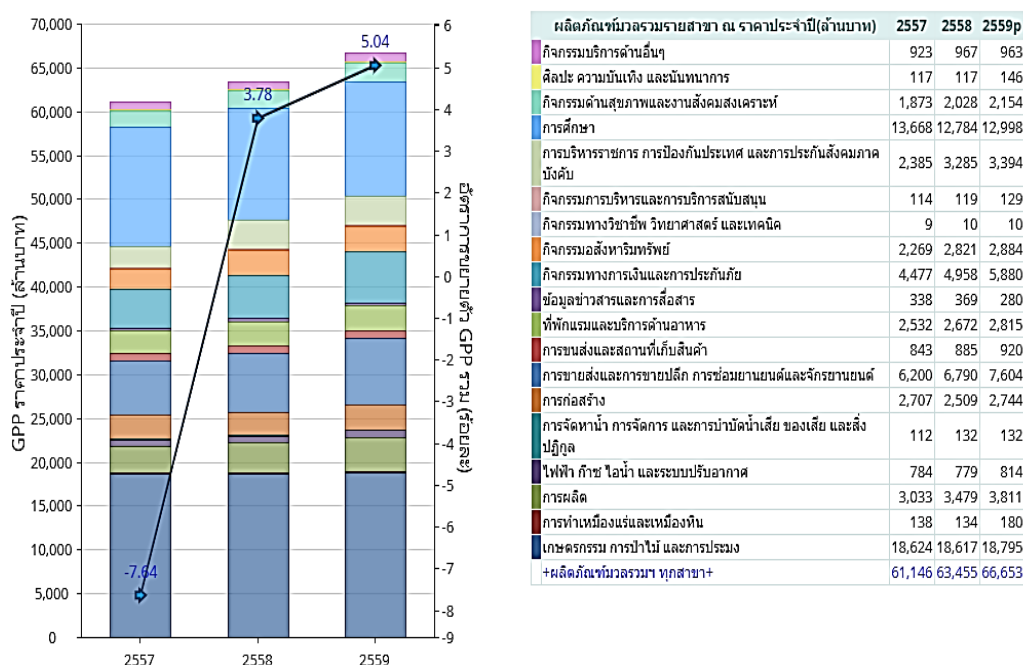
แผนภาพที่ 3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมทุกสาขา จังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

แผนภาพที่ 4 ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขา ณ ราคาประจำปี จังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ข้อมูลด้านธุรกิจและการค้าชายแดน

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และมีจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวรที่เป็นเส้นทางสำคัญในด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ซึ่งสถานการณ์การค้าชายแดนบริเวณจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน มีมูลค่าการค้าในแต่ละปีมีแนวโน้มเพิ่มสูงมาก โดยในปี พ.ศ. 2560 มีมูลค่ารวม 818.90 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 464.25 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 354.65 ล้านบาท ดุลการค้า 109.60 ล้านบาท) และใน

ปี 2561 (มกราคม-ตุลาคม) มีมูลค่ารวม 703.46 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 509.56 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 193.90 ล้านบาท ดุลการค้า 315.66 ล้านบาท) ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมการค้าต่างประเทศ

ข้อมูลการปลูกพืชเกษตรอินทรีย์ GAP และการปศุสัตว์

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตร ในปี 2559 จำนวน 559,323 ไร่ โดยเพิ่มขึ้นจาก ปี 2558 ที่มีพื้นที่ 517,848 ไร่ ละปี 2557 จำนวน 252,406 ไร่ มีปริมาณน้ำต้นทุนต่อความต้องการใช้น้ำอยู่ที่ 110 ล้าน ลบ.ม. ในขณะที่พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 3,537,833 ไร่ มีพื้นที่เพาะปลูกข้าวในปีการผลิต 2560/61 จำนวน 3,254,389 ไร่ แยกเป็นพื้นที่ปลูกข้าวเจ้าในปี (ข้าวหอมมะลิ) 3,150,989 ไร่ ผลผลิต 1,277,665 ตัน พื้นที่ปลูกข้าวเหนียว 103,400 ไร่ ผลผลิต 47,325 ตัน พื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง 68,467 ไร่ ผลผลิต 30,101 ตัน ผลผลิตรวมทั้งสิ้น 1,355,091 ตัน โดยเป็นพื้นที่การผลิตข้าวหอมมะลินทรีย์แล้ว จำนวน 115,091 ไร่ เกษตรกร จำนวน 12,742 ราย แบ่งเป็น พื้นที่ที่ได้รับการรับรองแล้ว จำนวน 30,929 ไร่ เกษตรกร 1,997 ราย และพื้นที่ที่อยู่ในระยะปรับเปลี่ยน ปีที่ 1 จำนวน 53,522 ไร่ เกษตรกร จำนวน 5,587 ราย และระยะปรับเปลี่ยน ปีที่ 2 จำนวน 30,640 ไร่ เกษตรกร จำนวน 5,158 ราย โดยมีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ข้อมูลด้านการเพาะปลูก

จังหวัดศรีสะเกษ มีการขับเคลื่อนและขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งเป้าหมายให้มีพื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ จำนวน 300,000 ไร่ ภายในปี 2562 โดยมีเป้าหมายในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ในปี 2561-2562 เพิ่มขึ้นอีก จำนวน 182,383 ไร่ โดยมีข้อมูลผลการดำเนินงาน ดังนี้

การผลิตข้าวหอมมะลินทรีย์ในปี 2561 จังหวัดศรีสะเกษมีการขับเคลื่อนการทำเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ จำนวนทั้งสิ้น 115,091 ไร่ โดยแบ่งเป็น พื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว (มาตรฐาน มกท. และสากล) จำนวน 30,929 ไร่ (ข้าว 30,892 ไร่/ พืชอื่น 37 ไร่) เข้าสู่ระยะปรับเปลี่ยน ปี 2560 จำนวน 30,640 ไร่ (ได้รับการรับรองปี 2562) เข้าสู่ระยะปรับเปลี่ยน ปี 2561 จำนวน 53,522 ไร่ (ได้รับการรับรองปี 2562) โดยมีเป้าหมายในการขับเคลื่อนและส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลินทรีย์ ปี 2562 เพิ่มขึ้นอีกจำนวน 182,383 ไร่ ทั้งนี้มีการกำหนดดำเนินการขับเคลื่อนโครงการเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ตามเป้าหมายรวม 194,200 ไร่ ในพื้นที่ 22 อำเภอ ดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลด้านเกษตรอินทรีย์จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ.2561

ราย/ไร่

มาตรฐาน เกษตร อินทรีย์	ได้รับการรับรอง		ระยะปรับเปลี่ยน (ปี 2560)		ระยะปรับเปลี่ยน (ปี 2561)		รวมทั้งหมด	
	เกษตรกร	พื้นที่	เกษตรกร	พื้นที่	เกษตรกร	พื้นที่	เกษตรกร	พื้นที่
PGS	31	320	4,333	22,272	839	8,294	5,203	30,886
มกท.	461	5,829	825	8,368	4,748	45,228	6,034	59,425
สากล*	1,505	24,780	-	-	-	-	1,505	24,780
รวม	1,997	30,929	5,158	30,640	5,587	53,522	12,742	115,091

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

ข้อมูลการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่

จังหวัดศรีสะเกษ มีการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ตั้งแต่ปี 2558-ปัจจุบัน ในพื้นที่ 22 อำเภอ 204 ตำบล จำนวน 16 ชนิด ประเภท จำนวนแปลงทั้งสิ้น 229 แปลง พื้นที่ดำเนินการ 254,912 ไร่ เกษตรกร 22,292 ราย ดังนี้

ตารางที่ 4 ข้อมูลชนิดพืชและพื้นที่เพาะปลูก

ที่	ชนิด	จำนวน (แปลง)	เกษตรกร(ราย)	พื้นที่ (ไร่)
1	ข้าว	189	18,800	249,225
2	ยางพารา	5	339	4,380
3	มะนาว	1	112	854
4	มันสำปะหลัง	7	366	3,728
5	เปิด-ไถ่	1	96	600
6	หม่อนไหม	1	197	161
7	กบ	1	52	72
8	ทุเรียน	5	572	4,449
9	อ้อย	1	46	336
10	ดาวเรือง	1	39	78
11	พริก	4	414	765
12	หอมแดง	7	846	2,372
13	กระเทียม	1	60	180
14	โคพื้นเมือง	2	94	636
15	โคนม	2	240	2,159
16	กระบือ	1	99	142

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

- ด้านปศุสัตว์

จังหวัดศรีสะเกษ มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 91,082 ครัวเรือน จำแนกสัตว์ได้เป็น 8 ประเภท ประกอบด้วย โคเนื้อ โคนม กระบือ สุกร ไก่ เป็ด แพะ และแกะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 ข้อมูลปศุสัตว์ ปี 2561

จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์	99,209 ครัวเรือน
พื้นที่ปลูกหญ้า/พืชอาหารสัตว์	603 ไร่
จำนวนสัตว์เศรษฐกิจ	หน่วย : ตัว
โคเนื้อ	235,353
โคนม	2,878
กระบือ	77,373
สุกร	62,430
ไก่	3,205,016
เป็ด	320,406
แพะ	1,079
แกะ	24

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2561)

ตารางที่ 6 การผลิตปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ ในปี พ.ศ. 2560

ประเภทสัตว์	ครัวเรือน เกษตรกร	จำนวน (ตัว)	ผลผลิต (ตัน)	ราคาผลผลิต เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
โคเนื้อ	45,578	189,387	66,285.45	140	9,279.96
โคนม	149	2,701	1,080.4	100	108.04
กระบือ	17,272	65,444	29,449.8	120	3,533.98
สุกร	5,125	60,972	6,097.2	60	365.83
ไก่	71,498	2,794,933	4,192.39	38	159.31
เป็ด	19,615	305,844	917.53	60	55.05
แพะ	27	211	4.22	120	0.51
แกะ	4	21	0.42	120	0.05
รวม	159,268.00	3,419,513.00	108,027.42	758.00	13,502.73

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ ณ เดือนกันยายน 2560

สรุปศักยภาพด้านการเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ

ผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาเกษตรกรรมปี 2559 เท่ากับ 18,795 ล้านบาท อัตราการขยายตัว ปี 2557 ร้อยละ -17.33 ปี 2558 ร้อยละ -0.04 ปี 2559 ร้อยละ 0.96 และมีข้อมูลตามตัวชี้วัดที่สำคัญตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ดังนี้

- สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 22.05
- สัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อภาคเกษตร ร้อยละ 72.85
- อัตราเพิ่มเฉลี่ยของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเฉลี่ยต่อไร่ (พืช) ร้อยละ 11.84
- จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP 84 ฟาร์ม
- จน.โรงงาน/สปก.ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP 2 แห่ง
- อัตราเพิ่มของแรงงานเกษตรกรในพื้นที่ ร้อยละ -10.19
- พื้นที่ชลประทาน 559,323 ไร่
- สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้เงินสดสุทธิทางเกษตร 4.44 เท่า
- สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืมเพื่อการเกษตร ร้อยละ 3.06
- ปริมาณน้ำต้นทุนต่อความต้องการใช้น้ำ 110 ล้าน ลบ.ม.

ตารางที่ 7 ข้อมูลการผลิตพืชทางเศรษฐกิจที่สำคัญ จังหวัดศรีสะเกษ ปี 2559-2561

พืชสำคัญ	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	2559	2560	2561	2559	2560	2561	2559	2560	2561
ข้าว	2,963,638	2,842,382	3,015,046	1,083,073	976,778	1,078,212	829	829	848
ข้าวนาปี	2,906,182	2,766,513	2,935,314	1,056,294	939,685	1,038,804	363	340	354
ข้าวนาปรัง	57,456	75,869	79,732	26,779	37,093	39,408	466	489	494
พืชไร่	190,907	184,857	178,278	802,378	764,483	775,048	13,180	13,759	14,890
มันสำปะหลัง	153,279	138,092	131,108	525,544	496,034	463,598	3,429	3,592	3,536
อ้อยโรงงาน	30,746	27,896	28,973	271,791	247,998	291,466	8,840	8,890	10,060
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	6,324	18,353	17,769	4,974	20,365	19,910	787	1,110	1,120
ถั่วเหลือง	558	516	428	69	86	74	124	167	174
สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น	242,138	256,868	298,307	53,903	64,741	77,059	3,981	5,631	4,796
ยางพารา	233,677	248,097	288,899	46,964	54,581	65,291	201	220	226
ปาล์มน้ำมัน	3,808	4,278	4,422	4,112	4,967	5,514	1,080	1,161	1,247
ทุเรียน	2,215	2,349	2,527	1,265	2,655	3,280	571	1,130	1,298
เงาะ	1,401	1,316	1,763	987	2,028	2,585	704	1,541	1,466
ลำไย	758	696	696	281	372	389	371	534	559
มะพร้าว	279	132		294	138		1,054	1,045	
สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ	20,498	26,524	24,068	39,819	73,023	69,065	6,868	7,889	3,544
หอมแดง	17,200	22,073	23,511	33,006	64,320	68,719	1,919	2,914	2,923
กระเทียม	103	542	557	64	327	346	621	603	621
มะเขือเทศ	266	263		592	588		2,226	2,236	
ข้าวโพดหวาน	2,929	3,646		6,157	7,788		2,102	2,136	

ตารางที่ 8 ข้อมูลการผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจังหวัดศรีสะเกษ

ประมงสำคัญ	เนื้อที่เพาะเลี้ยง (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)		
	2559	2560	2561	2559	2560	2561	2559	2560	2561
สัตว์น้ำจืดทุกชนิด	5,820	5,864	5,573	1,663	1,652	1,343	286	282	241

ตารางที่ 9 ข้อมูลการผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจังหวัดศรีสะเกษ

ปศุสัตว์สำคัญ	จำนวนการเลี้ยง (ตัว)			ปริมาณผลผลิต				ผลผลิตต่อหน่วยการเลี้ยง			
	2558	2559	2560	2558	2559(p)	2560	หน่วย	2558	2559	2560	หน่วย
ไก่เนื้อ	708,987	807,632	952,073	3,496,358	3,862,350	3,516,908	ตัว	4.9	4.8	3.7	ตัว
ไก่ไข่ (ไข่ไก่)	89,834	30,712	23,030	22,534	23,625	13,910	ฟอง	250.8	769.2	604	ฟอง
ไก่พื้นเมือง	1,819,653	1,704,420	1,496,314	1,925,705	1,724,718	1,545,347	ตัว	1.1	1	1	ตัว
โคเนื้อ	184,076	203,094	209,149	37,183	39,715	42,851	ตัว	0.2	0.2	0.2	ตัว
สุกร	88,693	79,975	69,795	125,737	138,411	139,953	ตัว	1.4	1.7	2	ตัว
เป็ดไข่ (ไข่เป็ด)	43,065	40,554	42,360	6,011	6,337	6,879	ฟอง	139.6	156.3	162.4	ฟอง
โคนม (น้ำนมดิบ)	2,132	2,977	3,467	5,331	6,226	6,914	ตัน	2500.5	2091.4	1994.2	กก.
เป็ดเนื้อ	187,426	175,498	184,259	239,499	243,475	251,944	ตัว	1.3	1.4	1.4	ตัว
กระบือ	56,190	53,583	48,054	5,307	5,167	5,278	ตัว	0.1	0.1	0.1	ตัว

ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดศรีสะเกษ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาอุตสาหกรรมปี 2559 เท่ากับ 3,991 ล้านบาท อัตราการขยายตัว ปี 2557 ร้อยละ -17.93 ปี 2558 ร้อยละ 13.96 ปี 2559 ร้อยละ 10.47 มีมูลค่าเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นทุกปี มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น 546 โรงงาน เงินลงทุนรวม 12,996.43 ล้านบาท มีการจ้างงาน 5,224 คน แยกตามจำพวกโรงงาน ได้ดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวนโรงงานแต่ละประเภท และเงินลงทุน

ประเภท	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
จำพวกที่ 2	99	167.83	591
จำพวกที่ 3	447	12,828.60	4,633
รวม	546	12,996.43	5,224

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2559

ขนาดของโรงงาน

โรงงานส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท) จำนวน 495 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 90.66 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมาเป็นโรงงานขนาดกลาง (เงินลงทุนมากกว่า 50 ล้านบาท ถึง 200 ล้านบาท) จำนวน 43 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.88 ของจำนวนโรงงานทั้งหมดและโรงงานขนาดใหญ่ (เงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท) จำนวน 8 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 1.47 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ตารางที่ 11 จำนวนโรงงานแยกตามขนาดโรงงาน

ขนาดโรงงาน	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
โรงงานขนาดเล็ก	495	3,859.83	4,072
โรงงานขนาดกลาง	43	3,354.77	797
โรงงานขนาดใหญ่	8	5,781.83	355
รวม	546	12,996.43	5,224

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2559

ตารางที่ 12 จำนวนโรงงานแยกตามขนาดโรงงาน

ที่	ลำดับ	ประกอบกิจการ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน	คนงาน
1	95(1)	ซ่อม เคาะฟันสิริยนต์	72	1,082.80	576
2	9(1)	สีข้าว	51	2,442.01	716
3	34(2)	ทำวงกบประตูหน้าต่างจากไม้	51	132.75	314
4	58(1)	ทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต	48	646.92	361
5	9(6)	ทำมันเส้น	42	258.92	158
6	64(12)	ตัด เเจาะ เชื่อมโลหะ/หลังคาเหล็กกรีดลอน	22	221.67	118
7	64(13)	เชื่อมโลหะ	21	14.82	42
8	2(1)	อบข้าวเปลือก/อบเมล็ดพืช	20	700.16	125
9	3(4)	ดูดทราย	19	38.88	68
10	14	ผลิตน้ำแข็ง	19	221.73	158

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2559

แหล่งที่ตั้งโรงงาน

โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง 119 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 21.80 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ อำเภอกันทรลักษ์ 96 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 17.59 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด อำเภอราชไศล 57 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10.44 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด อำเภออุทุมพรพิสัย 55 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10.10 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ตารางที่ 13 ข้อมูลจำนวนโรงงานแยกรายอำเภอ

ที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	เมือง	119	2,229.86	1,512
2	กันทรลักษ์	96	1,968.07	810
3	ราชไศล	57	440.34	323
4	อุทุมพรพิสัย	55	658.63	483
5	ขุนหาญ	40	1,427.26	494
6	ขุขันธ์	37	671.57	335
7	กันทรารมย์	34	455.90	230
8	ไพรบึง	16	435.75	117
9	เบญจลักษ์	16	2,876.61	181
10	พยุห์	14	63.81	76
11	ห้วยทับทัน	12	382.13	121
12	ศิลาลาด	9	8.12	36
13	วังหิน	8	98.63	64
14	โนนคูณ	6	1,094.10	124
15	โพธิ์ศรีสุวรรณ	6	10.27	44
16	ยางชุมน้อย	5	126.10	97
17	ปรางค์กู๋	4	3.85	16
18	บึงบูรพ์	4	11.14	78
19	ภูสิงห์	4	7.93	21
20	ศรีรัตนะ	3	7.31	59
21	น้ำเกลี้ยง	1	19.00	3
22	เมืองจันทร์	-	-	-
	รวม	546	12,996.43	5,224

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2559

หมวดอุตสาหกรรม

จากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการทั้งหมด 546 โรงงาน สามารถแบ่งเป็นหมวดอุตสาหกรรมตามลักษณะการประกอบกิจการได้ 21 หมวดอุตสาหกรรม โดยมีหมวดอุตสาหกรรมที่ประกอบ กิจการ มาก 5 อันดับแรก ดังนี้

1) หมวดอุตสาหกรรมเกษตร ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทรังสีข้าว, อบเมล็ดพืช, ทำมันเส้น แป้งขนมจีน เป็นต้น จำนวน 130 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

2) หมวดอุตสาหกรรมขนส่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทซ่อม เคาะพ่นสีรถยนต์, ซ่อมเครื่องยนต์ เป็นต้น จำนวน 77 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.10 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

3) หมวดอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทเลื่อยไม้, แปรรูปไม้ ทำวง กบประตู หน้าต่างจากไม้ เป็นต้น จำนวน 74 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 13.55 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

4) หมวดอุตสาหกรรมโลหะ ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จ เป็นต้น จำนวน 52 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

5) หมวดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ ได้แก่ อุตสาหกรรมประเภทกลึง เชื่อมโลหะ, ผลิตหลังคาเหล็ก รีดลอน เป็นต้น จำนวน 48 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.79 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ตารางที่ 14 ข้อมูลจำนวนโรงงานแยกรายอำเภอ

ที่	รายการ	จำนวน โรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	อุตสาหกรรมเกษตร	130	4,257.55	1,201
2	อุตสาหกรรมอาหาร	40	451.27	445
3	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	2	11.75	23
4	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	3	54.60	167
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	9	65.61	469
6	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	-	-	-
7	อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	74	333.49	552
8	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	9	9.03	213
9	อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	-	-	-
10	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	-	-	-
11	อุตสาหกรรมเคมี	8	43.37	66
12	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	7	200.97	45
13	อุตสาหกรรมยาง	12	1,487.86	264
14	อุตสาหกรรมพลาสติก	7	40.16	60
15	อุตสาหกรรมโลหะ	52	662.34	392
16	อุตสาหกรรมโลหะ	-	-	-
17	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	48	248.16	220
18	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	25	81.07	123
19	อุตสาหกรรมไฟฟ้า	-	-	-
20	อุตสาหกรรมขนส่ง	77	1,234.35	650
21	อุตสาหกรรมอื่นๆ	43	3,814.79	334
	รวม	546	12,996.43	5,224

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2559

อุตสาหกรรมส่งออก

1. บริษัท บางซื่อโรงสีไฟเจียเม้ง จำกัด ประกอบกิจการโรงสีข้าว
2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหสยามฟาร์ม ประกอบกิจการต้อนหรืออบพืช, การผสมแป้งและน้ำส้มสายชู
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีข้าวตั้งแซ่เยี่ยง ประกอบกิจการโรงสีข้าว
4. บริษัท เอี่ยมศิริแป้งมัน จำกัด ประกอบกิจการผลิตแป้งมันสำปะหลัง
5. บริษัท พัฒนกิจ วู้ดชิพ จำกัด ประกอบกิจการผลิตชิ้นไม้สับจากไม้ยูคาลิปตัสเพื่อจำหน่าย

อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนตั้งแต่ 200 ล้านบาทขึ้นไป

1. บริษัท โรงสีหิรัญเจริญ จำกัด ประกอบกิจการสีข้าว ตั้งอยู่ที่ ถ.กัณฑ์รักษ์-เดชอุดม ม.5 ต.ท่าคล้อ อ.เบญจลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 217 ล้านบาท คนงาน 15 คน
2. บริษัท ยูนิเวอร์แซล โปรไวเดอร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า กำลังการผลิต 2.99 เมกะวัตต์ จากเซลล์แสงอาทิตย์ ตั้งอยู่ที่ ถ.ศรีสะเกษ-คูซอด ม.4 ต.หญ้าปล้อง อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 362 ล้านบาท คนงาน 20 คน
3. บริษัท เอี่ยมศิริแป้งมัน จำกัด ประกอบกิจการผลิตแป้งมันสำปะหลัง ตั้งอยู่ที่ 49 ม.11 ต.จานใหญ่ อ.กัณฑ์รักษ์ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 670.90 ล้านบาท คนงาน 77 คน
4. บริษัท ตั้งแซ่เยี่ยง กรีน พาวเวอร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ตั้งอยู่ที่ 71/2 ม.7 ต.โนนค้อ อ.โนนคูณ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 850 ล้านบาท คนงาน 34 คน
5. บริษัท เอสพีพี โฟร์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ตั้งอยู่ที่ ม.2 ต.ท่าคล้อ อ.เบญจลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 892.40 ล้านบาท คนงาน 29 คน
6. องค์การสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบกิจการผลิตยางแท่ง STR 20 ตั้งอยู่ที่ ม.4,5,7 ต.ไพร อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 1,154.60 ล้านบาท คนงาน 120 คน
7. บริษัท เอสพีพี ทรี จำกัด ประกอบกิจการผลิตกระแสไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ ตั้งอยู่ที่ ม.2 ต.ท่าคล้อ อ.เบญจลักษณ์ จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 1,189.92 ล้านบาท คนงาน 37 คน
8. บริษัท ไพโรบิงพีชผล จำกัด ประกอบกิจการสีข้าว ตั้งอยู่ที่ 88 ม.11 ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง จ.ศรีสะเกษ เงินลงทุน 275 ล้านบาท คนงาน 30 คน

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่เพียบพร้อมไปด้วยแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเพื่อ นันทนาการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัดในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2560 (มกราคม - พฤษภาคม 2560) เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า (ปี 2559) พบว่า อัตราการเข้าพักโดยเฉลี่ยร้อยละ 59.00 เพิ่มขึ้นร้อยละ +2.61 มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน 799,565 คน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ +4.24 เป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย 790,397 คน ชาวต่างชาติ 9,168 คน มีรายได้จากผู้เยี่ยม เยือน 1,090.49 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ +7.64 แบ่งเป็นรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย 1,067.10 ล้าน บาท ชาวต่างชาติ 23.39 ล้านบาท และในอนาคตคาดการณ์ว่า ปี 2562 สถิตินักท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวจะมีอัตราขยายตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ตารางที่ 15 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ แยกตามประเภทการท่องเที่ยว

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	รายชื่อแหล่งท่องเที่ยว
1.แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction)	1. แก่งพระพุทธรบาท
	2. แก่งอาร์มย์
	3. ห้วยตามาย
	4. พลาญจำปา
	5. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์
	6. ถ้ำขุนศรี (อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร)
	7. น้ำตกขุนศรี (อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร)
	8. น้ำตกข้าไทร
	9. น้ำตกภูละออ
	10. น้ำตกสำโรงเกียรติ
	11. น้ำตกห้วยจันทร์หรือน้ำตกกันทรอม
	12. น้ำตกห้วยวังใหญ่
	13. น้ำตกห้วยสวาย
	14. ผามออีแดง
	15. แม่น้ำมูล
	16. ลำน้ำเสียว
	17. ลำห้วยทับทัน (ต.บึงบูรพ์)
	18. เส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติที่น้ำตกภูละออ
	19. หนองไพรบึง (นกเป็ดน้ำ)
	20. ห้วยคล้า
	21. หาดนางเหงา
2. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction)	1. กู่แก้วสี่ทิศบ้านห้วย
	2. กู่สมบูรณ
	3. ตึกขุนอำไพพาณิชย์
	4. ส্তুปคู่
	5. สระตราว (อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร)
	6. ปราสาทโดนตวล
	7. ปราสาทตาเล็ง
	8. ปราสาทตำหนักไทร หรือปราสาททามจาน
	9.ปราสาทบ้านปราสาท
	10. ปราสาทบ้านสมอ
	11. ปราสาทปรางค์กู่
	12. ปราสาทเมืองจันทร์
	13. ปราสาทหินวัดสระกำแพงน้อย

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	รายชื่อแหล่งท่องเที่ยว
	14. ปราสาทหินวัดสระกำแพงใหญ่
	15. ป่าดงบก (วัดป่าดงบก)
3. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural Attraction)	1. พุทธสถานศรีระอโศก
	2. วัดถ้ำสระพงษ์
	3. วัดไพรพัฒนา
	4. วัดมหาพุทธาราม(วัดพระโต)
	5. วัดสิริเยมพุทธาราม
	6. ศาลหลักเมืองศรีสะเกษ
	7. ศูนย์ศิลปาชีพ ห้วยทับทัน
	8. หมู่บ้านไหมไทยเฉลิมพระเกียรติ
	9. หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านชำซีเหล็ก
	10. หมู่บ้านทับทิมสยาม 06
	11. พระพุทธบาทภูฝ้าย
	12. วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว (วัดล้านขวด)
	13. วัดปราสาทเยอเหนือ
	14. วัดป่าศรีมงคล
	15. วัดรอยพระพุทธบาท ภูสิงห์
	16. วัดศรีบึงบูรพ์
	17. พระธาตุเรืองรอง
	18. วัดบ้านหนองอารี
4. แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction)	1. เขื่อนห้วยขนุน
	2. ดำน้ำชมปะการังเมืองช่องสง่า
	3. ดำน้ำชมปะการังเมืองช่องอานม้า
	4. ตลาดสดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ
	5.สวนลึ่งบ้านหว้าน
	6. เขื่อนตาจู
	7. ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ ศรีสะเกษอควาเรียม
	8. สวนสัตว์ศรีสะเกษ
	9. ไร่องานศพ
	10. ถนนคนเดินศรีสะเกษ
	11. สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เทศบาลเมืองศรีสะเกษ
	12. หาดสำราญ
	13. อ่างเก็บน้ำห้วยตึกขุ
	14. เขื่อนราษีไศล

ตารางที่ 16 ข้อมูลเทศกาลและปฏิทินกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ

ลำดับ	ชื่องาน	ช่วงเวลาการจัดงาน	สถานที่จัดงาน	กิจกรรม
1	งานกาชาดและงานปีใหม่	ธันวาคม – มกราคม	สนามหน้าศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ	- งานออกร้านกาชาด จัปฉลาก กาชาด งานแสดงบนเวที - งานออกร้านสินค้าราคาถูก งานตักบาตรรับปีใหม่
2	งานเทศกาล “ปลาตุกเผา สะเดาหวาน” อำเภอปรางค์กู่	ธันวาคม – มกราคม	สนามหน้าที่ว่าการอำเภอปรางค์กู่	- กิจกรรมร้านค้าชุมชน(OTOP) ในเขตเทศบาลปรางค์กู่ - การประกวดร้องเพลง การแสดงดนตรี - การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน
3	งานประเพณีบุญคุณลานงานกุ่มข้าวใหญ่	มกราคม	หอประชุมอำเภอโนนคูณ สนามกีฬาอำเภอโนนคูณ	1.การออกร้านนิทรรศการของส่วนราชการ 2.การจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน / จำหน่ายข้าวเปลือก 3.การประกวดพานบายศรี / ประกวดสานส้มไก่ 4.ประกวดไก่พื้นเมือง / ไก่ยักษ์ 5.ประกวดกลองยาว / แข่งขันส้มตำลีลา 6.ประกวดขับร้องสรภัญญะ / ประกวดหมอลำสุตรขวัญ 7.พาแลงกับข้าวอีสาน / การแสดงบนเวที / หมอลำวงใหญ่
4	งานบุญข้าวจี๋ก่องข้าวใหญ่	กุมภาพันธ์	สนามที่ว่าการอำเภอกันทรลักษณ์	1.งานบุญข้าวจี๋ งานก่องข้าวใหญ่ 2.งานโรตารีเกษตรแฟร์ เทศกาลผลไม้อำเภอ
5	งานประเพณี บุญเดือนสาม	วันขึ้น 12 ค่ำ เดือน 3	วัดสระกำแพงใหญ่ อ.อุทุมพรพิสัย	- กราบขอพรจากพระมงคลวุฒ (หลวงปู่เครื่อง สุภโท)อดีตเจ้าอาวาสวัดสระกำแพงใหญ่ - กราบขอพรหลวงพ่อนาคปรก อายุกว่า 1,000 ปี
6	งานประเพณี แห่พระเวส-พังเทศน์มหาชาติ	วันแรม 14 ค่ำ เดือน 3	วัดระกา ต.พิมาย อ.ปรางค์กู่	- ตั้งขบวนแห่เข้าเมือง โดยช้าง ม้า และ รถ - พิธีบวชชีพรามณ์ เทศน์มาลัยหมื่น มาลัยแสน - เทศน์มหาชาติแบบทรงเครื่องประยุกต์ โดยหมอลำแสดงประกอบ ครบ 13 กัณฑ์ 1,000 คาถา
7	งานวันหอมแดงอำเภอยางชุมน้อย	กุมภาพันธ์	สนามหน้าที่ว่าการอำเภอยางชุมน้อย	1.กิจกรรมออกร้านสินค้า OTOP 2.การแสดงละครประวัติศาสตร์ 3.การแสดงบนเวที 4.การประกวดแม่บ้านทางเครื่อง

ลำดับ	ชื่องาน	ช่วงเวลาการจัดงาน	สถานที่จัดงาน	กิจกรรม
				5.การประกวดธิดาหอมแดง 6.การประกวดนางงามดอกหอมบาน 7.การประกวดมิสหอมแดง 8.การแข่งขันส้มตำลีลา 9.การประกวดร้องเพลง 10.การแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน
8	เทศกาลหอมแดงวังหิน	กุมภาพันธ์	สนามที่ว่าการอำเภอวังหิน	1.ประกวดขบวนแห่ 2.ประกวดผลผลิตหอมแต่ละตำบล 3.สินค้า OTOP ของอำเภอ 4.การแสดงพื้นบ้าน ประกวดร้องเพลง
9	งานพริกของดีกันทรารมย์	กุมภาพันธ์	สนามที่ว่าการอำเภอกันทรารมย์	1.ประกวดขบวนแห่ 2.ประกวดพริกสวยแต่ละตำบล 3.สินค้า OTOP ของตึ้งานพริก 4.การแสดงพื้นบ้าน ประกวดร้องเพลง
10	งานเทศกาลดอกล่ำดวนบาน	มีนาคม	สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ	1.ทานพาแลง ชมการแสดง แสง สี เสียง ศรีพทุทเศศวร 2.ร้านจำหน่ายสินค้า OTOP 3.นิทรรศการจากหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน 4.เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติกลางป่าล่ำดวน 40,000 ต้น
11	งานประเพณี ย้อนรำลึก ขึ้น 2 ค่ำเดือน 5 (ศิวะราตรี ศรีพทุทเศศวร)	ขึ้น 2 ค่ำเดือน 5	ปราสาทสระกำแพงใหญ่	1.บวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ ปราสาทสระกำแพงใหญ่ 2.ทานพาแลง ชมการแสดง แสง สี เสียง ศรีพทุทเศศวร 3.ประกวดธิดาศรีพทุทเศศวร
12	งานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ เทศกาลสงกรานต์	เมษายน	และสนามหน้าที่ว่าการอำเภอทุกอำเภอ	1.สรงน้ำพระพุทธรูปบ้านคูเมือง 2.รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ 3.การละเล่นพื้นบ้าน
13	งานประเพณี วันสงกรานต์	13-15 เมษายน	วัดสระกำแพงใหญ่ อ.อุทุมพรพิสัย	1.สรงน้ำขอพรหลวงพ่อนาคปรก 2.ประกวดเทพีสงกรานต์

ลำดับ	ชื่องาน	ช่วงเวลาการจัดงาน	สถานที่จัดงาน	กิจกรรม
14	งานประเพณี วันสงกรานต์ รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ	13-15 เมษายน	อำเภอพยุห์	1.รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ / ตรวจสุขภาพ 2.ประกาศเกียรติคุณผู้สูงอายุ
15	งานประเพณีบุญบั้งไฟ	พฤษภาคม	1.สนามหน้าที่ว่าการอำเภอ ราษีไศล 2.สนามหน้าที่ว่าการอำเภอ ศิลาลาด	1.ประกวดขบวนแห่เซิ้งบั้งไฟ 2.ประกวดบั้งไฟเอ้งาม 3.แข่งขันบั้งไฟขึ้นสูงสุด/นานที่สุด 4.การแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน 5.การประกวดบั้งไฟล้านของแต่ละหน่วยงาน 6.การประกวดพ็อนรำของแต่ละหน่วยงาน
16	งานประเพณีบุญบั้งไฟ	มิถุนายน	1.สนามหน้าที่ว่าการอำเภอ ยางชุมน้อย	1.ประกวดขบวนแห่เซิ้งบั้งไฟ 2.ประกวดบั้งไฟเอ้งาม 3.แข่งขันบั้งไฟขึ้นสูงสุด/นานที่สุด 5.การประกวดบั้งไฟโบราณ 6.การประกวดพ็อนรำของแต่ละชุมชน
17	งานเทศกาลผ้าไหมบึงบูรพ์	มิถุนายน	1.สนามหน้าที่ว่าการอำเภอ บึงบูรพ์	1.ประกวดขบวนแห่ และงานประกวดดนตรี 2.ประกวดผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าไหมชั้น1 และผ้าทอมือที่มีความเป็นเอกลักษณ์
18	งานเทศกาลเงาะทุเรียนและ ผลไม้ของดีศรีสะเกษ	มิถุนายน/กรกฎาคม	สนามหน้าศาลากลางจังหวัด ศรีสะเกษ	1.งานแสดงบนเวที 2.การออกร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพืชผักผลไม้ในจังหวัด 3.ร้านจำหน่ายสินค้า OTOP 4.นิทรรศการจากหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน 5.ประกวดขบวนแห่ และงานประกวดดนตรี
19	งานประเพณีบุญเข้าพรรษา	กรกฎาคม	อำเภอพยุห์	1.ประกวดขบวนแห่ต้นเทียน 2.ถวายสังฆทาน 3.ถวายภัตตาหารเพล
20	งานเทศกาลของดีศรีขุนหาญ	กรกฎาคม	สนามกีฬา - วงกลมอำเภอ ขุนหาญ	1.งานแสดงบนเวที งานประกวดวงดนตรี 2.การออกร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรพืชผักผลไม้ 3.การแข่งขันกีฬาของแต่ละตำบล

ลำดับ	ชื่องาน	ช่วงเวลาการจัดงาน	สถานที่จัดงาน	กิจกรรม
				4.นิทรรศการจากหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน 5.ประกวดขบวนแห่
21	วันสารทจีน	สิงหาคม	ทุกชุมชนในพื้นที่จังหวัด	1.ทำบุญตามประเพณีดั้งเดิม 2.การรักษาประเพณีที่เคยปฏิบัติสืบทอดมา
22	ประเพณีแข่งเรือยาวลำน้ำมูล ราชไศล	กันยายน	ที่ว่าการอำเภอราชไศล	1.การแข่งขันเรือยาวฝีพายมือดีจากทั่วประเทศ 2.การละเล่นพื้นบ้าน ณ หาดทรายริมน้ำ 3.กิจกรรมการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับลำน้ำมูล
23	งานประเพณีแซนโถงนาตา	ตุลาคม	ที่ว่าการอำเภออุซัน	1.บวงสรวง เช่นไหว้บรรพบุรุษ 2.พิธีกรรมตามแบบขอมโบราณ
24	งานบุญออกพรรษา	ตุลาคม	ทุกชุมชนในพื้นที่จังหวัด	1.กิจกรรมงานประเพณีต่างๆเนื่องในวันออกพรรษา 2.การเตรียมงานทอดถวายผ้ากฐิน
25	งานประเพณีลอยกระทง	พฤศจิกายน	อำเภอพยุห์	1.ประกวดขบวนแห่ 2.ประกวดนางนพมาศ 3.ประกวดกระทง
26	งานประเพณีลอยกระทง	ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12	วัดสระกำแพงใหญ่	1.ประกวดขบวนแห่ 2.ประกวดธิดานพมาศ 3.ประกวดกระทง 4.ประกวดขับร้องเพลงไทย-ลูกทุ่ง
27	งานประเพณีลอยกระทง	พฤศจิกายน	สวนเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษาและแหล่งน้ำสำคัญทั่ว จังหวัด	1.ประกวดขบวนแห่ 2.ประกวดนางนพมาศ 3.ประกวดกระทง 4.แสดงพลและดอกไม้ไฟ 5.ร่วมลอยกระทงสักการะพระแม่คงคา
28	งานเทศกาลรับปีใหม่	ธันวาคม	ทุกชุมชนในพื้นที่จังหวัด	กิจกรรมงานประเพณีต่างๆเนื่องในเดือนส่งท้ายปีเก่า

กระท้อน ส้มโอ มะม่วง โดยเฉพาะ การผลิตเงาะและทุเรียน จังหวัดศรีสะเกษถือเป็นแหล่งผลิตแห่งแรก และเป็นแหล่งใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีพื้นที่ปลูกกว่า 7,000 ไร่ เงาะที่ผลิตเป็นพันธุ์เงาะโรงเรียน ส่วน

ทุเรียนเป็นพันธุ์หมอนทอง พันธุ์ชะนี จึงเป็นแหล่งพืชสวนและผลไม้อันเป็นผลิตผลทางการเกษตรเพื่อการส่งออกแหล่งใหญ่ที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย นอกจากนั้น ยังมีพืชผลอื่นๆ ที่ออกผลตลอดทั้งปี

ดังนั้นในเดือนมิถุนายนของทุกปี จังหวัดศรีสะเกษจึงกำหนดเป็นช่วงเทศกาลเงาะทุเรียนภูเขาไฟ และของดีศรีสะเกษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดรวมทั้งการเผยแพร่

ชื่อเสียงของผลไม้และพืชผลทางการเกษตรจากศรีสะเกษมีขบวนการอุปโภคบริโภคปรับตัวด้วยผลไม้กิจกรรมคาราวานการท่องเที่ยวชมสวนและชิมผลไม้ไปตามสวนในพื้นที่เพาะปลูกสำคัญ เช่น ในเขตอำเภอกันทรลักษณ์และอำเภอยะหาญ รวมทั้งการจำหน่ายผลไม้และพืชผลทางการเกษตรคุณภาพดี ราคาย่อมเยา

3.งานประเพณีแซนโหม้นตา งานบุญสารทเดือนสิบของชาวไทยเขมร

เทศกาลงานบุญประเพณีแซนโหม้นตา หรือประเพณีเซ่นผีปู่ตาในเดือนสิบ หรือถ้าเรียกกันแบบเต็มๆ ตามชื่อเรียกของชาวไทยเขมรว่า แซนโหม้นตาแคเบ็น หมายถึง การเซ่นผีปู่ตาเดือนสิบหรืองานบุญสารทเดือนสิบ ซึ่งชาวไทยเขมรทุกที่ที่หวัระแห่งไม่ว่าในไทยหรือฝั่งกัมพูชาจะต้องประกอบกิจประเพณีพิธีกรรมงานบุญนี้เพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่ญาติ พี่น้องที่ล่วงลับไปแล้วเป็นประจำทุกปี ปัจจุบันในอำเภอยะหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ได้มีการจัดงานประเพณีแซนโหม้นตาขึ้นเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้เพื่อเป็นการสืบสานประเพณีที่ดั้งเดิมและถือเป็นวันครอบครัวอีกวันหนึ่งของคนไทยเขมรประจวบกับในอำเภอนี้และอำเภอใกล้เคียงมีชาวไทยเขมรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากจึงถือจัดงานประเพณีนี้เป็นเอกลักษณ์งานประจำอำเภอยะหาญ โดยงานนี้จะมีกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเพณีแซนโหม้นตาและวัฒนธรรมท้องถิ่นชาวไทยเขมรอย่างมากมาย

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญและมีชื่อเสียงในจังหวัดศรีสะเกษ

1.น้ำตกภูละออ

เป็นน้ำตกขนาดเล็กอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก ตำบลเสาธงชัย การเดินทางใช้เส้นทางหมายเลข 221 (กันทรลักษณ์ - ผามออีแดง) ระยะทางประมาณ 23 กิโลเมตร ถึงบ้านภูมิซรอล - น้ำตกสำโรงเกียรติประมาณ 8 กิโลเมตรแล้วเลี้ยวซ้ายสู่น้ำตกภูละอออีก 2.5 กิโลเมตร เป็นทางลาดยางตลอดสายสามารถท่องเที่ยวได้ในช่วงเดือนเมษายน - กุมภาพันธ์ ทางเดินเข้าจากบริเวณลานจอดรถถึงน้ำตกในระยะทางไป-กลับ 4 กิโลเมตร ได้รับการพัฒนาให้เป็นเส้นทางที่ให้ความรู้เรื่องพืชพันธุ์และสภาพภูมิประเทศ ซึ่งเหมาะแก่การท่องเที่ยวในลักษณะเดินป่าศึกษาธรรมชาติ

2. น้ำตกสำโรงเกียรติ

น้ำตกสำโรงเกียรติ เป็นน้ำตกที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก ในท้องที่ตำบลบักตอง อำเภอขุนหาญ ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 81 กิโลเมตร น้ำตกสำโรงเกียรติ เดิมชื่อว่า

“น้ำปีศาจ” ซึ่งตั้งตามชื่อหน่วยทหารพรานที่มีสมญานามว่า “หน่วยปีศาจ” ซึ่งได้ใช้น้ำตกแห่งนี้เป็นที่ตั้งหน่วยปฏิบัติการกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2549 เมื่อมีการปรับปรุงพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว น้ำตกปีศาจก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “น้ำตกสำโรงเกียรติ” ตามชื่อหมู่บ้านนับแต่บัดนั้น น้ำตกสำโรงเกียรติ มีต้นกำเนิดจากภูเขากันทุง บนเทือกเขาบรรทัด เป็นน้ำตกขนาดกลาง ตกจากหน้าผาสูง 8 เมตร ลักษณะอันโดดเด่นของน้ำตกแห่งนี้คือ ที่ด้านบนของน้ำตกจะเป็นธารน้ำซึ่งไหลไปตาม ลานหิน ดุสวยงามมากโดยเฉพาะช่วงฤดูฝน สำหรับบรรยากาศโดยรอบน้ำตกนั้นร่มรื่นไปด้วยพันธุ์ไม้

น้อยใหญ่ เหมาะแก่การทำการกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ว่าจะเป็นการปูเสื่อนั่งรับประทานอาหาร การลงเล่นน้ำ หรือการถ่ายภาพทิวทัศน์อันสวยงามของน้ำตกตามจุดต่างๆ เช่นเดียวกับน้ำตกหลายๆ แห่ง น้ำตกสำโรงเกียรติจะมีสายน้ำไหลชุ่มฉ่ำให้สัมผัสกันอย่างจุใจในช่วงหน้าน้ำ โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวคือ ตั้งแต่เดือนกันยายน – กุมภาพันธ์ของทุกปี

3. น้ำตกห้วยจันทร์

น้ำตกห้วยจันทร์ หรือ น้ำตกกันทรอม ตั้งอยู่ที่บ้านน้ำตกห้วยจันทร์ ตำบลห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ห่างจากตัวอำเภอขุนหาญ 24 กิโลเมตร หรือห่างจากตัวจังหวัด 85 กิโลเมตร แต่เดิมนั้นภายในบริเวณน้ำตกมีต้นจันทน์แดงและจันทร์ขาวขึ้นอยู่หนาแน่น จึงได้ชื่อว่า “น้ำตกห้วยจันทร์” น้ำตกแห่งนี้ถือเป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยว ที่น่าสนใจของจังหวัดศรีสะเกษ เนื่องจากสามารถเข้าถึงได้ง่าย เพราะตั้งอยู่ริมถนนทางหลวงแผ่นดิน น้ำตก

ห้วยจันทร์ มีต้นกำเนิดจาก ภูเสลา บนเทือกเขาบรรทัด ไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ น้ำตกห้วยจันทร์เป็นน้ำตกที่สวยงาม มีน้ำตลอดทั้งปี แต่ถ้าต้องการสัมผัสสายน้ำได้อย่างจุใจแล้วละก็ ขอแนะนำให้เดินทางมาในช่วงเดือนกันยายน – กุมภาพันธ์ บริเวณโดยรอบน้ำตกร่มรื่นด้วยพันธุ์ไม้ป่านานาชนิด มีลมพัดเย็นสบายตลอดเวลา จึงเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ สำหรับกิจกรรมยอดนิยมคงหนีไม่พ้นการลงเล่นน้ำ ซึ่งที่นี่มีจุดที่สามารถเล่นน้ำได้อย่างสนุกสนาน ส่วนการนำอาหารเข้ามารับประทานภายในบริเวณน้ำตก ก็เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ได้รับความนิยมไม่แพ้กัน ทั้งนี้นักท่องเที่ยวสามารถปูเสื่อนั่งรับประทานริมน้ำ หรือจะใช้บริการศาลาเล็กๆ ที่ตั้งเรียงรายอยู่เป็นระยะก็ได้เช่นกัน

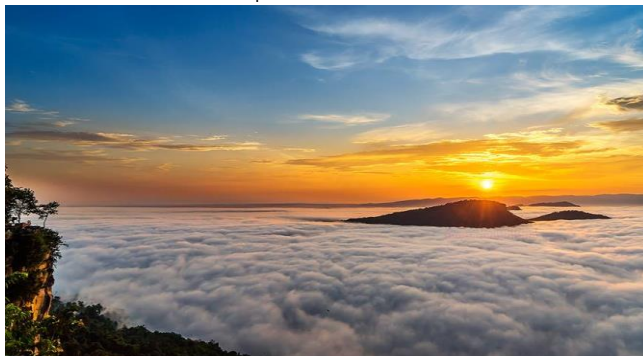

4.ผามออีแดง (อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร)

ตั้งอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ตำบลเสาธงชัย อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ อยู่บริเวณใกล้เคียงกับทางเดินขึ้นปราสาทเขาพระวิหาร เป็นหน้าผาสูงชัน กั้นเขตแดนประเทศไทยกับประเทศกัมพูชา ตลอดแนวผามออีแดงมีระยะประมาณ 300 เมตร เป็นจุดชมวิวที่มองเห็นทัศนียภาพของแผ่นดินประเทศกัมพูชาที่อยู่ต่ำลงไปอย่างเป็นมุมกว้าง มีฝูงค้างคาวในยามพระอาทิตย์ตกดิน บริเวณใกล้เคียงมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ชมโบราณสถานสลูปู่รูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ ส่วนบนกลมข้างในเป็นโพรง สำหรับบรรจุสิ่งของสร้างด้วยหินทรายแดง ขนาดกว้าง 1.93 เมตร ยาว 4.2 เมตร ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์

การเข้าชมผามออีแดง มีเส้นทางรถยนต์เข้าถึงเป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยวในทุกฤดูกาล เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 05.00-16.30 น.

อัตราค่าบริการเข้าอุทยานแห่งชาติ

ชาวไทย :

ผู้ใหญ่	40	บาท
เด็ก	20	บาท

ชาวต่างชาติ :

ผู้ใหญ่	400	บาท
เด็ก	200	บาท

5.จุดชมวิวผาพญาปูรี

จุดชมวิวพญาปูรี ตั้งอยู่ริมถนนบ้านแซวไปร์ -ช่องสะง่า ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ห่างจากจุดผ่านแดนถาวรไทย-กัมพูชา ช่องสะง่า ประมาณ 4 กม. โดยจุดชมวิวพญาปูรี อยู่บริเวณหน้าผาสูงบนเทือกเขาพนมรึก สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ธรรมชาติของต้นน้ำห้วยสำราญที่กั้นระหว่าง อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ และอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ ได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งจัดตั้งศาลาไทยขึ้น 3 หลังเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้นั่งพักชมวิว และมีบริการน้ำชา กาแฟปูรี ซึ่งโดยทหารที่ผ่านการอบรมมาแล้ว เมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวบริเวณนี้จะเริ่มต้นจากการที่ไปกราบไหว้สรีระสังขารของหลวงปู่สรวงที่วัดไพรพัฒนา จากนั้นจะมาชมจุดชมวิวพญาปูรี แล้วขึ้นไปเที่ยวที่เมืองใหม่ช่องสะง่าและไปที่จุดผ่านแดนถาวรไทย-กัมพูชาช่องสะง่า เพื่อข้ามไปเที่ยวในเขตประเทศกัมพูชาต่อไป

6.สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ

เป็นสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี 80 พรรษาแห่งแรกของประเทศ

ไทย ตั้งอยู่ที่ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ติดกับบริเวณวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ มีเนื้อที่ 237 ไร่ ซึ่งสมเด็จพระศรีนครินทร์บรมราชชนนี พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จเป็นประธานเปิดสวนแห่งนี้ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2524 บริเวณภายในมีลักษณะเป็นสวนป่าในเขตเมือง มีต้นลำดวนขึ้นอยู่หนาแน่นเป็นดงใหญ่ จำนวนกว่าสี่หมื่นต้น และดอกลำดวนยังเป็นดอกไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ โดยจะผลิดอกหอมอบอวลไปทั่วสวนในราว

เดือนมีนาคมของทุกปี ภายในสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ศรีสะเกษ ยังมีพระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี ทางเข้าสวนนอกจากนั้นในพื้นที่ยังมีสวนสัตว์ และสวนสาธารณะตกแต่งสวยงามร่มรื่นเป็นแหล่งพักผ่อนของประชาชนทั่วไป

7.สวนเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 80 พรรษา (เกาะกลางน้ำห้วยน้ำคำ)

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจของชาว จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ถนนเลียบเมือง ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ ภายในบริเวณเกาะกลางน้ำได้ถูกปรับปรุงทัศนียภาพให้เป็นสวนสาธารณะแบบครบวงจร มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นสัดส่วนซึ่งประกอบด้วย “หอศรีลำดวนเฉลิมพระเกียรติ” เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 16 ชั้น ความสูง 84 เมตร มีรูปแบบสถาปัตยกรรมขอมประยุกต์ พร้อมระบบสาธารณูปโภค สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งจังหวัดศรีสะเกษ เป็นแหล่ง การเรียนรู้แบบครบวงจร, “ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำจังหวัดศรีสะเกษ (SRI SA KET AQUARIUM)” สวรรค์โลกใต้น้ำ แดนมหัศจรรย์แห่งเดียวในอีสานใต้ เป็นอาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำในการดูแลของเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ซึ่งมีแนวคิดมุ่งเน้นการพัฒนาให้ความรู้ สร้างความเพลิดเพลิน ส่งเสริมการท่องเที่ยวแก่เยาวชน นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป นอกจากนั้นได้มีการพัฒนารอบๆ เกาะกลางน้ำโดยทำถนนรอบเกาะสำหรับเดินวิ่งออกกำลังกาย และปั่นจักรยาน โดยในช่วงเย็นจะมีชาวจังหวัดศรีสะเกษมาออกกำลังกายกันมากเป็นพิเศษ

8.ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองศรีสะเกษ

ตั้งอยู่บริเวณสี่แยกถนนเทพาตัดกับถนนหลักเมือง ตำบลเมืองเหนือ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ห่างจากศาลากลางจังหวัดเพียงเล็กน้อยเดิมศาลหลักเมืองมีสภาพชำรุดทรุดโทรม ไม่เหมาะแก่การประกอบพิธีกรรมต่างๆ ต่อมา พ.ศ. 2529 ทางจังหวัดจึงได้ก่อสร้างศาลหลักเมืองขึ้นใหม่ ศาลหลักเมืองศรีสะเกษ มีลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมยกฐานสูง หลังคาทรงไทยจตุรมุข กรุด้วยหินอ่อนและกระเบื้องสีอย่างงดงาม

จั่วหน้าด้านทิศใต้ประดิษฐานตราสัญลักษณ์ "กาญจนาภิเษก" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ 50 ปี เสาหลักเมืองทำด้วยไม้ชัยพฤกษ์ ลักษณะเสาหัวเม็ดทรงมณฑล นับเป็นศาลหลักเมืองที่สวยงามแห่งหนึ่งในประเทศไทย

9. วัดไพรพัฒนา

วัดไพรพัฒนา เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2524 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อ ปี พ.ศ. 2550 ตั้งอยู่เลขที่ 258 หมู่ที่ 3 ตำบลไพรพัฒนา อำเภอ ภูสิงห์ จังหวัด ศรีสะเกษ มีพระครูโกศลสิกขกิจ หรือหลวง พ่อพุฒ วายาโม เป็นเจ้าอาวาสวัด มี พระสงฆ์สามเณรในสังกัด 20 รูป และวัด ไพรพัฒนายัง ขอประทานพระบรม สารีริกธาตุ จากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เพื่ออัญเชิญไปประดิษฐานบรรจุไว้ ณ มณฑปปราสาทหลวงปู่สรวงวัดไพรพัฒนา และเป็นสถานที่ตั้งสรีระสังขารของหลวงปู่สรวง ซึ่งเป็นเกจิอาจารย์ที่เคารพนับถือของพุทธศาสนิกชนชาวจังหวัดศรี สะเกษและประชาชนทั่วไปได้มาเคารพกราบไหว้ และเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชนทั่วไปทั้งชาวไทยและชาว กัมพูชา

10. วัดมหาพุทธาราม (วัดพระโต)

เป็นวัดเก่าแก่ ตั้งมาก่อนเมืองศรีสะเกษ โดยเดิมเรียกว่า “วัดป่าแดง” ภายหลังได้ถือเอาพระพุทธรูปโบราณ ศักดิ์สิทธิ์เป็นสำคัญ จึงได้เปลี่ยนเป็น “วัดพระโต” ตามลักษณะของพระพุทธรูปแต่นั้นมา เมื่อปี พ.ศ. 2494 ได้

เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “วัดมหาพุทธาราม” และได้เป็นวัดพัฒนาตัวอย่างมาโดย ลำดับ เคยเป็นวัดที่มีเจ้าคณะจังหวัด ฝ่ายมหานิกายปฏิบัติศาสนกิจหลายรูป และปัจจุบันวัดมหาพุทธาราม ได้เป็น สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่ง ของจังหวัดศรีสะเกษ มีวิหารซึ่งเป็น ที่ประดิษฐานพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง และเป็นที่เคารพสักการะของชาวศรีสะ เกษ คือ “หลวงพ่โต” ซึ่งเป็น พระพุทธรูปองค์ใหญ่ปางมารวิชัย มี

ความสูงจากฐานถึงยอดเกศ 6.85 เมตร หน้าตักกว้าง 3.50 เมตร เดิมเป็นพระพุทธรูปศิลาจำหลัก สันนิษฐานว่าเป็น พระพุทธรูปสมัยขอมซึ่งมีอายุร่วมพันปีแต่มาสร้างเพิ่มเติมขึ้นเมื่อใดไม่ปรากฏแน่ชัด

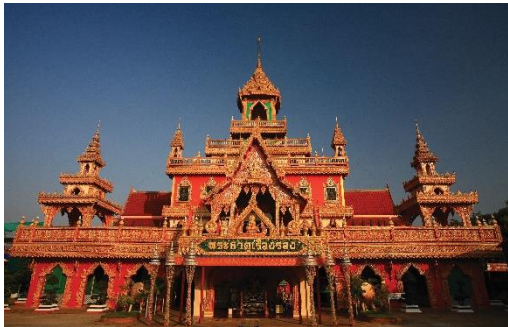
11. วัดศรีบึงบุรพ์

ตั้งอยู่ริมลำน้ำห้วยทับทัน ที่บ้านโนนสาวสวย หมู่ที่ 4 ตำบลบึงบุรพ์ อำเภอบึงบุรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 40 กิโลเมตร มีพระอุโบสถ ที่งดงามตระการตา ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปชินราชจำลององค์ที่ 2 ของประเทศไทย เป็นสถานที่ ที่มีบรรยากาศสวยงามตามธรรมชาติ เป็นสถานที่บำเพ็ญเพียรภาวนาของพระสงฆ์ที่มีประชาชนศรัทธาเลื่อมใส นั่นคือ พระอาจารย์ศรี จันทสโร ซึ่งมีดำริที่จะสร้างพุทธสถานและเทวสถานในวัดศรีบึงบุรพ์ ให้เป็นพุทธสถานมรดกอีสานได้

12. พระธาตุเรืองรอง

เป็นพระธาตุศิลปะแบบพื้นบ้าน ตั้งอยู่ภายในวัดบ้านสร้างเรือง ในท้องที่บ้านสร้างเรือง ตำบลห้วยปลอึง อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ห่างจากตัวเมืองศรีสะเกษไปทางทิศเหนือประมาณ 7.5 กิโลเมตร สร้างขึ้นเมื่อปี

พ.ศ. 2525 โดยหลวงปู่ธัมมา พิทักษา เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ สำหรับให้ชาวพุทธในถิ่นอีสานใต้ได้มาสักการบูชา แทนการเดินทางไปยังจังหวัดที่ห่างไกล ตัวพระธาตุเป็นอาคาร ที่มีการผสมผสานศิลปะอีสานใต้ 4 เผ่า ได้แก่ ลาว ส่วย เขมร และเยอ มีความสูงทั้งสิ้น 49 เมตร แบ่งออกเป็น 6 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็นพิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านแสดงวิถีชีวิตชนเผ่าลาว ส่วย เขมร และเยอ โดยมีหุ่นจำลองซึ่งแสดงถึงประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ ในท้องถิ่น อีกทั้ง

บนชื่อกานยังมีภาพจิตรกรรมที่บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตำนานและความเชื่อต่างๆ ชั้นที่ 2 - 3 เป็นส่วนของพิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านซึ่งจัดแสดงข้าวของเครื่องใช้ในสมัยโบราณ เช่น เครื่องปั้นดินเผา เครื่องมือดักจับสัตว์ ตะเกียง แผ่นเสียง หนังสือ อาวุธ และอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ตามฝาผนังยังประดับไปด้วยภาพเขียนสวยงาม โดยในชั้นที่ 2 จะเป็นภาพสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนชั้นที่ 3 จะเป็นภาพเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในจังหวัดศรีสะเกษ ชั้นที่ 4 ใช้เป็นจุดพักผ่อนก่อนขึ้นไปยังชั้นถัดไป ชั้นที่ 5 เป็นชั้นสำหรับทำสมาธิ และชั้นที่ 6 หรือชั้นสุดท้าย เป็นที่ประดิษฐานพระบรมเกศาธาตุของพระอรหันต์ และยังเป็นจุดชมวิวที่สามารถมองเห็นบ้านเรือนและท้องทุ่งเขียวขจีได้อย่างชัดเจน

13. วัดพระธาตุสุพรรณหงส์

หรือวัดบ้านห้วย ตั้งอยู่ที่บ้านห้วย ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 10 กิโลเมตร เป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่ห้ามพลาดเมื่อเดินทางไปจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยความโดดเด่นของพระอุโบสถที่ก่อสร้างบนเรือสุพรรณหงส์จำลอง ลอยอยู่กลางน้ำอย่างสวยงามแปลกตา ตัวพระอุโบสถกว้าง 5 เมตร ยาว 13.60 เมตร หลังคาทรงจัตุรมุข 3 ชั้น มียอดมณฑปกลางอุโบสถ เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และด้วยความสวยงามโดดเด่นของวัดแห่งนี้จึงทำให้เป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมนอกจากนั้นในทุกวันอาทิตย์ ยังมีกิจกรรมทำบุญใส่บาตรของคนในชุมชนและต่างชุมชนบริเวณด้านหน้าพระอุโบสถอีกด้วย

14. วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว

หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่า “วัดล้านขวด” ตั้งอยู่ที่บ้านดอน ตำบลโนนสูง อำเภอชุมพวง จังหวัดศรีสะเกษ ที่ได้ชื่อว่า “วัดล้านขวด” ก็เพราะสถานที่ต่างๆ ภายในวัด ไม่ว่าจะเป็นซุ้มประตูทางเข้า ลานจอดรถ โบสถ์ ศาลา

หอระฆัง กุฏิ หรือแม้แต่ห้องน้ำ ต่างถูกประดับประดาด้วยขวดแก้ว หลากสีหลายแบบรวมกันกว่า 1.5 ล้านใบ ซึ่งความคิดเช่นนี้ไม่ได้ เป็นของนักออกแบบหรือศิลปินท่านใด แต่มาจากพระภิกษุรูปหนึ่ง นามว่า “พระครูวิเวกธรรมาจารย์” หรือ “หลวงปู่อด” ที่ครั้งหนึ่ง ได้เข้าไปพักปักกลดในป่าช้าหนองใหญ่ (ที่ตั้งวัดล้านขวดในปัจจุบัน) ด้วยความแปลกใหม่ของวัสดุที่ใช้ตกแต่งอาคารสถานที่ ทำให้วัดป่า มหาเจดีย์แก้ว หรือวัดล้านขวดกลายเป็นอีกหนึ่งจุดหมายสำคัญ

ของการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ ที่นั่นนอกจากจะได้ชื่นชม ศิลปะการสลักสีขวดเป็นลวดลายต่างๆ บนอาคารแล้ว ผู้มาเยือนยังจะได้ทั้งกับความคิดในการนำผาขวดมาปะติดจน ได้ภาพพุทธประวัติที่ไม่เหมือนที่ใดอีกด้วย

15. ตึกขุนอำไพพาณิชย์

หรือที่ชาวเมืองศรีสะเกษเรียกกันทั่วไปว่า ตึกขุนอำไพ ตั้งอยู่บริเวณตลาดใน (ตลาดเก่า) บนถนนอุบล ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดไปทางทิศ ตะวันออกประมาณ 4 กิโลเมตร อาคารหลังนี้เดิมเป็นบ้านของขุน อำไพพาณิชย์ (ทองอินทร์ นาคสีหราช) คหบดีชาวศรีสะเกษ สร้าง ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2468 ต่อมาเมื่อท่านเจ้าของบ้านถึงแก่กรรมแล้ว อาคารดังกล่าวได้เปิดให้เช่าเป็นที่พักอาศัยและประกอบการค้าเป็น เวลานานร่วม 40 ปี จนในปี พ.ศ. 2523 อาคารมีสภาพชำรุดมาก อาจเป็นอันตรายต่อ ผู้พักอาศัยได้ ทางกรมจึงประกาศเป็นเขตหวง ห้ามตั้งแต่บัดนั้น กระทั่งกรมศิลปากรได้เข้ามาดำเนินการบูรณะ และขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานสำคัญของชาติในปี พ.ศ. 2537

16. ปราสาทสระกำแพงใหญ่

ตั้งอยู่ในบริเวณวัดสระกำแพงใหญ่ ถนนประดิษฐ์ประชาราษฎร์ หมู่ที่ 1 ตำบลสระกำแพงใหญ่

อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ใกล้กับสถานีรถไฟอุทุมพร พิสัย ห่างจากที่ว่าการอำเภออุทุมพรพิสัยไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 2 กิโลเมตร ปราสาทสระกำแพงใหญ่ สร้างขึ้นใน ศาสนาฮินดู และศาสนาพุทธแบบมหายานเพื่อเป็นที่ประดิษฐาน เทวรูป จากการบูรณะของกรมศิลปากร เมื่อ พ.ศ. 2532 ได้ ค้นพบปฏิมากรรมสำริดขนาดใหญ่เฉพาะองค์สูง 140 เซนติเมตร และรวมความสูงทั้งฐาน 180 เซนติเมตร ศาสตราจารย์หม่อมเจ้า สุภัทรรติ ดิศกุล ให้ความเห็นว่าเป็นรูปของนันทิเกศวร หรือ นัน ทิศวร ลักษณะพิเศษ คือเป็นสำริดกะไหล่ทอง เดิมอาจจะตั้งอยู่

หน้าปราสาทหลักกลางภายในมุขหน้าปราสาท เพราะโดยปกติจะประจำอยู่กับเทวาลัยของพระอิศวร ปฏิมากรรมชิ้น นี้เป็นศิลปะขอมแบบบาปวนตอนปลาย นับเป็นปฏิมากรรมชิ้นเอกชิ้นหนึ่งที่พบในประเทศไทย ปัจจุบันจัดแสดง

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย จังหวัดนครราชสีมา สภาพทั่วไปของปราสาทสระกำแพงใหญ่ประกอบด้วย ระเบียงคตรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้าง 49 เมตร ยาว 67 เมตร ล้อมรอบกลุ่มปราสาทอิฐและบรรณาลัย รวมทั้งหมด 6 หลัง จากภาพถ่ายทางอากาศ ชี้ให้เห็นว่า ปราสาทสระกำแพงใหญ่น่าจะมีชุมชนรายรอบอย่างหนาแน่นทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ห่างออกไปประมาณ 400 เมตร มีสระน้ำรูปสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ เรียกว่า "สระกำแพง" สันนิษฐานว่าน่าจะขุดขึ้นเมื่อครั้งสร้างปราสาท ส่วนทางทิศตะวันออกมีลำห้วยเล็กๆ ไหลผ่าน คือ ห้วยตาเหมา ซึ่งเป็นลำห้วยสาขาที่แยกออกมาจากห้วยสำราญ

17.ปราสาทโดนตวล

ตั้งอยู่ที่บ้านภูมิซรอล ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ริมหน้าผาบนเทือกเขาพนมดงรัก ใกล้ชายแดนไทย – กัมพูชา ห่างจากตัวอำเภอกันทรลักษ์ 38 กิโลเมตร ปราสาทโดนตวล เป็นปราสาทขอม

ขนาดเล็กท่ามกลางต้นไม้ใหญ่ สร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 15 – 16 มีลักษณะเป็นปรางค์เดี่ยว ผังรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้าง – ยาวประมาณ 7 เมตร ย่อมุมทั้ง 4 ด้าน หันหน้าไปทางทิศตะวันออก บริเวณด้านหน้าประตูปรางค์มีแนวเสาหินทราย 4 ต้น สันนิษฐานว่าเป็นเสารองรับหลังคามณฑป ถัดออกมาจะมีเสาหินทรายอยู่อีก 4 ต้น คาดว่าเป็นโคปุระ (ซุ้มประตู) นอกจากนี้ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของปรางค์ยังพบหินทรายเรียงต่อกันเป็นรูปผืนผ้า สันนิษฐาน

18.ปราสาทบ้านปราสาท

ปราสาทบ้านปราสาท หรือ ปราสาทห้วยทับทัน หรือ ปราสาทบ้านโนนธาตุ ตั้งอยู่ภายในวัดปราสาท

พนาราม บ้านปราสาท ตำบลปราสาท อำเภอยะรัง จังหวัดศรีสะเกษ สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16 เพื่อใช้เป็นที่ประดิษฐาน “เทพเจ้าติมูรติ” ตามคติความเชื่อในศาสนาพราหมณ์ โบราณสถานแห่งนี้ เป็นศิลปะร่วมแบบคลัง-ปาพน ประกอบด้วยปรางค์อิฐจำนวน 3 องค์ ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงเดียวกัน เรียงตัวในแนวทิศเหนือ – ใต้ หันหน้าไปทางทิศตะวันออก รอบปราสาทมีกำแพงศิลาแลงล้อมทั้ง 4 ด้าน รวมถึงมีโคปุระ

อยู่ทางทิศใต้และทิศตะวันออกสำหรับปรางค์องค์กลางมีขนาดใหญ่กว่าปรางค์อีก 2 องค์ อยู่เล็กน้อย แต่ส่วนหลังคาเตี้ยกว่า ลักษณะของปรางค์เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมไม้สิบสอง มีประตูทางเข้าด้านทิศตะวันออกเพียงด้านเดียว มีกรอบประตูหินทราย และมีทับหลังติดอยู่เป็นภาพบุคคลยืนอยู่เหนือหน้ากาลส่วนปรางค์ 2 องค์ที่ขนาบข้างนั้นมีขนาดเดียวกัน โดยในยุคหลังได้รับการดัดแปลงรูปแบบไปมาก ที่เห็นได้ชัดเลยก็คือ “ประตู” ซึ่งก่ออิฐปิดตายทั้งสี่ด้าน

แต่ยังคงปรากฏรอบประตูหินทรายและชิ้นส่วนทับหลังสลักภาพการกวนเกษียรสมุทรตกอยู่หน้าประตูปรางค์องค์ที่อยู่ด้านทิศใต้

จากความเชื่อของคนในชุมชนที่ว่า หากบุคคลซึ่งกำลังเดือดร้อนได้มาบนบานศาลกล่าว ก็จะได้สมดังปรารถนา จึงมีชาวบ้านและนักท่องเที่ยวเดินทางมากราบไหว้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 ของทุกปี ซึ่งกำหนดเป็นวันจัดงานประเพณีไหว้พระธาตุ

19.ปราสาทปรางค์กู่

ตั้งอยู่ที่บ้านกู่ ตำบลกู่ อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ห่างจากตัวจังหวัดศรีสะเกษเป็นระยะทาง

ประมาณ 56 กิโลเมตร สร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16 เพื่อเป็นเทวสถานในศาสนาพราหมณ์ มีลักษณะเป็นปรางค์ 3 องค์ สร้างเป็นแนวจากเหนือไปใต้อยู่บนฐานขนาดใหญ่ ก่อด้วยอิฐปนศิลาแลงเรียงแผ่นโตๆ (เหมือนปราสาทศรีขรภูมิที่จังหวัดสุรินทร์) เป็นศาสนสถานสมัยขอมที่เก่าแก่ดงามในเชิงสถาปัตยกรรมโบราณ มีอายุกว่าพันปี ด้านหน้าปรางค์กู่จะมีสระน้ำขนาดใหญ่ที่ใช้ในสมัยโบราณ ปัจจุบันเป็นที่หากินของนกเป็ดน้ำ ซึ่งมีมากในช่วงฤดูแล้งตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นไป

สินค้าพื้นเมืองหรือของฝาก

สินค้าระดับ OTOP ของจังหวัดที่นักท่องเที่ยวต้องแวะซื้อเป็นของฝาก คือ หอม กระเทียม ที่ขึ้นชื่อและจังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่การปลูกหอม ปลูกกระเทียม จำนวน 731 ไร่ อำเภอที่ปลูกมาก 3 อันดับ ได้แก่ อำเภอ ยางชุมน้อย วังหิน และกันทรารมย์

อัตลักษณ์วิถีไทยของจังหวัด วัฒนธรรม หรือกิจกรรมที่โดดเด่น
เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่

จังหวัดศรีสะเกษ มีชุมชนหลายกลุ่มตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการอพยพย้ายครัวเข้ามาของคนในกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ตั้งแต่ในอดีต ปัจจุบันยังคงปรากฏลักษณะเฉพาะทางกายภาพและวัฒนธรรมของกลุ่มคนเหล่านั้นอยู่ กลุ่มคนดังกล่าวได้แก่ ชาวลาว ชาวเขมร ชาวกูย (หรือส่วยหรือกวย) และเยอ

กลุ่มชาติพันธุ์ไท - ลาว แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ 1.ชาวไทอีสานดั้งเดิมที่ตั้งถิ่นฐานมานานแล้วไม่ต่ำกว่า

กว่า 300 ปี ชาวลาวที่โยกย้ายถิ่นมาจากประเทศลาวหรือฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 เป็นต้นมา ทั้ง 2 กลุ่มมีภาษาในการสื่อสารเป็นของตนเองทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ได้แก่ อักษรไทยน้อยและอักษรธรรมอีสาน ซึ่งเป็นตัวอักษรที่พัฒนามาจากตัวฝักขามในสมัยสุโขทัยพร้อมกับการเข้ามาของศาสนาพุทธในดินแดนอีสาน สำเนียงภาษาพูดของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวไท - ลาว จัดอยู่ในตระกูลภาษาไท - กะได โดยชาวไทอีสานดั้งเดิมจะมีสำเนียงพูดเป็นภาษาถิ่นอีสานถิ่นใต้สำเนียงเดียวกับจังหวัดอุบลราชธานี, อำนาจเจริญ และยโสธร ส่วนชาวลาวที่โยกย้าย

มาทีหลังจะมี 2 กลุ่ม คือ ชาวลาวเวียงจันทน์และชาวลาวจำปาสัก โดยสำเนียงลาวเวียงพบได้มากในตัวอำเภอเมือง ศรีสะเกษ, อำเภอขุนหาญ และอำเภอขุขันธ์ ซึ่งเป็นสำเนียงเดียวกับนครหลวงเวียงจันทน์ในประเทศลาว มีลักษณะการพูดเนิบช้าและเหน่อ และภาษาลาวใต้ในแขวงจำปาสัก, ประเทศลาว มีสำเนียงการพูดที่ห้วนสั้น การเข้ามาของชาวลาวฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงไม่ทราบปีที่แน่ชัด แต่พบการเคลื่อนย้ายครั้งใหญ่ในสมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 5 และยุคสงครามกลางเมืองลาวคอมมิวนิสต์ (พ.ศ. 2496-2518) ในจังหวัดศรีสะเกษมีความแตกต่างจากสำเนียงของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดทางตอนบนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากพื้นฐานการพัฒนาและถิ่นฐานเดิมที่แตกต่างกันไป โดยรวมแล้วกลุ่มภาษาไทกะไดในจังหวัดศรีสะเกษถูกแบ่งออกเป็น 3 สำเนียง คือ ไทอีสาน, ลาวเวียง และลาวใต้ โดยหลอมรวมเป็นวัฒนธรรมไท – ลาวของชาว ศรีสะเกษ อย่างไรก็ตามก็มักเรียกรวมกลุ่มวัฒนธรรมกลุ่มนี้ว่าชาวลาว

บ้านเรือน บ้านของชาวลาวมีลักษณะการก่อสร้างเหมือนกับบ้านเรือนของชาวไทยอีสานทั่วไป คือ ลักษณะตัวบ้านทั้งหลังสร้างด้วยไม้ หลังคามุงกระเบื้อง มีห้องขนาดใหญ่

การแต่งกาย ผู้ชายแต่งกายด้วยกางเกงผ้าฝ้ายขากระบอก เสื้อผ้าฝ้ายคอกลม ผ้าขาวม้าคาดเอว ส่วนผู้หญิงนุ่งผ้าซิ่น เสื้อแขนกระบอกคอกลมหรือกระโجمอก

กลุ่มชาติพันธุ์ส่วย (กูย, กวย หรือ กวย) ในเอกสารสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์เรียกชาวเขมรป่าดง มีเพียงภาษาพูดเท่านั้น สำเนียงและคำศัพท์ร่วมหลายคำคล้ายภาษาข่า ภาษาแส ภาษาไล่ จัดล้วนจัดอยู่ในตระกูลภาษา

ออสโตรเอเชียติก (มอญ-เขมร) ช่วยให้สามารถสื่อสารกันได้ ภาษา กวยยังเป็นภาษาพิเศษที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมของหมอควาญช้าง สำหรับการบวงสรวงผีก่อนการออกจับช้างป่า มีกลุ่มชาติพันธุ์ กวยตั้งถิ่นฐานอยู่ในบางส่วนของอำเภอราชไศล, อำเภอเมืองจันทร์, อำเภอห้วยทับทัน, อำเภออุทุมพรพิสัย, อำเภอปรังคัง, อำเภอเมืองศรีสะเกษ, อำเภอน้ำเกลี้ยง, อำเภอศรีรัตนะ, อำเภอไพรบึง, อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์

การแต่งกาย ผู้ชายจะแต่งตัวด้วยเสื้อคอกลมผ้าหนา นุ่งโสร่งสีสั้นต่างๆ หรือกางเกงขาก๊วยสั้น ผ้าขาวม้าคาดเอวหรือคล้องไหล่ ผู้หญิงจะนุ่งผ้าถุงมีเชิงหรือไม่มี กระดุมทำด้วยเงินเสื้อแขน

กระบอกสีสั้นต่างๆ ผ้าเปี่ยงเป็นผ้าขาวม้าหรือผ้าลายลูกแก้วสีครีมดำ

กลุ่มชาติพันธุ์เยอ มีเพียงภาษาพูด ซึ่งมีคำศัพท์ส่วนใหญ่คล้ายกับภาษากวยแต่มีสำเนียงที่แตกต่างและเพี้ยนไปจากภาษากวยตามสภาพแวดล้อม นักภาษาศาสตร์ให้ความเห็นว่าภาษาเยอคือภาษากวยที่มีความใกล้ชิดกับ

ภาษาลาว ส่วนภาษากวยคือภาษาเยอที่ใกล้ชิดกับภาษาเขมร อย่างไรก็ตาม ภาษาเยอจัดเป็นภาษาในตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก (มอญ-เขมร) เช่นกัน โดยพบว่ามีการพูดภาษาดังกล่าวนี้นในบางพื้นที่ของอำเภอไพรบึง, อำเภอพยุห์, อำเภอศรีรัตนะ, และอำเภอน้ำเกลี้ยง

การแต่งกาย ผู้ชายจะนุ่งโสร่งหรือผ้าสีต่างๆ เป็นโจงกระเบน มีผ้าขาวม้าคาดเอวหรือคล้องไหล่เครื่องประดับมีสร้อยคอรูปแบบต่างๆ ส่วนผู้หญิงจะแต่งกายด้วยเสื้อแขนกระบอกคอกลมหรือคอสีสั้นต่างๆ นุ่งผ้าถุงโจงกระเบน มีเสื้อสีสั้นต่างๆ แต่ไม่มีลวดลายด้านใน แต่มีตุ้มหูเป็นเครื่องประดับที่สำคัญ

กลุ่มชาติพันธุ์เขมร มีภาษาพูดที่จัดเป็นภาษาเขมรถิ่นไทย หรือเขมรสูง(ขแมร์เลอ) เนื่องจากมีสำเนียง

และคำศัพท์หลายคำแตกต่างไปจากภาษาพูดของชาวเขมรในประเทศไทยกัมพูชาซึ่งจัดเป็นชาวเขมรลุ่มหรือเขมรต่ำ (ขแมร์กรอม) อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยของทั้ง 2 สำเนียงคือภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาเขมรถิ่นกัมพูชา ภาษาเขมรถิ่นไทยหรือเขมรสูงสามารถใช้พูดสื่อสารกับชาวเขมรในประเทศไทยกัมพูชาได้ แต่ภาษาเขมรลุ่มในประเทศไทยกัมพูชามักไม่ค่อยเข้าใจภาษาเขมรสูง โดยในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษมีกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเขมรสูงอาศัยอยู่หนาแน่นในอำเภอภูสิงห์, อำเภอขุขันธ์, อำเภอขุนหาญ, อำเภอกันทรลักษ์, รวมทั้งบางส่วนของอำเภอศรีรัตนะ อำเภอไพรบึง, อำเภอปรังค์ภูและอำเภอห้วยทับทัน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 20 ของประชากร ทั้งจังหวัด

การแต่งกาย ลักษณะการแต่งกายของคนพื้นเมืองเขมร ชายแต่งกายด้วยเสื้อคอกลมผ่าหน้า นุ่งโจงกระเบน สีสันต่างๆ ผ้าขาวม้าคาดเอวหรือคล้องไหล่ ผ้าขาวม้าที่ใช้ลายขาวดำเล็กกว่าคนพื้นเมืองลาวใช้ ส่วนผู้หญิงจะแต่งกายด้วยการนุ่งผ้าถุงลายตั้ง มีเชิงตามขวางสองชั้น ชั้นบนกว้าง ชั้นล่างแคบ ระหว่งรอยต่อคาดด้วยสีแดง เสื้อดำย้อมมะเกลือ แขนกระบอกรัดรูป ตามรอยตะเข็บปักด้วยสีต่างๆ ชายเสื้อผ่าทั้งสองด้าน ยาวประมาณ 6 นิ้ว กระดุมทำด้วยเงิน ผ้าคล้องไหล่มีสีสันทันต่าง ๆ ผ้าคล้องคอนิยมหย่อนชายผ้าขาวม้าข้างหน้า

ข้อมูลสนับสนุนบริการด้านการท่องเที่ยว

1). การบริการขนส่งและอำนวยความสะดวกในการเข้าเมือง (ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ) จังหวัดศรีสะเกษ มีเส้นทางคมนาคมที่ติดต่อได้กับจังหวัดใกล้เคียงรวมทั้งอำเภอต่างๆ ภายในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยทางรถยนต์และรถไฟ ซึ่งสามารถให้บริการรับส่งผู้โดยสาร และขนส่งสินค้าทั้งขาเข้าและขาออก แบ่งออกเป็น

การคมนาคมโดยรถไฟ

ขบวนรถไฟที่วิ่งผ่านสถานีจังหวัดศรีสะเกษ เทียบขึ้น-เทียบลง มีวันละ 2 ขบวน ระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึงสถานีจังหวัดศรีสะเกษ 515 กิโลเมตร ขบวนรถไฟวิ่งผ่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่จังหวัดนครราชสีมาบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษและสิ้นสุดปลายทางที่อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

การคมนาคมโดยรถยนต์

ปัจจุบันการขนส่งทางถนนได้เพิ่มบทบาทมากขึ้น เนื่องจากเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ดังนั้นจังหวัดได้จัดระเบียบการขนส่งทางบกในเขตจังหวัดโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.2522 และนโยบายของจังหวัดเพื่อสนองความต้องการของประชาชน โดยการจัดเส้นทางเดินรถยนต์ ถึง 4 หมวดด้วยกันคือ

- เส้นทางหมวดที่ 1 เป็นเส้นทางขนส่งภายในเทศบาล มีจำนวน 2 เส้นทาง
- เส้นทางหมวดที่ 2 เป็นเส้นทางที่เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ มีจำนวน 10 เส้นทาง
- เส้นทางหมวดที่ 3 เป็นเส้นทางระหว่างจังหวัด หรือคาบเกี่ยวระหว่างจังหวัดมีจำนวน 16 เส้นทาง
- เส้นทางหมวดที่ 4 เป็นเส้นทางย่อย ซึ่งจากจังหวัดหรืออำเภอเข้าสู่ชุมชนย่อย เช่น ตำบลหรือหมู่บ้าน มีจำนวน 27 เส้นทาง

การคมนาคมโดยทางอากาศ

จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี เพียง 60 กิโลเมตร ซึ่งมีเครื่องบินที่สามารถเดินทางไปได้ทั่วประเทศ อีกทั้งสนามบินอุบลราชธานี เป็นสนามบินนานาชาติที่สามารถรองรับเครื่องบินขนาดใหญ่ที่เดินทางมาจากต่างประเทศ โดยมีต้องแวะพักที่กรุงเทพฯ

3) ข้อมูลด้านสังคมและความมั่นคง

ข้อมูลการศึกษา

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ มีสถานศึกษา จำนวน 1,698 แห่ง มีนักเรียน นักศึกษา จำนวน 307,898 คน มีครู คณาจารย์ จำนวน 13,791 คน และน้อยที่สุดคือ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1 แห่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 17 อัตรากำลังในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนตามจ.18	สภาพอัตรากำลัง (ขาด/เกิน)	ครูไม่ครบชั้น (โรงเรียน)
1	ศรีสะเกษ เขต 1	258	2,438	38,169	2,612	+84	26
2	ศรีสะเกษ เขต 2	184	1,631	23,362	1,759	+127	36
3	ศรีสะเกษ เขต 3	200	1,901	34,505	2,177	-31	78
4	ศรีสะเกษ เขต 4	209	2,010	39,478	2,425	-6	209
5	มัธยมศึกษา เขต 28	56	1,296	48,193	2,356	-382	-
รวม		907	9,276	183,707	11,329	-208	349

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ 2560

ตารางที่ 18 อัตรากำลังในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	863
องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ	1,049
เทศบาล	133
รวม	2,045

ตารางที่ 19 อัตรากำลังของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปีการศึกษา 2559

ประเภทบุคลากร	จำนวน
ผู้บริหาร กศน. จังหวัด/ศน.อำเภอ	22
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	25
ครูอาสาสมัคร กศน.	41
ครู กศน. ตำบล	215
ครู ศรช./ครู ปวช./ครูผู้สอนคนพิการ	60
พนักงานจ้างเหมาบริการเอกชนดำเนินงานส่วนราชการ	64
ข้าราชการ/พนักงาน/เจ้าหน้าที่ กศน. จังหวัด	44
รวม	417

ตารางที่ 20 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2559 สถานศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มสาระฯ	ประถมศึกษาปีที่ 6		มัธยมศึกษาปีที่ 3		มัธยมศึกษาปีที่ 6	
	ประเทศ	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ศรีสะเกษ
ภาษาไทย	52.98	51.89	46.36	46.17	52.29	51.03
สังคมศึกษาฯ	46.68	44.44	49.00	48.62	35.89	35.38
ภาษาอังกฤษ	34.59	29.32	31.80	29.39	27.76	24.76
คณิตศาสตร์	40.47	37.05	29.31	29.84	24.88	21.32
วิทยาศาสตร์	41.22	39.28	34.99	33.98	31.62	30.81
เฉลี่ย	43.19	40.40	38.29	37.00	34.49	32.66

โดยภาพรวมผลการทดสอบระดับชาติของนักเรียนในโรงเรียนจังหวัดศรีสะเกษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.40 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.00 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.66 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยระดับประเทศ พบว่า ทุกระดับชั้นมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าระดับประเทศ

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบ (V-NET) ของนักเรียนชั้น ปวช. 3 และ ปวส.2 ปีการศึกษา 2559

ระดับการศึกษา	ผลการทดสอบ (V-NET)	
	ปีการศึกษา 2558	ปีการศึกษา 2559
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	39.48	37.63
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	38.83	36.94

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ มิถุนายน 2560

ผลการทดสอบ Vocational National Education Test (V-NET) ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จังหวัด ศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2559 โดยภาพรวมระดับ ปวช. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.63 และระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.94 ซึ่งผลการทดสอบทั้งสองระดับมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปีการศึกษา 2558

- โอกาสทางการศึกษาและประกอบอาชีพ

การจัดการศึกษาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ มีความหลากหลาย ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ครอบคลุม ตั้งแต่ ระดับก่อนปฐมวัย ระดับปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา จัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มีหน่วยงานทางการศึกษา/สถานศึกษาในสังกัด เมื่อพิจารณาจำนวนสถานศึกษา พบว่า สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีจำนวนสถานศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามลำดับ

ข้อมูลการสาธารณสุข

จังหวัดศรีสะเกษ มีโรงพยาบาลและจำนวนเตียงตามกรอบ ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ ขนาด 700 เตียง จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาล ขนาด 200 เตียง จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาล ขนาด 130 เตียง จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาล ขนาด 120 เตียง จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาล ขนาด 90 เตียง จำนวน 3 แห่ง โรงพยาบาล ขนาด 30 เตียง จำนวน 15 แห่ง รวมจำนวนเตียงทั้งสิ้น 1,870 เตียง โรงพยาบาลเอกชน ขนาด 44 เตียง 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 254 แห่ง สำนักงานสุขภาพชุมชน จำนวน 1 แห่ง ศูนย์บริการ

สาธารณสุข จำนวน 5 แห่ง คลินิกเอกชน 256 แห่ง ร้านขายยา จำนวน 167 แห่ง และสถานที่ผลิตยาแผนโบราณ 1 แห่ง

ตารางที่ 22 จำนวนสถานบริการสุขภาพของรัฐ เอกชน คลินิก และร้านขายยา จำแนกรายอำเภอ จังหวัดศรีสะเกษ

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาล			รพ.สต.	คลินิก	ร้านขาย/ ผลิตยาแผน โบราณ
		ประเภท	เตียง (กรอบ)	เตียง (จริง)			
1	เมืองศรีสะเกษ	A	700	710	17	72	48
2	ยางชุมน้อย	F2	30	30	6	11	4
3	กันทรารมย์	F1	90	94	17	12	11
4	กันทรลักษ์	M1	200	215	33	49	27
5	ขุขันธ์	M2	130	145	27	26	11
6	ไพรบึง	F2	30	39	7	7	3
7	ปรางค์กู๋	F2	30	60	13	3	5
8	ขุนหาญ	F1	90	92	19	11	8
9	ราษีไศล	F1	90	94	14	11	13
10	อุทุมพรพิสัย	M2	120	137	21	8	15
11	บึงบูรพ์	F2	30	33	2	1	2
12	ห้วยทับทัน	F2	30	33	8	4	2
13	โนนคูณ	F2	30	41	8	3	1
14	ศรีรัตนะ	F2	30	57	8	6	5
15	น้ำเกลี้ยง	F2	30	32	7	2	-
16	วังหิน	F2	30	33	8	3	-
17	ภูสิงห์	F2	30	34	9	7	5
18	เมืองจันทร์	F2	30	42	4	5	-
19	เบญจลักษ์ฯ	F2	30	30	6	8	1
20	โพธิ์ศรีสุวรรณ	F2	30	30	8	4	2
21	พยุห์	F3	30	30	6	2	4
22	ศิลาลาด	F3	30	10	6	1	1
รวม			1,870	2,021	254	256	168

ที่มา : กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคฯ สสจ.ศรีสะเกษ ข้อมูล ณ พฤษภาคม 2561

บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

จังหวัดศรีสะเกษ มีบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ประกอบด้วย แพทย์ จำนวน 639 คน ทันตแพทย์ จำนวน 193 คน เภสัชกร จำนวน 316 คน พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 3,404 คน และนักวิชาการสาธารณสุข 806 คน โดยมีอัตราส่วนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขต่อประชากร ดังนี้

ตารางที่ 23 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ แยกตามสถานที่ปฏิบัติงาน จังหวัดศรีสะเกษ ปี 2561

ประเภทบุคลากร	จำนวนบุคลากรจำแนกตามหน่วยงาน					สัดส่วนต่อ ประชากร จังหวัดศรีสะเกษ	สัดส่วนต่อ ประชากร ประเทศไทย
	สสจ.	รพท.	รพช.	รพ.สต.	รวม		
แพทย์	2	105	265		639	1 : 2,276	1 : 1,843
ทันตแพทย์	2	11	89		193	1 : 7,535	1 : 13,118
เภสัชกร	7	38	132		316	1 : 4,602	1 : 4,750
พยาบาลวิชาชีพ	-	623	1,239	303	3,404	1 : 427	1 : 405
นักวิชาการ สาธารณสุข	33	33	137	433	806	1 : 2,069	1 : 2,322
รวม	44	810	1,862	736	5,358		

ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ พฤศจิกายน 61

สถานะสุขภาพและปัญหาสุขภาพ

สถิติชีพ

ในปี พ.ศ. 2560 พบว่า จังหวัดศรีสะเกษ มีแนวโน้มอัตราการเกิดลดลง ในอัตรา 7.59 และอัตราการตายเพิ่มขึ้น ในอัตรา 6.30 ต่อพันประชากร อัตราเพิ่มตามธรรมชาติ ร้อยละ 0.13 อัตราตายของทารก 5.07 ต่อพันการเกิดมีชีพ

ตารางที่ 24 อัตราเกิด อัตราตายและอัตราเพิ่มของประชากรจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2557-2560

สถิติชีพ	จังหวัดศรีสะเกษ			
	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
อัตราเกิดมีชีพ : พัน ปชก.	12,521(8.55)	11,797(8.03)	11,579(7.88)	11,039(7.59)
อัตราตาย : พัน ปชก.	8,675(5.92)	8,785(5.98)	9,096(6.19)	9,163(6.30)
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติ : ร้อย ปชก.	3,846(0.26)	3,013(0.21)	2,483(0.16)	1,876(0.13)
อัตราทารกตาย: พันการเกิดมีชีพ	65(5.19)	65(5.51)	57(4.92)	56(5.07)
อัตรามารดาตาย:ต่อแสนการเกิดมีชีพ	0(0)	5(42.38)	2(17.27)	1(9.06)

ที่มา: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สาเหตุการป่วยของประชากรจังหวัดศรีสะเกษ

สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกแยกตามสาเหตุของผู้มารับบริการจากหน่วยบริการสาธารณสุขภาครัฐ ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2560 พบว่าสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอกที่พบมากที่สุด คือ มีการป่วยด้วยโรคระบบโรคระบบหายใจ (56,475.00 ต่อแสนประชากร) รองลงมาคือ โรคระบบไหลเวียนเลือด (49,875.87 ต่อแสนประชากร), โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม (42,537.52 ต่อแสนประชากร) และโรคระบบย่อยอาหารรวมโรคในช่องปาก (41,144.98 ต่อแสนประชากร) ตามลำดับ

ตารางที่ 25 จำนวนและอัตราป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยนอก จำแนกตามสาเหตุการป่วย 10 ลำดับ ปี พ.ศ. 2557- 2560

กลุ่มโรค	จำนวน (อัตราต่อแสนประชากร)			
	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
1 ระบบหายใจ	865,783 (60,158.45)	885,232 (61,001.26)	922,402 (62,791.58)	821,207 (56,475.00)
2.โรคระบบไหลเวียนเลือด (I00- I99)	503,293 (34,971.04)	821,207 (56,589.30)	651,927 (44,379.27)	725,234 (49,875.87)
3.โรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	486,534 (33,806.55)	532,515 (36,695.56)	581,768 (39,603.26)	618,541 (42,537.52)
4. อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่ พบได้จากการตรวจทางคลินิก	568,255 (39,484.88)	713,889 (49,194.03)	672,655 (45,790.30)	617,679 (42,478.24)
5. โรคระบบย่อยอาหารรวมโรค ในช่องปาก (A01-A09, B00- B99)	551,910 (38,349.16)	611,815 (42,160.12)	618,050 (42,073.13)	598,292 (41,144.98)
6.โรคระบบกล้ามเนื้อโครง ร่างและเนื้อเยื่อเสริม (M00- M99)	513,988 (35,714.17)	542,235 (37,365.37)	562,678 (38,303.73)	582,567 (40,063.56)
7. โรคระบบสืบพันธุ์ร่วม ปัสสาวะ (N00-N99)	204,209 (14,189.35)	237,949 (16,397.05)	264,406 (18,339.54)	284,296 (19,551.24)
8. โรคติดเชื้อและปรสิต (A01- A09, B00-B99)	244,146 (16,964.35)	237,949 (16,397.05)	254,982 (17,357.64)	230,923 (15,880.74)
9. โรคผิวหนัง และเนื้อเยื่อใต้ ผิวหนัง (L00-L99)	159,141 (11,057.82)	170,265 (11,732.95)	164,672 (11,209.88)	171,511 (11,794.94)
10. โรคตา ตา (H60-H95)	181,284 (12,596.42)	148,089 (10,204.80)	145,100 (9,877.53)	141,460 (9,728.31)

ที่มา : รายงานสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก จาก HDC สสจ.ศรีสะเกษ ณ ธันวาคม 2560

สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน

สาเหตุการป่วยของผู้มารับบริการประเภทผู้ป่วยในของสถานพยาบาลของรัฐจังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2560 พบว่า สาเหตุการป่วยของผู้มารับบริการประเภทผู้ป่วยในที่พบมากที่สุด คือ ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆ (3195.84 ต่อแสนประชากร) รองลงมาคืออาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกโรคและห้องปฏิบัติการที่มีได้ระบุไว้ที่อื่น(1829.03 ต่อแสนประชากร), โรคเลือดและอวัยวะ

สร้างเลือดและความผิดปกติบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน (1708.68 ต่อแสนประชากร), โรคความดันโลหิตสูง และไตวายเรื้อรัง (1365.51 ต่อแสนประชากร) ตามลำดับ

ตารางที่ 26 จำนวนและอัตราป่วยต่อแสนประชากรของผู้ป่วยใน จำแนกตามสาเหตุการป่วย 10 ลำดับแรก

กลุ่มโรค	จำนวน (อัตราต่อแสนประชากร)			
	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
1. ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆ (E15 – E90)	52,226 (3,496.15)	46,902 (2,793.30)	40,396 (2,750.10)	46,471 (3195.84)
2. อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกโรคและห้องปฏิบัติการที่มีได้ระบุไว้ที่อื่น (R00-R99)	21,728 (1,482.92)	22,944 (1,562.09)	22,370 (1,522.92)	26,596 (1829.03)
3. โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน(D50-D89 ยกเว้น D56)	27,537 (1,879.39)	23,935 (1,629.56)	19,642 (1,337.20)	24,846 (1708.68)
4. โรคความดันโลหิตสูง (I10-I15)	17,669 (1,205.90)	19,684 (1,340.14)	18,695 (1,272.73)	22,588 (1553.40)
5. ไตวายเรื้อรัง (N17-N19)	12,125 (827.52)	11,957 (814.07)	12,058 (820.89)	19,856 (1365.51)
6. เบาหวาน (E10-E14)	13,927 (950.51)	15,036 (1,023.69)	14,056 (956.91)	16,540 (1137.47)
7. โรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การเจ็บครรภ์ การคลอด ระยะหลังคลอดและภาวะอื่นๆ ทางสูติกรรมที่มีได้ระบุไว้ในที่อื่น (O10-O75,O81-O99)	15,885 (1,084.14)	15,629 (1,064.07)	13,841 (942.28)	14,850 (1021.25)
8. โรคติดเชื้ออื่นๆ ของลำไส้ (A03-A09)	14,067 (1,060.12)	15,384 (1,047.39)	15,572 (1,062.12)	12,650 (1137.47)
9. โรคอื่นๆของระบบหายใจ (J20-J22,J60-J99)	12,760 (870.86)	13,436 (914.76)	11,381 (774.80)	12,455 (856.54)
10.โรคอื่นๆ ของระบบย่อยอาหาร(K00-K14,K20-23, K28-K31)	16,375 (1,117.58)	17,230 (1,173.07)	16,547 (1,126.50)	8,157 (560.96)

ที่มา : รายงานสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ธันวาคม 2560

สาเหตุการตาย

สาเหตุการตาย ปี 2560 พบว่า ประชากรจังหวัดศรีสะเกษ มีสาเหตุการตายที่พบมากที่สุดคือ โรคมะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด (109.41 ต่อแสนประชากร) รองลงมาคือ ปอดอักเสบและโรคอื่นๆ ของปอด(48.56 ต่อแสนประชากร), โลหิตเป็นพิษ (32.53 ต่อแสนประชากร), ไตอักเสบ กลุ่มอาการของไตพิการ (29.43ต่อแสนประชากร)และความดันเลือดสูงและเลือดออกในสมอง (28.20 ต่อแสนประชากร) ตามลำดับ รายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ 27 จำนวนและอัตราตายต่อแสนประชากร จำแนกตามสาเหตุการตาย 10 ลำดับ จังหวัดศรีสะเกษ

ลำดับ	สาเหตุการตาย	จังหวัดศรีสะเกษ		
		ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
1	มะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด(C00-D48)	1,571 (106.95)	1,572 (107.01)	1591 (109.41)
2	ปอดอักเสบและโรคอื่นๆ ของปอด	652 (64.81)	821 (55.89)	709 (48.56)
3	โลหิตเป็นพิษ(A419)	495 (33.70)	563 (38.33)	473 (32.53)
4	ไตอักเสบ กลุ่มอาการของไตพิการ (N00-N29)	480 (32.68)	484 (32.95)	428 (29.43)
5	ความดันเลือดสูงและเลือดออกในสมอง (I10-I15,I60-I69)	494 (33.63)	465 (31.65)	410 (28.20)
6	หัวใจอื่นๆ (I05-I09,I20-I52)	441 (30.02)	303 (20.63)	320 (22.01)
7	โรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน(K70-K87)	240 (16.34)	210 (14.29)	238 (16.37)
8	เบาหวาน(E10-E14)	235 (16.00)	209 (14.23)	211 (14.51)
9	อุบัติเหตุจากการขนส่ง (V01-V89)	176 (11.98)	189 (12.87)	196 (13.48)
10	วัณโรคทุกชนิด (A15-A19)	215 (14.64)	141 (9.60)	152 (10.45)

ที่มา: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขข้อมูล ณ ธันวาคม 2560

ข้อมูลแรงงาน

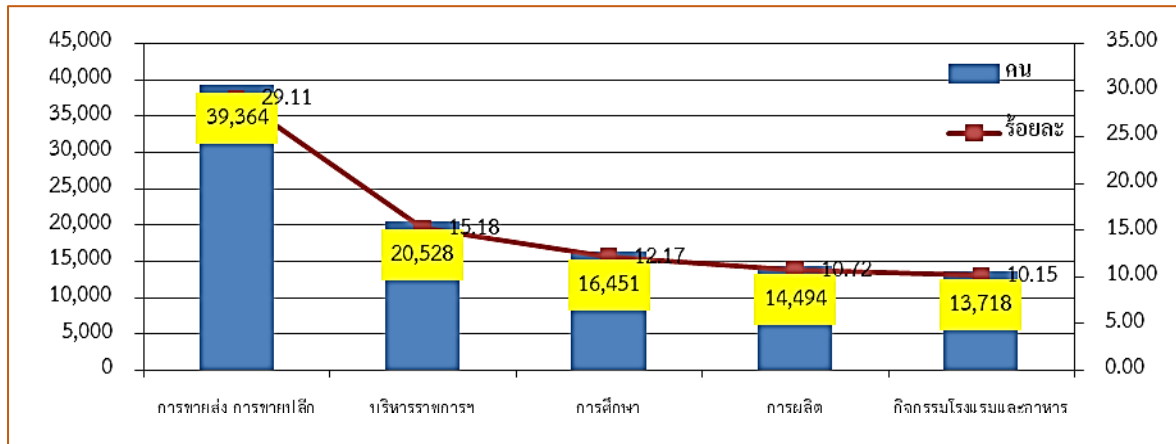
ภาพการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 ปี 2560 สรุปรายละเอียด ได้ดังนี้ จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 807,718 คน (เป็นชาย 385,440 คน เป็นหญิง 422,278 คน) จำแนกเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 593,134 คน (เป็นชาย 304,227 คน เป็นหญิง 288,908 คน) ได้แก่ ผู้มีงานทำ 589,207 คน (เป็นชาย 302,395 คน เป็นหญิง 286,812 คน) ผู้ว่างงาน 2,654 คน (เป็นชาย 1,832 คน เป็นหญิง 822 คน) และผู้รอฤดูกาล 1,274 คน ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวน 214,584 คน (เป็นชาย 81,213 คน เป็นหญิง 133,370 คน) จำแนกเป็น ผู้ทำงานบ้าน 28,182 คน เรียนหนังสือ 81,810 คน และอื่น 104,592 คน

สำหรับผู้มีงานทำ 589,207 คน พบว่า ทำงานในภาคเกษตรกรรม 453,988 คน คิดเป็นร้อยละ 77.05 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 135,219 คน (ร้อยละ 22.95 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในอุตสาหกรรมการขายส่งขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ฯ มากที่สุด จำนวน 39,364 คน คิดเป็นร้อยละ 29.11 ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรม

รองลงมาได้แก่ สาขาการบริหารราชการและป้องกันประเทศ จำนวน 20,528 คน คิดเป็นร้อยละ 15.18 ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมอุตสาหกรรมการศึกษา จำนวน 16,451 คน (ร้อยละ 12.17) อุตสาหกรรม การผลิต จำนวน 14,494 คน (ร้อยละ 10.72) และกิจกรรมโรงแรมและอาหาร จำนวน 13,718 คน

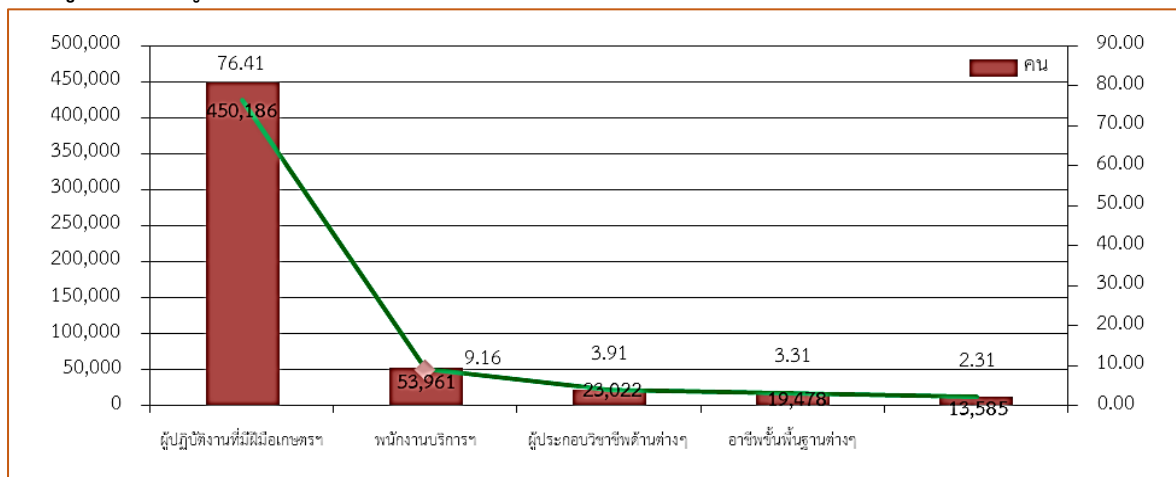
แผนภูมิที่ 1 ผู้มีงานทำจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรกรรม 5 อันดับแรก ไตรมาส 3 ปี 2560

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำตามอาชีพในไตรมาส 3 ปี 2560 พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรกคือ 1) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและประมง จำนวน 450,186 คน (ร้อยละ 76.41 ของแผนภาพที่มีผู้มีงานทำทั้งหมด) 2) พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน 53,961 คน (ร้อยละ 9.16) 3) ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ จำนวน 23,022 คน (ร้อยละ 3.91) 4) อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน 19,478 คน (ร้อยละ 3.31) และ 5) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 13,585 คน

แผนภูมิที่ 2 ผู้มีงานทำจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามอาชีพ ไตรมาส 3 ปี 2560 (5 อันดับแรก)

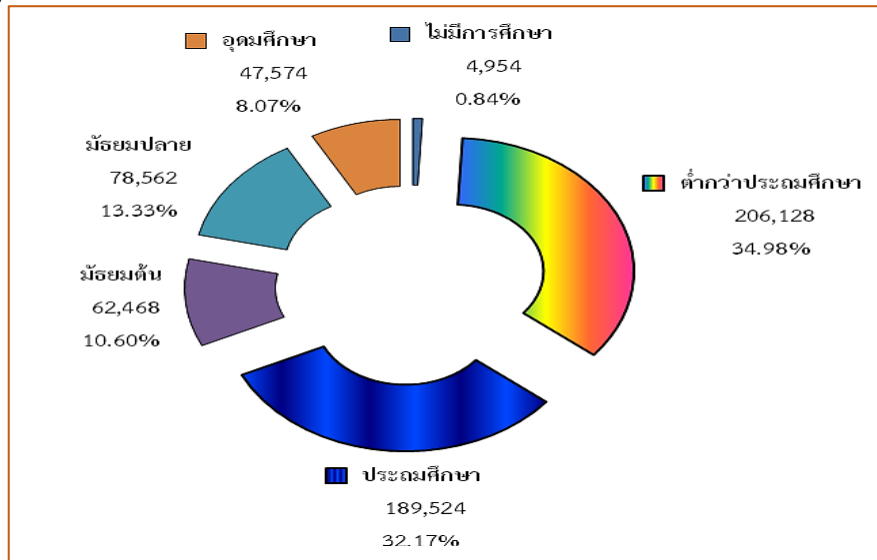

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

หากศึกษาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาดำรงต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 206,128 คน คิดเป็นร้อยละ 34.98 รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 189,524 คน (ร้อยละ 32.17) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 78,562 คน (ร้อยละ 13.33) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62,468 คน (ร้อยละ 10.61)) ระดับอุดมศึกษา จำนวน 47,571 คน (ร้อยละ 8.07) ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 3 ผู้มีงานทำจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส 3 ปี 2560

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

ในด้านสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำ พบว่าส่วนใหญ่เป็นการทำงานส่วนตัว กล่าวคือ ร้อยละ 48.93 (288,285 คน) เป็นผู้ทำงานส่วนตัว รองลงมาคือช่วยธุรกิจครัวเรือน ร้อยละ 37.45 (220,669 คน) เป็นลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 7.40 (43,598 คน) ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 6.01 (35,385 คน) ส่วนผู้มีงานทำที่มีสถานภาพเป็นนายจ้างมีเพียง ร้อยละ 0.22 (1,270 คน)

แผนภูมิที่ 4 ผู้มีงานทำจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาส 3 ปี 2560

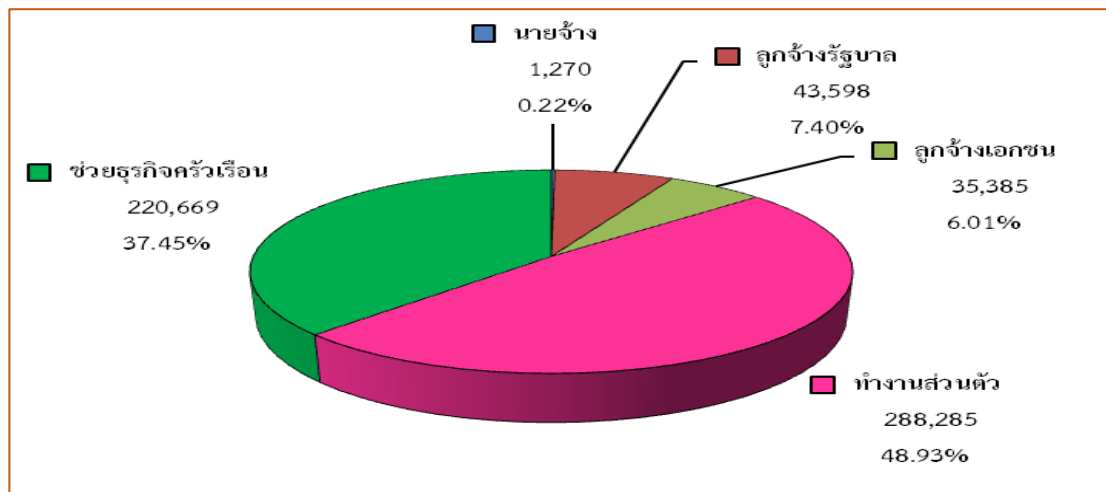
ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

สำหรับแรงงานนอกระบบ ปี 2559 จากผลการศึกษาของสำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าปัจจุบันผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบ มีจำนวน 514,831 คน ทั้งนี้ แรงงานนอกระบบเหล่านี้จะทำงานในภาคเกษตรเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือมีจำนวน 435,720 คน คิดเป็นร้อยละ 84.63 ขณะที่นอกภาคเกษตรมีจำนวน 79,111 คน (ร้อยละ 15.37) ซึ่งกลุ่มนอกภาคเกษตรนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน 37,800 คน (ร้อยละ 47.78 ของแรงงานนอกระบบกลุ่มภาคการเกษตร) 2) การก่อสร้าง จำนวน 17,992 คน (ร้อยละ 22.74)

3) การผลิต จำนวน 8,133 คน (ร้อยละ 10.28) 4) การก่อสร้าง จำนวน 6,658 คน (ร้อยละ 8.42) และ 5) การขนส่ง จำนวน 2,307 คน (ร้อยละ 2.92)

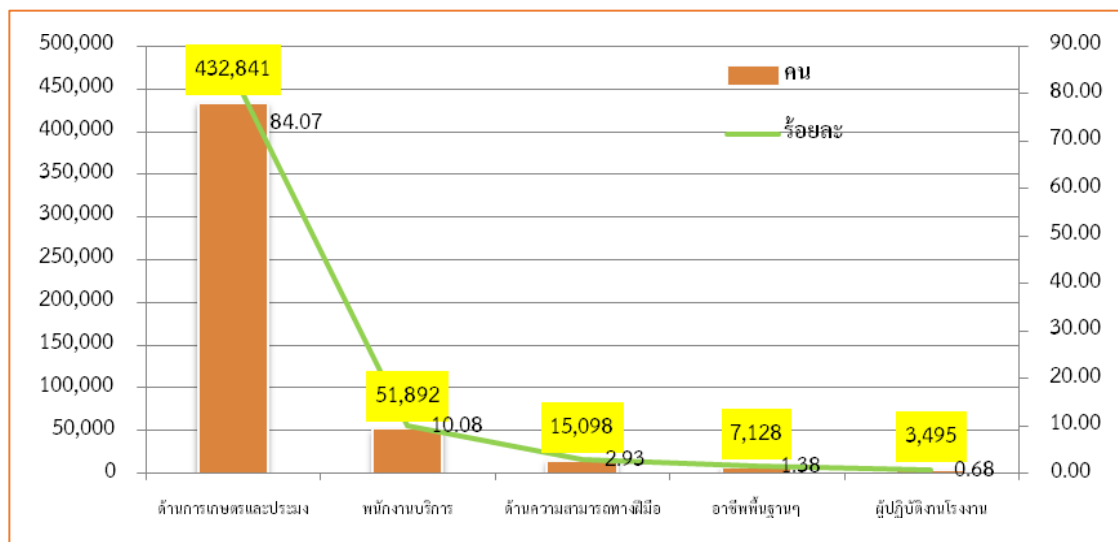
แผนภูมิที่ 5 ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีงานทำในอาชีพต่างๆ สูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) ด้านการเกษตรและประมง จำนวน 432,841 คน (ร้อยละ 84.07) 2) พนักงานบริการ จำนวน 51,892 คน (ร้อยละ 10.08) 3) ด้านความสามารถทางฝีมือ จำนวน 15,098 คน (ร้อยละ 2.93) 4) อาชีพพื้นฐานต่างๆ จำนวน 7,128 คน (ร้อยละ 1.38) และ 5) ผู้ปฏิบัติงานโรงงานเครื่องจักร จำนวน 3,495 คน (ร้อยละ 0.68)

แผนภูมิที่ 6 จำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามอาชีพ ปี 2559

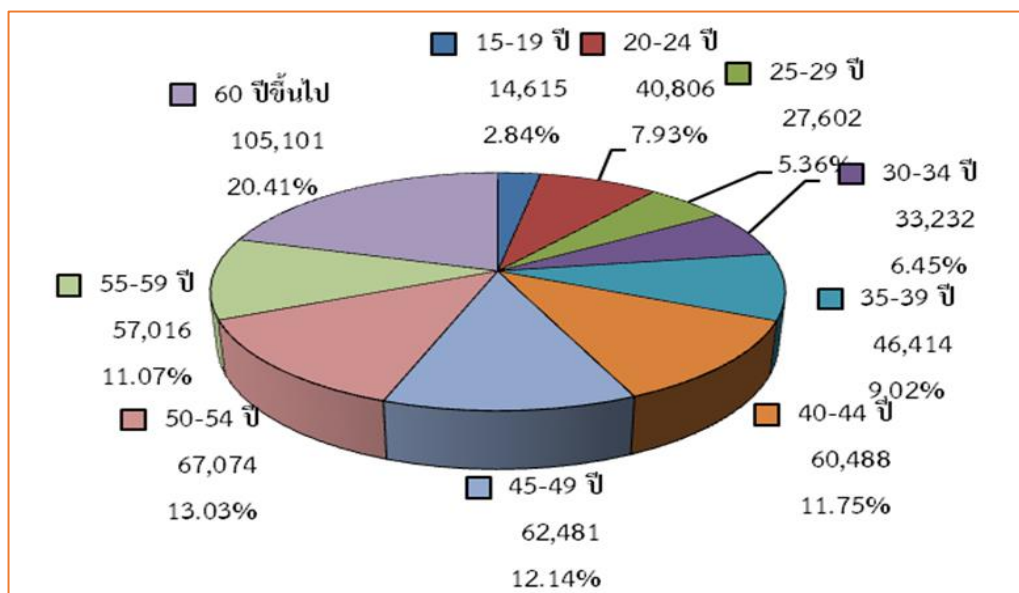

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มียุในช่วง 60 ปีขึ้นไป กล่าวคือ ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวน 105,101 คน (ร้อยละ 20.41) รองลงมาคือ ผู้มีอายุ 50 – 54 ปี มีจำนวน 67,074 คน (ร้อยละ 13.03) และอายุ 45 – 49 ปี มีจำนวน 62,481 คน (ร้อยละ 12.14) ส่วนช่วงอายุ 15 – 19 ปี มีน้อยที่สุด จำนวน 14,615 คน (ร้อยละ 2.84)

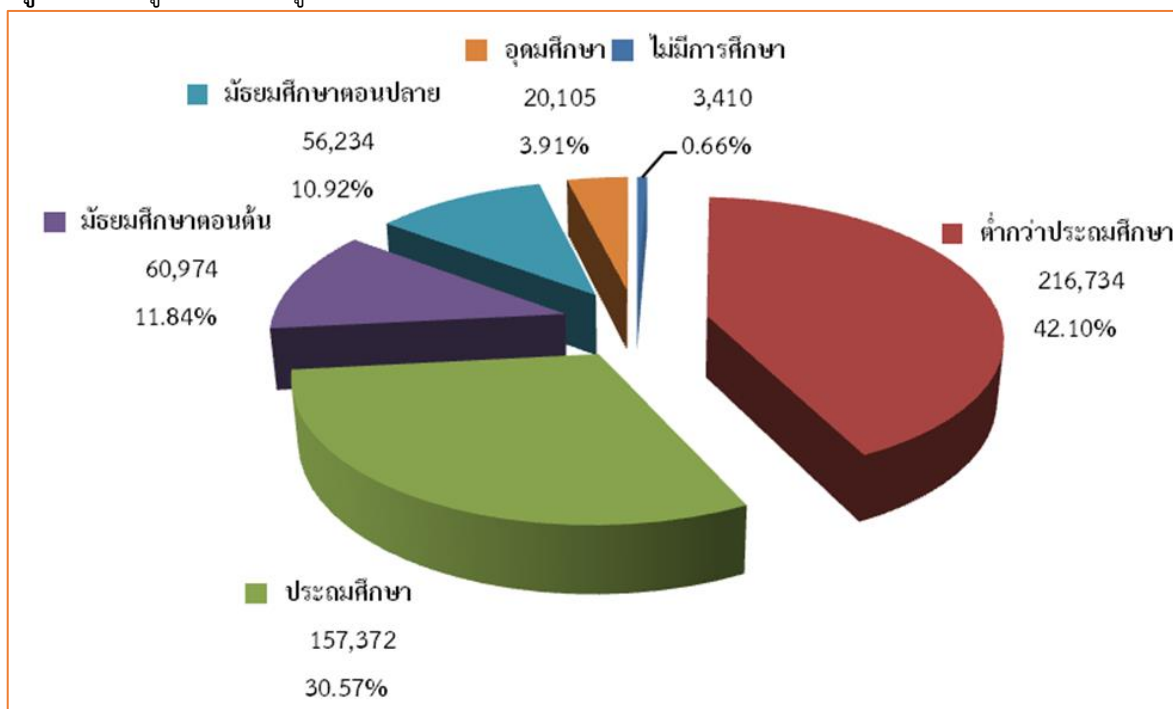
แผนภูมิที่ 7 จำนวนผู้มีงานทำ ที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามอายุ ปี 2559

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

สำหรับด้านการศึกษา พบว่าแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา คือมีจำนวน 216,734 คน (ร้อยละ 42.10) รองลงมาคือระดับประถมศึกษา จำนวน 157,372 คน (ร้อยละ 30.57) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60,974 คน (ร้อยละ 11.8)

แผนภูมิที่ 8 ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบในจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2559

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดศรีสะเกษ

4) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรป่าไม้

สภาพพื้นที่ป่าไม้โดยทั่วไปของจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าบนพื้นที่ราบ จึงทำให้ราษฎรที่ต้องการพื้นที่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เพื่อการเกษตรเข้าไปหักร้างถางพง ทำให้ป่ามีสภาพเสื่อมโทรมอยู่โดยทั่วไป ขณะนี้ยังคงมีสภาพป่าที่สมบูรณ์ในบางพื้นที่เท่านั้น เช่น บริเวณติดแนวชายแดนประเทศกัมพูชา ประชาธิปไตย และบริเวณเทือกเขา เป็นต้นทั้งนี้จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ป่าไม้ 2,136.24 ตารางกิโลเมตร (1,366,444 ไร่) แบ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติ 25 แห่ง เนื้อที่ 2,038.83 ตารางกิโลเมตร (1,274,312 ไร่) และป่าไม้ถาวรเตรียมการสงวน 4 แห่ง จำนวน 147.41 ตารางกิโลเมตร หรือ 92,132 ไร่ เมื่อพิจารณาเฉพาะพื้นที่ป่าที่ยังคงสภาพป่าที่สมบูรณ์มีจำนวน 678,911.41 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 12.16 ของเนื้อที่จังหวัด โดยป่าไม้ในจังหวัดศรีสะเกษจำแนกได้ 3 ประเภทได้ ดังนี้

1. ป่าอนุรักษ์ จำนวน 755 ตารางกิโลเมตร หรือ 471,875 ไร่

1.1 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก ท้องที่อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ มีเนื้อที่ 316 ตารางกิโลเมตร (197,500 ไร่)

1.2 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา ท้องที่อำเภอขุนหาญ อำเภอขุขันธ์ และอำเภออุทุมพรพิสัย มีเนื้อที่ 380.6 ตารางกิโลเมตร (237,875 ไร่)

1.3 อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร มีเนื้อที่ 59 ตารางกิโลเมตร (36,875 ไร่)

2. ป่าชุมชน ซึ่งจะมีพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและป่าเตรียมการ มีเนื้อที่ 201.22 ตารางกิโลเมตร (36,875 ไร่)

3. ป่าเศรษฐกิจ (Zone E) มีเนื้อที่ 1,303.64 ตารางกิโลเมตร (814,778 ไร่)

3.1 พื้นที่ป่ามีภาระผูกพัน (สวนป่า และพื้นที่สิทธิทำกินในพื้นที่เขตป่าสงวนและเป็นป่าไม้เสื่อมโทรม) จำนวน 177.93 ตารางกิโลเมตร (111,206 ไร่)

3.2 พื้นที่ที่มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร จำนวน 761.86 ตารางกิโลเมตร (703,572 ไร่)

อัตราส่วนทรัพยากรป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ในปี 2559 คิดเป็นร้อยละ 12.56 ต่อพื้นที่ 4,945.149 ไร่ ทั้งนี้ลักษณะทั่วไปของป่าไม้ที่พบในจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ป่าแดง หรือป่าโคก ป่าแพะ หรือป่าเต็ง รังมีลักษณะเป็นป่าโปร่งสลับกับพื้นที่ส่วนใหญ่ที่เป็นทุ่งหญ้า มีต้นไม้ขึ้นห่างๆ กัน พืชธรรมชาติในป่าไม้ประเภทนี้ ได้แก่ หญ้าคา ไม้ไผ่ หญ้าเพ็ก ไม้พลวงไม้สกุลยางไม้เหียง ไม้สะแบง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้มะค่า ไม้เต้ ต้นน้ำเกลี้ยงไม้จะบกไม้ตะเคียน ซึ่งไม้ตะเคียนในจังหวัดศรีสะเกษ ในอดีตมีชื่อเสียงมากที่สุดว่าเป็นไม้ตะเคียนชั้นดี ซึ่งปัจจุบันไม่มีแล้ว

2. ไม้เบญจพรรณ ได้แก่ ไม้ป่า ไม้รวก สีเสียด ตะเคียนหมู ราชพฤกษ์ รกฟ้า เสลา ประดู่ ชิงชัน มะค่าโมง พะยูง แกลบ มะเกลือ ก้านเหลือง ยางเสี้ยน ตะแบกใหญ่

3. ป่าบุง ป่าทาม เป็นป่าในที่ลุ่มริมฝั่งน้ำ มีน้ำท่วมขังในฤดูฝนต้นไม้ที่เกิดในป่าบุงป่าทามเป็นต้นไม้ที่ทนทานต่อการถูกน้ำท่วม เช่น ต้นหว้าลิ้ง ต้นกล้วยน้อย ต้นเดือยไก่ ต้นโคยลิง ต้นเสียว ต้นนมวัว ต้นผักแส ต้นตะเคียน ต้นกระเบา ต้นหว้า ผักกระโดนน้ำ ผักกระโดนทุ่ง หรือกระโดนเตี้ย และหญ้าแฝก

ตารางที่ 28 สถิติพื้นที่ป่าไม้ จังหวัดศรีสะเกษ

ปี พ.ศ.	ทั้งประเทศ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ศรีสะเกษ	
	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
2556	102,119,538	31.57	15,813,931	15.09	678,911.41	12.16
2557	102,285,400	31.62	15,748,931	15.02	639,276.57	11.45
2558	102,240,982	31.60	15,660,166	14.94	640,179.62	11.46
2559	102,241,141	31.98	15,659,124	13.12	641,121.22	12.11
2560	102,156,350	31.58	15,655,55	4.94	641,258.88	11.48

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ สำนักแผนงานและสารสนเทศ กรมป่าไม้ ธันวาคม 2561

- ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งน้ำที่สำคัญและมีผลต่อกิจกรรมการเกษตร การประมง ได้แก่ แม่น้ำมูล ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ ห้วยศาลา บึงและหนองน้ำธรรมชาติกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ ส่วนมากทางตอนเหนือของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอราชีไศล อำเภอขามเฒ่า และอำเภอเมือง

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ

1. **แม่น้ำมูล** มีต้นกำเนิดและไหลจากจังหวัดนครราชสีมา มาเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณอำเภอราชีไศล ซึ่งเป็นที่บรรจบของลำน้ำเสียวที่ห้วยภูดิน อำเภอราชีไศล เรียกกันว่า วังใหญ่ ผ่านพื้นที่อำเภอราชีไศล อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอขามเฒ่า และอำเภอกันทรารมย์ แล้วไหลไปบรรจบกับแม่น้ำชีที่จังหวัดอุบลราชธานี

2. **ห้วยทับทัน** ต้นลำธารที่เทือกเขาพนมดงรัก บริเวณเขตพื้นที่อำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดสุรินทร์กับจังหวัดศรีสะเกษ ในเขตอำเภอห้วยทับทัน อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภอบึงบูรพ์ ไหลลงลำน้ำมูลที่บ้านห้วย อำเภอราชีไศล จังหวัดศรีสะเกษ

3. **ห้วยสำราญ** ต้นลำธารที่เทือกเขาพนมดงรัก ไหลจากเขตอำเภอสุรินทร์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอปรังค์กู อำเภอวังหิน อำเภอเมืองศรีสะเกษ ไหลบรรจบกับห้วยแฮด ก่อนไหลลงแม่น้ำมูลที่รอยต่อระหว่างตำบลโพธิ์ ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และตำบลลิ้นฟ้า อำเภอขามเฒ่า จังหวัดศรีสะเกษ มีความยาวลำน้ำประมาณ 180 กิโลเมตร มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 3,502 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ 1,016 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือประมาณร้อยละ 5.22 ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

4. **ห้วยศาลา** เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่ดัดแปลงทำเป็นเขื่อนกักเก็บน้ำที่ไหลมาจากห้วยสำราญ และมีต้นน้ำจากห้วยพนมดงรัก สามารถบรรจุน้ำได้สูงสุด 52.5 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ทำการชลประทาน จำนวน 20,400 ไร่ มีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภคตลอดปี

5. **ห้วยขะยุง** ต้นลำธารที่เทือกเขาพนมดงรัก มีน้ำตกภูโลงที่สวยงามไหลผ่าน อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอโนนคูณ และอำเภอกันทรารมย์ ไหลลงแม่น้ำมูล ระหว่างรอยต่อจังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี มีความยาวลำน้ำประมาณ 175 กิโลเมตร โดยมีห้วยทาเป็นลำน้ำสาขาที่มีความยาวประมาณ 160 กิโลเมตร พื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 3,347 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติประมาณปีละ 1,466 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือประมาณร้อยละ 7.53 ของปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติทั้งหมดของกลุ่มน้ำมูล

6. **ลำน้ำเสียว** หรือลำเสียวใหญ่ มีต้นกำเนิดจากที่ราบสูงสันปันน้ำระหว่างลุ่มน้ำมูล และลุ่มน้ำชีที่จังหวัดมหาสารคาม มีลำน้ำสาขา คือ ลำเตา ลำเสียวใหญ่ และลำเสียน้อย ไหลมาบรรจบกันเป็นลำเสียวใหญ่ ที่อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จากนั้นไหลผ่านอำเภอศีลาจาด อำเภอราษีไศล ไหลลง แม่น้ำมูลที่ภูดิน อำเภอ ราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ

7. **ลำน้ำห้วยทา** มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาพนมดงเร็ก อำเภอขุนหาญ ไหลผ่านอำเภอไพรบึง อำเภอศรีรัตนะ อำเภอพยุห์ อำเภอน้ำเกลี้ยง ไหลบรรจบแม่น้ำมูลที่อำเภอกันทรารมย์

- ข้อมูลแหล่งน้ำบาดาล

จำนวนบ่อบาดาลในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนทั้งสิ้น 3,372 บ่อ เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. บ่อบาดาลเพื่อใช้ในการเกษตร	จำนวน	278	บ่อ
2. บ่อบาดาลเพื่อใช้อุปโภค-บริโภค	จำนวน	2,915	บ่อ
3. บ่อบาดาลเพื่อใช้ในธุรกิจ	จำนวน	179	บ่อ

- ข้อมูลแหล่งน้ำเพื่อการชลประทาน

แหล่งน้ำเพื่อการชลประทานในจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีขนาดใหญ่มี 2 แห่ง ได้แก่

1. **ฝายราษีไศล** เป็นฝายปิดกั้นลำน้ำมูลที่บ้านปากห้วย ตำบลบัวทุ่ง อำเภอราษีไศล ก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2536 เป็นฝายคอนกรีตเสริมเหล็กชนิดบานประตูระบายเหล็กโค้ง มีพื้นที่รับน้ำฝน 44,275 ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยไหลเข้าหน้าฝายปีละ 3,254 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาตรเก็บกักน้ำหน้าฝาย 75 ล้านลูกบาศก์เมตร ที่ระดับเก็บกัก 119.00 ม.รทก. มีพื้นที่รับประโยชน์ระยะแรก 34,420 ไร่

2. **ฝายห้วยนา** เป็นฝายปิดกั้นลำน้ำมูลที่บ้านกอก อำเภอกันทรารมย์ ก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2544 เป็นฝายคอนกรีตเสริมเหล็ก ชนิดบานประตูระบายเหล็กโค้ง มีพื้นที่รับน้ำฝน 53,184 ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยไหลเข้าหน้าฝายปีละ 9,195 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาตรเก็บกักน้ำหน้าฝาย 115.60 ล้านลูกบาศก์เมตร ที่ระดับเก็บกัก 115 ม.รทก. มีพื้นที่รับประโยชน์ระยะแรก 77,000 ไร่

ตารางที่ 29 แหล่งน้ำเพื่อการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 16 แห่ง

ชื่อลุ่มน้ำ สาขา อ่างเก็บน้ำ	อำเภอ	พื้นที่ ชลประทาน (ไร่)	ระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำ			ปริมาณน้ำในอ่าง		
			ที่ รนก. ม.(รทก.)	ระดับน้ำ ม.(รทก.)	สูง+/ต่ำ- เทียบ รนก.	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	คิดเป็น % ความจุ
1. ลำน้ำย่อยห้วยสำราญ								
ห้วยสำราญ	ภูสิงห์	-	+204.50	202.45	-2.05	12.350	7.820	63.3
ห้วยตึกชู	ภูสิงห์	12,50	+190.50	190.63	0.13	26.200	27.136	103.6
ห้วยศาลา	ภูสิงห์	24,000	+189.20	187.30	-1.90	37.065	24.020	64.8
ห้วยโธตาลัต	ภูสิงห์	-	+192.00	191.69	-0.31	3.800	3.583	94.3
หนองโสน	ขุขันธ์	520	+99.50	99.00	-0.10	0.680	0.630	92.7
ห้วยคล้า	เมือง	5,300	+100.00	99.81	-0.19	3.783	3.504	92.6
ห้วยชัน	เมือง	3,200	+100.00	98.95	-1.05	2.700	1.439	53.3
ห้วยน้ำคำ	เมือง	590	+125.00	วัดไม่ได้	0.00	1.085	วัดไม่ได้	0.0
2. ห้วยทา-ห้วยขยุง								
ห้วยตาจู	ขุนหาญ	13,000	+188.50	188.72	0.22	22.278	23.272	104.5

ชื่อลุ่มน้ำ สาขา อ่างเก็บน้ำ	อำเภอ	พื้นที่ ชลประทาน (ไร่)	ระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำ			ปริมาณน้ำในอ่าง		
			ที่ รนก. ม.(รทก.)	ระดับน้ำ ม.(รทก.)	สูง+/ต่ำ- เทียบ รนก.	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)	คิดเป็น % ความจุ
หนองสี	ขุนหาญ	2,300	+99.80	99.95	0.45	3.663	4.326	118.1
ห้วยทา	ขุนหาญ	18,059	+196.60	196.83	0.23	29.582	30.062	11.6
ห้วยตะแบง	ขุนหาญ	-	+243.80	242.43	-1.37	6.875	5.444	79.2
ห้วยด่านไธ	กันทรลักษ์	-	+188.00	187.98	-0.02	8.027	7.991	99.6
ห้วยตามาย	กันทรลักษ์	25,000	+142.00	142.28	0.28	37.290	41.717	111.9
3. อื่นๆ								
ห้วยขนุน	กันทรลักษ์	-	+201.00	201.07	0.07	10.023	10.202	101.8
ห้วยน้ำเค็ม	ราชไศล	-	+199.50	199.57	0.07	1.070	1.113	104.1

ที่มา : โครงการจัดทำแผนบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2558

- ข้อมูลปริมาณน้ำฝน

จังหวัดศรีสะเกษ มีปริมาณน้ำฝนสะสมเฉลี่ยทั้งปี 1,346 มิลลิเมตร และมีปริมาณน้ำฝนสะสมเฉลี่ยในช่วงฤดูฝน (เดือนกรกฎาคม-ตุลาคม) เท่ากับ 835 มิลลิเมตร ถึงแม้ว่าจะมีปริมาณน้ำฝนสะสมเฉลี่ยจะอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เนื่องจากมีปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดภาวะฝนทิ้งช่วง และฝนไม่ตกตามฤดูกาล เนื่องมาจากสภาพทางภูมิศาสตร์ที่มีเทือกเขาพนมดงเร็กทางตอนใต้ขวางกั้นลมฝน หรือที่เรียกว่าลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลักษณะเขตพื้นที่เงาฝน (Rain Shadow) ส่วนในช่วงกลางเดือนตุลาคมลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะพัดผ่านในช่วงเวลาปลายฤดูฝนต้นฤดูหนาวนี้ ลมพายุที่ก่อตัวแถบทะเลจีนใต้ และฝนจากพายุหมุนเขตร้อนจะเบนทิศทางออกจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ดังนั้น ลมมรสุมที่พัดเอาน้ำฝนมาจึงตกอยู่ส่วนหน้าของเทือกเขาเป็นส่วนใหญ่ ส่วนพื้นที่ในเขตหลังเทือกเขาจะได้รับปริมาณน้ำฝนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนพายุโซนร้อนเมื่อปะทะกับแนวเทือกเขาในเขตประเทศเวียดนาม และประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ก็จะกลายเป็นพายุดีเปรสชันจึงทำให้มีฝนทิ้งช่วง ประมาณเดือนกรกฎาคม ถึงกลางเดือนสิงหาคม และจะตกหนักช่วงกลางเดือนสิงหาคมถึงต้นเดือนตุลาคม ซึ่งมีผลให้เกิดความแห้งแล้งทางอุทกวิทยา โดยทำให้ระดับน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดินลดลง จนส่งผลกระทบต่อความต้องการน้ำทางด้านการเกษตร และ ความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชนได้ และจากสถิติที่ผ่านมา พบว่าปริมาณน้ำฝนมีแนวโน้มลดลงร้อยละ 18.1 เมื่อเทียบกับสถิติ 30 ปี

แผนภูมิที่ 9 ปริมาณฝนเฉลี่ยจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : โครงการจัดทำแผนบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2558

- การจัดการขยะมูลฝอย

ในปี 2559 นั้น ยังอยู่ระหว่างการสำรวจข้อมูลภาคสนาม ซึ่งแผนการดำเนินการในปี 2559 จะดำเนินการจัดการขยะสะสม ผ่านโครงการปรับปรุงและฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 23,556,800 บาท ภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด แต่เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างได้ทัน ทำให้งบประมาณตกไป จึงต้องดำเนินการหารือในระดับจังหวัดต่อไปเพื่อให้มีการจัดการขยะสะสมต่อไป

- การบริหารจัดการขยะใหม่

1. การจัดการขยะใหม่นั้น ในปี 2559 มีปริมาณขยะมูลฝอยที่ส่งไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการลดลง เมื่อเทียบกับปี 2557 ส่วนหนึ่งเกิดจากการนำขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น นำกลับมาใช้ประโยชน์มากขึ้น โดยในปี 2559 มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ 119 ตัน/วัน มากกว่าในปี 2557 ที่มีปริมาณ 57 ตัน/วัน

2. ปริมาณขยะมูลฝอยที่ไม่ได้กำจัดเนื่องจากไม่มีการเก็บขนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ประชาชนกำจัดและนำไปใช้ประโยชน์เองในครัวเรือน

3. จังหวัดศรีสะเกษมีการแบ่งกลุ่ม Cluster ในการจัดการขยะใหม่ที่ต้องตามหลักวิชาการออกเป็น 8 กลุ่ม โดยมีแม่ข่าย 8 แห่ง ขณะนี้ได้ของบประมาณผ่านแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ก่อสร้างแล้วและกำลังก่อสร้างจำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1) เทศบาลเมืองศรีสะเกษ มีระบบการจัดการขยะมูลฝอยที่ต้องตามหลักวิชาการ (Sanitary landfill) 1 แห่ง สามารถรับขยะได้ 80 ตัน/วัน และกำลังก่อสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse Derived Fuel : RDF) และปุ๋ยอินทรีย์ สามารถรับขยะได้ 80 ตัน/วัน

2) องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ก่อสร้างศูนย์การจัดการขยะมูลฝอยรวม กลุ่มพื้นที่ 3 (อำเภอขุขันธ์ อำเภอภูสิงห์ อำเภอไพรบึง อำเภอปรังค์กู) สามารถรับขยะได้ 40 ตัน/วัน

3) เทศบาลตำบลขุนหาญ กำลังก่อสร้างระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse Derived Fuel : RDF) และปุ๋ยอินทรีย์ สามารถรับขยะได้ 20 ตัน/วัน

4) องค์การบริหารส่วนตำบลเสียว อำเภอเบญจลักษณ์ระบบการจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง (Refuse Derived Fuel : RDF) และปุ๋ยอินทรีย์ สามารถรับขยะได้ 20 ตัน/วัน

5) เทศบาลตำบลยางชุมน้อย กำลังผลักดันการเสนอขอรับสนับสนุนงบประมาณ

6) เทศบาลตำบลกำแพง กำลังผลักดันการเสนอขอรับสนับสนุนงบประมาณ

7) เทศบาลเมืองกันทรลักษณ์ มีปัญหาด้านการไม่เห็นด้วยของประชาชน

8) เทศบาลตำบลเมืองคง ไม่มีที่ดิน ซึ่งหากสามารถก่อสร้างได้ทั้ง 8 แห่งการแก้ไขปัญหาขยะใหม่คงหมดไป

- การจัดการของเสียอันตรายชุมชน

จังหวัดศรีสะเกษได้ดำเนินการจัดกิจกรรมรณรงค์ รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน และส่งของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้นไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2559 สภาพปัญหา ปัญหาขยะมูลฝอยของจังหวัดศรีสะเกษ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 30 สภาพปัญหา ปัญหาขยะมูลฝอยของจังหวัดศรีสะเกษ

ปริมาณขยะมูลฝอย (ตัน/วัน)	การจัดการขยะ อย่างถูกต้อง (ตัน/วัน)	กำจัดขยะมูลฝอย ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ (ตัน/วัน)	ขยะนำกลับมาใช้ ประโยชน์ได้ (ตัน/วัน)	ปริมาณ ขยะเก่า (ตัน)
1,382.21	88.04	113.11 (กำจัดในสถานที่กำจัด ขยะแบบเทกอง) 1,053.34 (อยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีการ เก็บขน ซึ่งมีการจัดการเอง ภายในครัวเรือน	127.72	67,144.20

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ปริมาณขยะ ประมาณ 1,382.21 ตัน/วัน มีการกำจัด 328.87 ตัน/วัน คงเหลือ 1,053 ตัน/วัน ขยะเก่าสะสม ที่อยู่ในสถานที่กำจัดขยะแบบเทกองกลางแจ้ง (Open dump) ปริมาณ 67,144.20 ตัน

1.2 ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

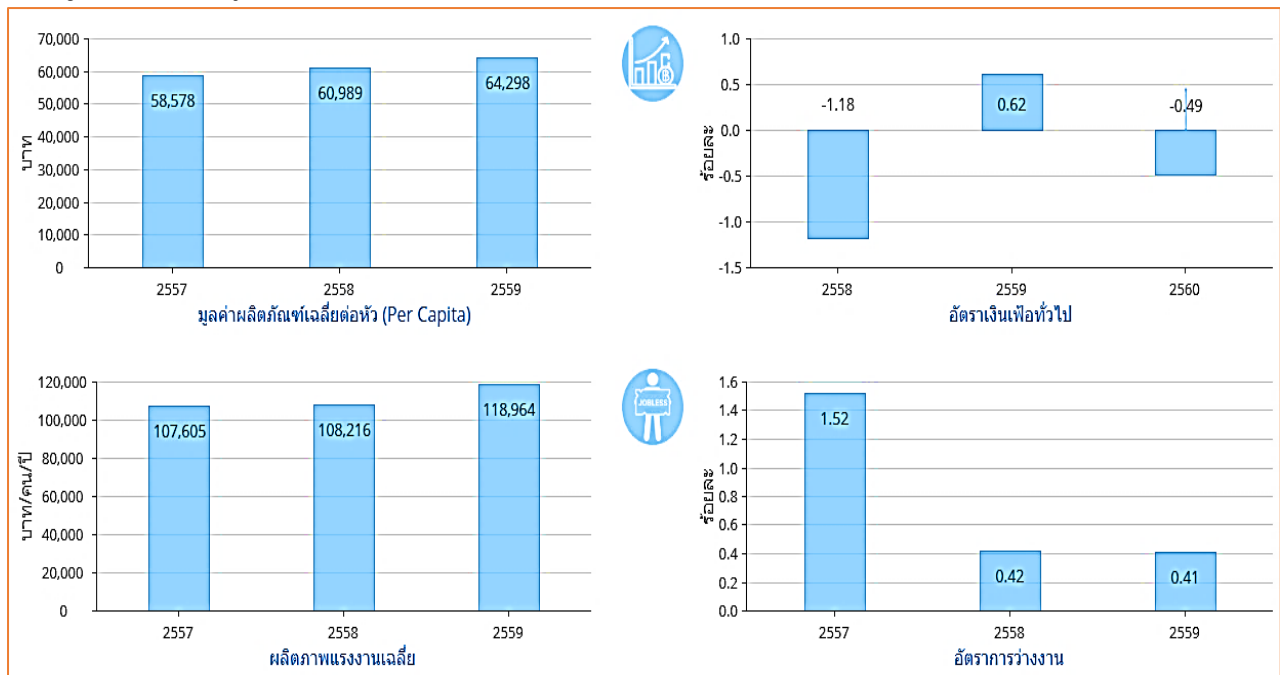
1) ด้านเศรษฐกิจ

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบเศรษฐกิจภาพรวม

- เศรษฐกิจจังหวัดศรีสะเกษ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ 5.04 ต่อปี ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ เมื่อเทียบกับข้อมูลอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยของ 76 จังหวัด ที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 5.72 ต่อปี
- รายได้ของประชากรจังหวัดศรีสะเกษ เท่ากับ 64,298 บาท/คน/ปี ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 67 จาก 76 จังหวัดของประเทศซึ่งมีรายได้เฉลี่ยของทั้ง 76 จังหวัด เท่ากับ 156,387 บาท/คน/ปี
- สัดส่วนคนจนร้อยละ 10.80 และมีเส้นความยากจนเท่ากับ 2,337 บาท/คน/เดือน ซึ่งยังคงต่ำกว่าเส้นความยากจนเฉลี่ยของ 76 จังหวัด ที่มีค่า เท่ากับ 2,579 บาท/คน/เดือน
- อัตราการว่างงานร้อยละ 0.41 ซึ่งมีอัตราส่วนที่ดีกว่าค่าอัตราการว่างงานเฉลี่ยของ 76 จังหวัด ที่มีอัตราการว่างงานเฉลี่ย ของ 76 จังหวัด เท่ากับร้อยละ 0.97
- อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 3.76 อยู่ในลำดับที่ 26 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 3.00
- มูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita) 64,298.00 บาท อยู่ในลำดับที่ 67 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 166,850.00 บาท
- ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย บาท/คน/ปี 118,964.00 อยู่ในลำดับที่ 68 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 301,906.00 บาท/คน/ปี
- อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ร้อยละ -22.27 อยู่ในลำดับที่ 69 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ -1.29

แผนภูมิที่ 10 ข้อมูลสรุปสภาพภาพรวมเศรษฐกิจ ของจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt-_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ตารางที่ 31 ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขา ณ ราคาประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขา ณ ราคาประจำปี	2557	2558	2559p
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	923	967	963
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	117	117	146
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,873	2,028	2,154
การศึกษา	13,668	12,784	12,998
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	2,385	3,285	3,394
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	114	119	129
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	9	10	10
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	2,269	2,821	2,884
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	4,477	4,958	5,880
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	338	369	280
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	2,532	2,672	2,815
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	843	885	920
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	6,200	6,790	7,604
การก่อสร้าง	2,707	2,509	2,744
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	112	132	132
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	784	779	814
การผลิต	3,033	3,479	3,811

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขา ณ ราคาประจำปี	2557	2558	2559p
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	138	134	180
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	18,624	18,617	18,795
+ผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ ทุกสาขา+	61,146	63,455	66,653

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt-_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

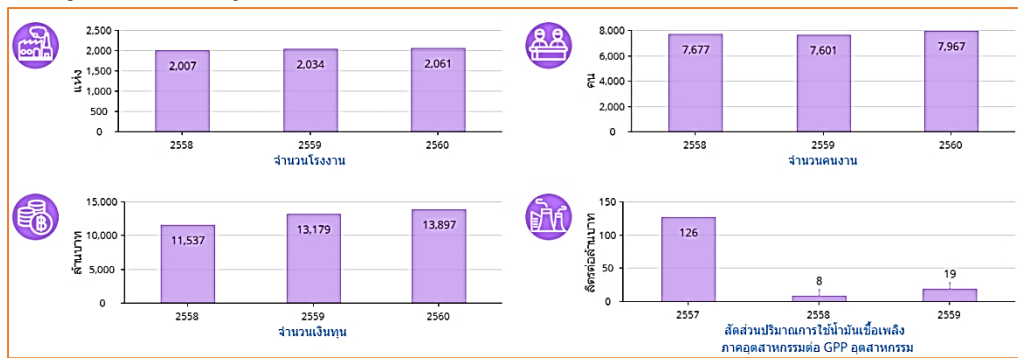
ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดศรีสะเกษ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาอุตสาหกรรมปี 2559 เท่ากับ 3,991 ล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาอุตสาหกรรม รายปี ดังนี้ ปี 2557 ร้อยละ -17.93 ปี 2558 ร้อยละ 13.96 ปี 2559 ร้อยละ 10.47 แยกตามตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ดังนี้

- สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 5.91 อยู่ในลำดับที่ 66 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 40.49
- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 5.30 อยู่ในลำดับที่ 23 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 2.05
- สัดส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 32.00 อยู่ในลำดับที่ 20 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 0.15
- ปริมาณการใช้น้ำมันดิบ 159,924.93 พันลิตร อยู่ในลำดับที่ 44 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 234,447.06 พันลิตร
- ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน 59,543.00 พันลิตร อยู่ในลำดับที่ 40 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 102,372.84 พันลิตร
- สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย 219.00 พันลิตรต่อ 1 Ktoe อยู่ในลำดับที่ 41 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 204.33 พันลิตรต่อ 1 Ktoe
- สัดส่วนการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ 6.94 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท อยู่ในลำดับที่ 48 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 5.99 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท
- สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ 19.48 ตันของก๊าซเรือนกระจก/ล้านบาท อยู่ในลำดับที่ 46 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 18.01 ตันของก๊าซเรือนกระจก/ล้านบาท
- อัตราเปลี่ยนแปลงของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสาขาขนส่ง ร้อยละ -2.96 อยู่ในลำดับที่ 29 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 1.85

แผนภูมิที่ 11 ข้อมูลสรุปศักยภาพด้านอุตสาหกรรม ของจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

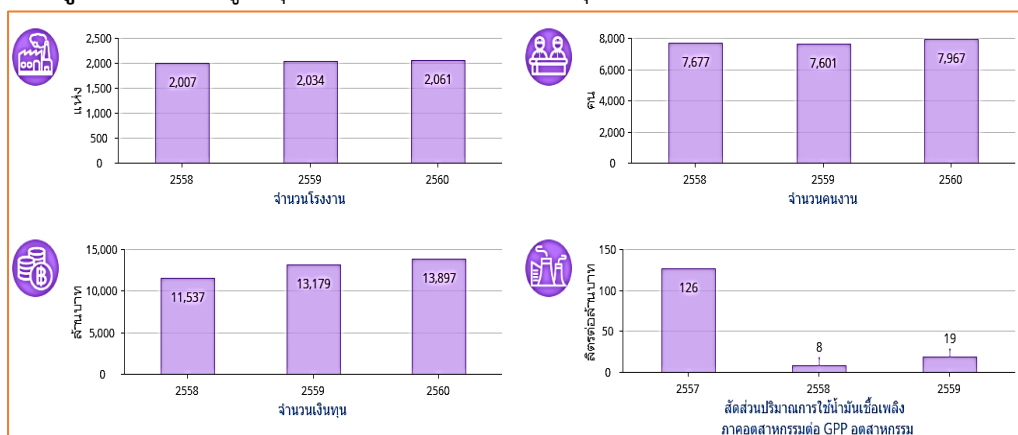
http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบศักยภาพด้านการค้าและธุรกิจขนาดย่อม

จังหวัดศรีสะเกษ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม การขายส่งและการขายปลีก ปี 2559 เท่ากับ 7,604 ล้านบาท โดยเมื่ออัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม การขายส่งและการขายปลีก รายปี ดังนี้ ปี 2557 ร้อยละ 1.27 ปี 2558 ร้อยละ 9.52 ปี 2559 ร้อยละ 12.00 แยกตามตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ดังนี้

- กำไรสุทธิของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 2.19 อยู่ในลำดับที่ 55 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 4.00
- อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ร้อยละ 20.77 อยู่ในลำดับที่ 40 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 22.45
- จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน 2,990.00 แห่ง อยู่ในลำดับที่ 4 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 1,128.00 แห่ง
- สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 1.61 อยู่ในลำดับที่ 66 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 5.81

แผนภูมิที่ 12 ข้อมูลสรุปศักยภาพด้านการค้าและธุรกิจขนาดย่อม ของจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดศรีสะเกษ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ปี 2559 เท่ากับ 3,831 ล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร รายปี ดังนี้ ปี 2557 ร้อยละ -1.46 ปี 2558 ร้อยละ 6.01 ปี 2559 ร้อยละ 5.82 แยกตามตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ดังนี้

- รายได้จากการท่องเที่ยว 8,946.00 ล้านบาท อยู่ในลำดับที่ 15 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 74,041.00 ล้านบาท
- สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 2.06 อยู่ในลำดับที่ 7 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 4.02
- สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาทัวกลางทางการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 9.64 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 4.52
- สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 62.59 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 48.44
- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) แบบปริมาณลูกโซ่ ร้อยละ 4.58 อยู่ในลำดับที่ 14 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 5.85

ตารางที่ 32 ข้อมูลสรุปศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ ของจังหวัดศรีสะเกษ

รายการ/ปี	2557	2558	2559
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)	4,715,911	4,883,937	5,019,138
ชาวไทย	4,559,633	4,722,334	4,851,950
ชาวต่างชาติ	156,278	161,603	167,188
จำนวนพานักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	2.46	2.40	2.39
ชาวไทย	2.43	2.36	2.36
ชาวต่างชาติ	3.19	3.15	3.13
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)	828	860	889
ชาวไทย	816	848	876
ชาวต่างชาติ	1,115	1,155	1,191
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	6,116	6,175	6,325
อัตราการเข้าพัก (ร้อยละ)	52	55	56

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt-_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

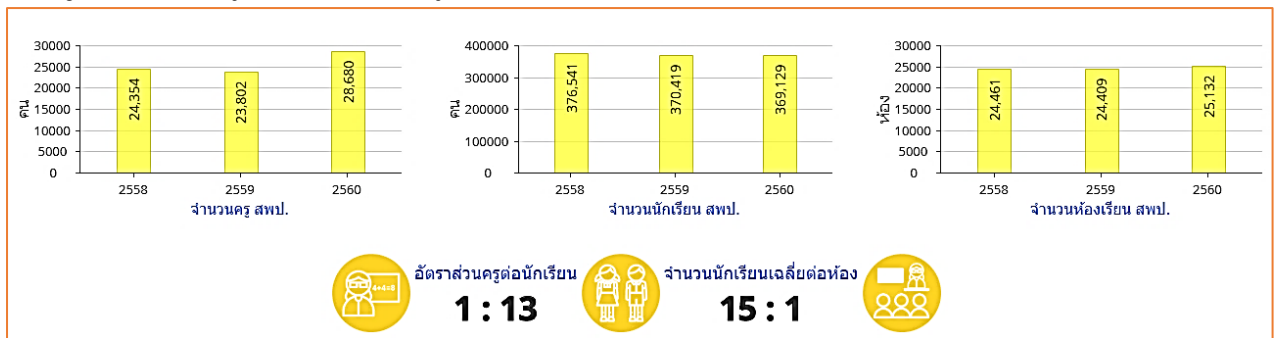
2) ด้านสังคมและความมั่นคง

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านการศึกษา และการเรียนรู้

- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ปี 7.40 อยู่ในลำดับที่ 13 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ปี 8.00
- อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 90.16 อยู่ในลำดับที่ 12 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 92.87
- ระดับคะแนนเฉลี่ย O-NET ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนน 29.97 อยู่ในลำดับที่ 17 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ คะแนน 32.22
- คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย ชั้นป.1 คะแนน IQ 91.10 อยู่ในลำดับที่ 18 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ คะแนน IQ 98.10
- ร้อยละของเด็กนักเรียนที่มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 73.43 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 77.03
- สัดส่วนคนอายุ 6 ปีขึ้นไปปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ร้อยละ 99.87 อยู่ในลำดับที่ 3 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.56
- อัตราการอ่านของคนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไป ร้อยละ 82.00 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 74.90
- สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากร ร้อยละ 42.04 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 49.69
- จำนวนผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือปราชญ์ชาวบ้านเฉลี่ยต่อหมู่บ้าน คน 55.00 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ คน 46.00
- อัตราเพิ่มของผู้เรียนระบบทวิภาคี ร้อยละ 14.52 อยู่ในลำดับที่ 8 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 10.54
- สัดส่วนคนอายุ 15 -59 ปี มีอาชีพและมีรายได้ ร้อยละ 99.66 อยู่ในลำดับที่ 3 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.38
- สัดส่วนคนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ ร้อยละ 98.38 อยู่ในลำดับที่ 3 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 94.97
- สัดส่วนแรงงานเพศหญิงต่อประชากรแรงงาน ร้อยละ 44.19 อยู่ในลำดับที่ 8 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 43.80
- สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจต่อจำนวนแรงงานในระดับบริหารทั้งหมด ร้อยละ 24.47 อยู่ในลำดับที่ 11 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 28.62

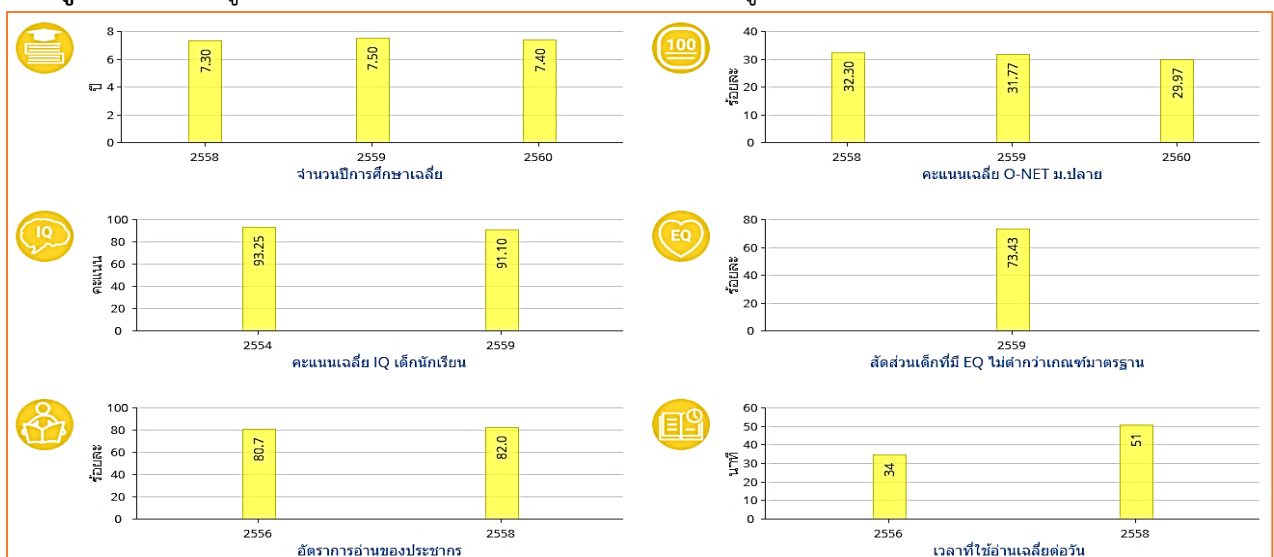
แผนภูมิที่ 13 ข้อมูลสรุปอัตราส่วนครูและนักเรียน ของจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

แผนภูมิที่ 14 ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านการศึกษ และการเรียนรู้ ของจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านสุขภาพ และการสาธารณสุข

- อัตราการเกิดมีชีพ 8.40 รายต่อประชากรพันคน อยู่ในลำดับที่ 15 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 10.30 รายต่อประชากรพันคน
- สัดส่วนเด็กที่มีพัฒนาการสมวัย ร้อยละ 94.51 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 95.84
- สัดส่วนคนอายุยืน ตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.87 อยู่ในลำดับที่ 15 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 2.23
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี ร้อยละ 99.95 อยู่ในลำดับที่ 7 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.85
- สัดส่วนครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ร้อยละ 99.31 อยู่ในลำดับที่ 8 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.05

- สัดส่วนครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม ร้อยละ 99.60 อยู่ในลำดับที่ 4 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.24
- สัดส่วนผู้สูงอายุที่พักอาศัยอยู่ในห้องนอนชั้นล่างหรืออยู่บ้านชั้นเดียว ร้อยละ 84.84 อยู่ในลำดับที่ 8 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 80.74
- สัดส่วนผู้สูงอายุที่มีห้องน้ำห้องส้วมแบบโถนั่งห้อยเท้าภายในบ้าน ร้อยละ 19.41 อยู่ในลำดับที่ 17 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 46.93
- สัดส่วนคนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี ร้อยละ 99.12 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 95.96
- สัดส่วนคนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 30 นาที ร้อยละ 99.72 อยู่ในลำดับที่ 4 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.46
- สัดส่วนประชากรที่มีภาวะอ้วนและหรืออ้วนลงพุง ร้อยละ 31.01 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 32.84
- อัตราการคลอดในมารดาอายุ 15-19 ปี 39.20 รายต่อหญิงวัยเดียวกันพันคน อยู่ในลำดับที่ 6 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 42.90 รายต่อหญิงวัยเดียวกันพันคน
- อัตราการคลอดในมารดาอายุ 10-14 ปี 1.00 รายต่อหญิงวัยเดียวกันพันคน อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 1.40 รายต่อหญิงวัยเดียวกันพันคน
- สัดส่วนคนสูบบุหรี่ ร้อยละ 6.66 อยู่ในลำดับที่ 10 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 6.49
- สัดส่วนคนดื่มสุรา ร้อยละ 7.25 อยู่ในลำดับที่ 11 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 6.41
- อัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิต 3,756 รายต่อประชากรแสนคน อยู่ในลำดับที่ 14 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 3,293 รายต่อประชากรแสนคน
- อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ (โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง หรือมะเร็ง) ร้อยละ 4.77 อยู่ในลำดับที่ 10 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 4.45
- อัตราการฆ่าตัวตายต่อประชากรแสนคน 6.12 รายต่อประชากรแสนคน อยู่ในลำดับที่ 9 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 6.34 รายต่อประชากรแสนคน
- สัดส่วนค่าใช้จ่ายประเภทเวชภัณฑ์และค่าตรวจรักษาพยาบาล ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือน เฉลี่ยต่อเดือน ร้อยละ 1.31 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 2.23
- สัดส่วนประชากรต่อแพทย์ 1 คน 3,145.00 คน อยู่ในลำดับที่ 15 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 2,254.00 คน

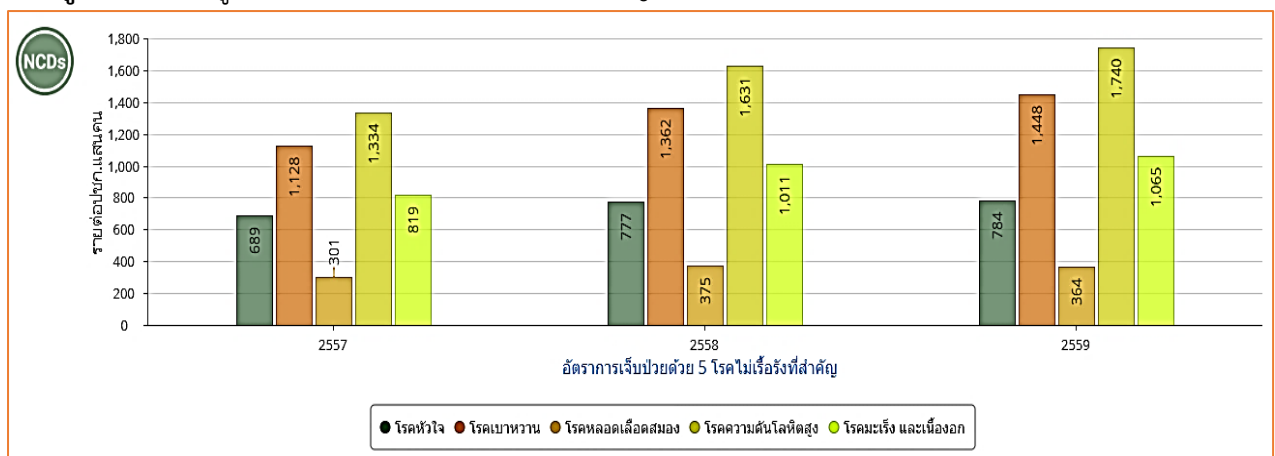
แผนภูมิที่ 15 ข้อมูลอัตราส่วน ด้านสภาวะสุขภาพของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

แผนภูมิที่ 16 ข้อมูลอัตราการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคที่สำคัญ (โรคไม่เรื้อรัง) ของจังหวัดศรีสะเกษ

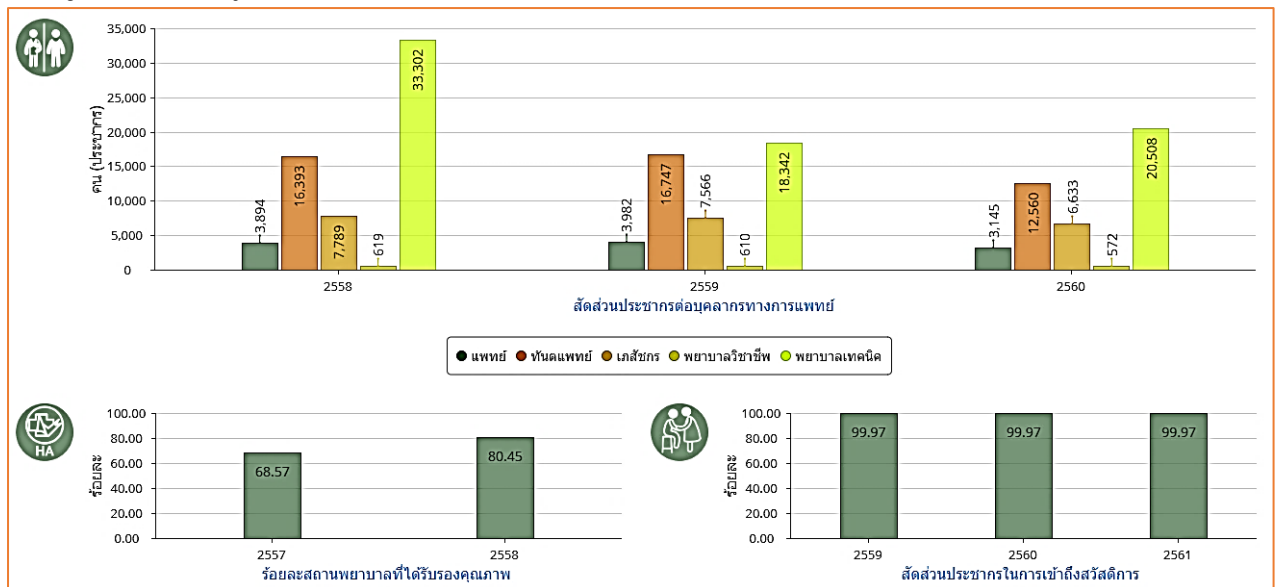

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

แผนภูมิที่ 17 ข้อมูลการเข้าถึงบริการสาธารณสุข ของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt-_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านสังคม (ความยากจน และเหลื่อมล้ำ)

- รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย 19,212.00 บาทต่อเดือน อยู่ในลำดับที่ 14 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 23,552.00 บาทต่อเดือน
- อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ร้อยละ 19.30 อยู่ในลำดับที่ 12 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 20.42
- รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด 7,124.00 บาทต่อเดือนต่อคน อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 9,368.00 บาทต่อเดือนต่อคน
- มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด 36,447.00 บาทต่อครัวเรือน อยู่ในลำดับที่ 11 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 45,405.00 บาทต่อครัวเรือน
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบต่อครัวเรือนที่มีหนี้ทั้งหมด ร้อยละ 95.40 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 90.76
- ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) .44 คะแนน Gini (0-1) อยู่ในลำดับที่ 12 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 0.42 คะแนน Gini (0-1)
- สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย ร้อยละ 16.31 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 11.15
- สัดส่วนหนี้สินเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนกลุ่มที่ยากจนที่สุด ร้อยละ 12.74 อยู่ในลำดับที่ 6 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 14.21
- สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด ร้อยละ 80.42 อยู่ในลำดับที่ 18 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 62.72
- สัดส่วนมูลค่าหนี้นอกกระบบต่อมูลค่าหนี้ทั้งหมดของครัวเรือน ร้อยละ 0.01 อยู่ในลำดับที่ 1 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 0.02

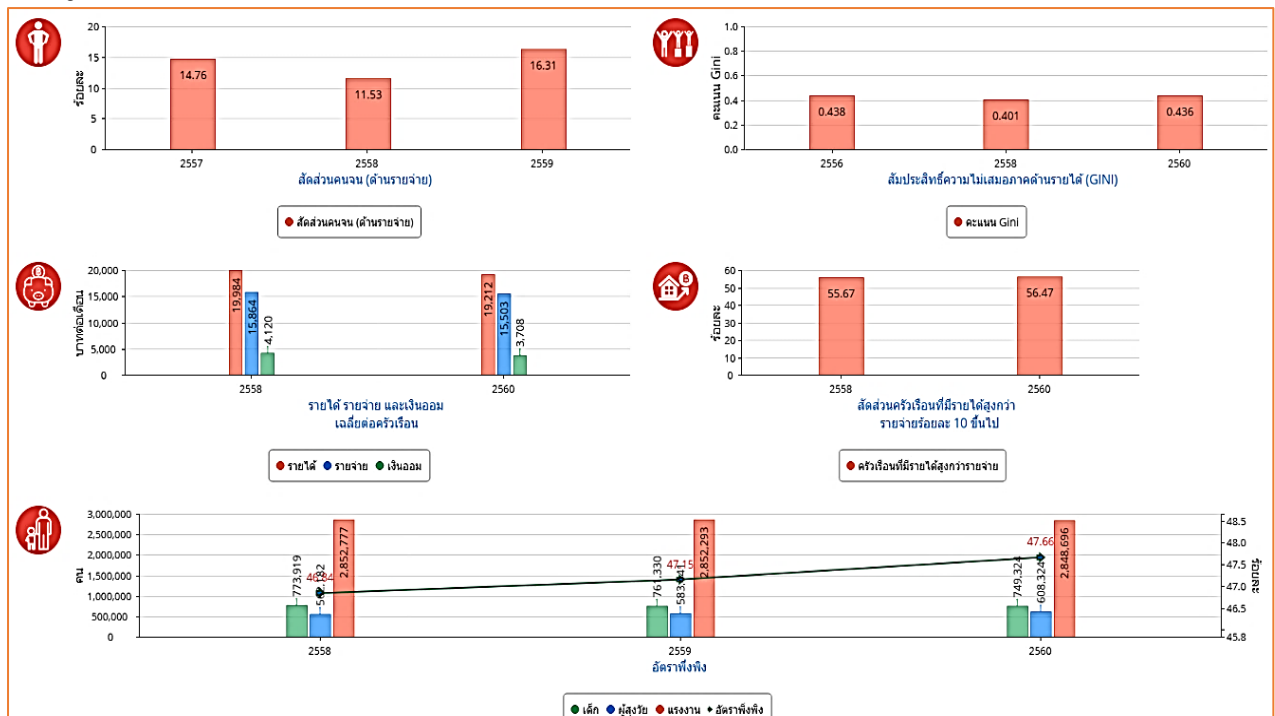

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านสังคม (ชุมชนและครอบครัว)

- สัดส่วนของครอบครัวขยาย ร้อยละ 46.19 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 37.41
- อัตราเด็กที่อยู่ในการคุมประพฤติ 0.24 คดีต่อเยาวชนพันคน อยู่ในลำดับที่ 8 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 0.36 คดีต่อเยาวชนพันคน
- สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ร้อยละ .66 อยู่ในลำดับที่ 14 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 1.67
- สัดส่วนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต่อจำนวนหมู่บ้าน ร้อยละ 37.09 อยู่ในลำดับที่ 13 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 38.09
- สัดส่วนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อจำนวนหมู่บ้าน ร้อยละ 77.05 อยู่ในลำดับที่ 3 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 66.19
- จำนวนองค์กรชุมชนต่อประชากรแสนคน 114.70 แห่ง อยู่ในลำดับที่ 11 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 136.20 แห่ง
- สัดส่วนองค์กรชุมชน (สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร) ที่มีเสถียรภาพทางการเงินอยู่ในระดับมั่นคงดีถึงดีมาก ร้อยละ 40.45 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 50.16
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีคนในครัวเรือนเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรชุมชนที่จัดสวัสดิการ ร้อยละ 89.25 อยู่ในลำดับที่ 3 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 78.47
- สัดส่วนครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ชุมชนหรือท้องถิ่น ร้อยละ 99.93 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.54
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายร้อยละ 10 ขึ้นไป ร้อยละ 56.47 อยู่ในลำดับที่ 6 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 53.53
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ร้อยละ 93.78 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 78.81
- สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 70.63 อยู่ในลำดับที่ 15 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 82.86
- สัดส่วนครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน ร้อยละ 99.95 อยู่ในลำดับที่ 6 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.83
- อัตราพึงพิง ร้อยละ 47.66 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 50.06
- สัดส่วนผู้สูงอายุอยู่ลำพังคนเดียว ร้อยละ 5.35 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 6.62
- อัตราการจดทะเบียนหย่า 4.79 คู่ต่อพันครัวเรือน อยู่ในลำดับที่ 11 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 5.65 คู่ต่อพันครัวเรือน
- อัตราเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว 5.48 เหตุการณ์ต่อแสนครัวเรือน อยู่ในลำดับที่ 8 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 6.10 เหตุการณ์ต่อแสนครัวเรือน

แผนภูมิที่ 18 สถานการณ์ด้านสังคม ของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

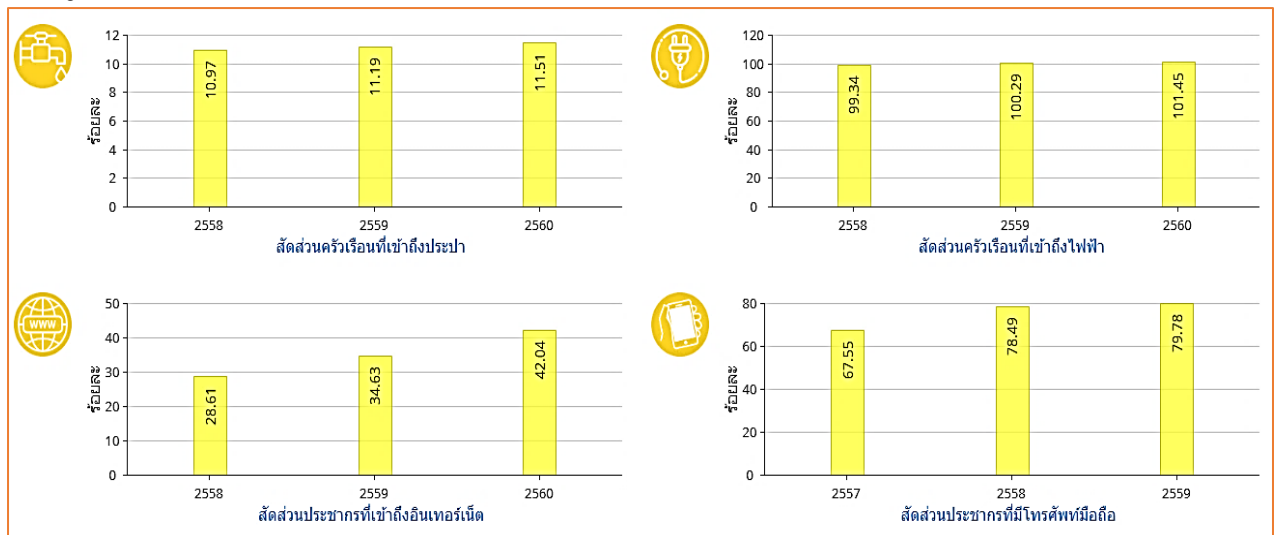
http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านสังคม (สวัสดิการด้านสังคม)

- สัดส่วนประชากรในการเข้าถึงสวัสดิการ ร้อยละ 99.97 อยู่ในลำดับที่ 1 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.95
- สัดส่วนประชากรผู้ไปใช้สิทธิประกันสุขภาพ ร้อยละ 22.16 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 20.58
- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมด ร้อยละ 4.77 อยู่ในลำดับที่ 15 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 5.79
- สัดส่วนแรงงานที่เป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานทั้งหมด ร้อยละ 2.83 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 1.54
- สัดส่วนคนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือภาครัฐ ร้อยละ 99.96 อยู่ในลำดับที่ 7 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 99.95
- จำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมเฉลี่ยต่อโรงเรียน 11.00 คนต่อโรงเรียน อยู่ในลำดับที่ 9 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 12.00 คนต่อโรงเรียน
- จำนวนสำนวนการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม 308.00 สำนวน อยู่ในลำดับที่ 12 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 341.00 สำนวน

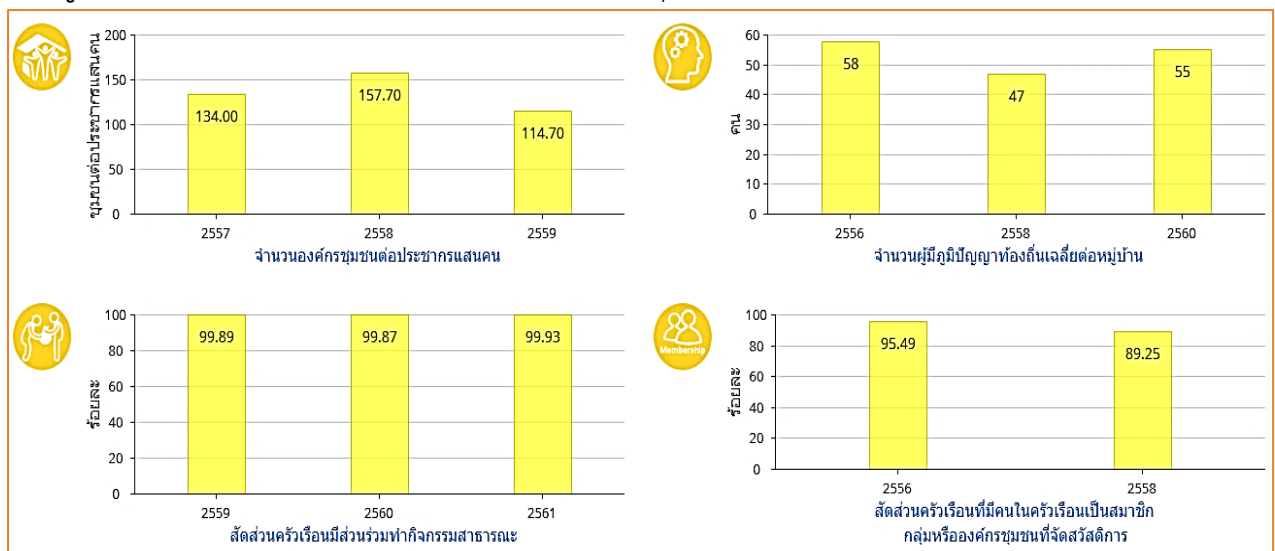
แผนภูมิที่ 19 สถานการณ์ด้านสังคม (สวัสดิการด้านสังคม) ของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

แผนภูมิที่ 20 สถานการณ์ด้านสังคม (การมีส่วนร่วมของชุมชน) ของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

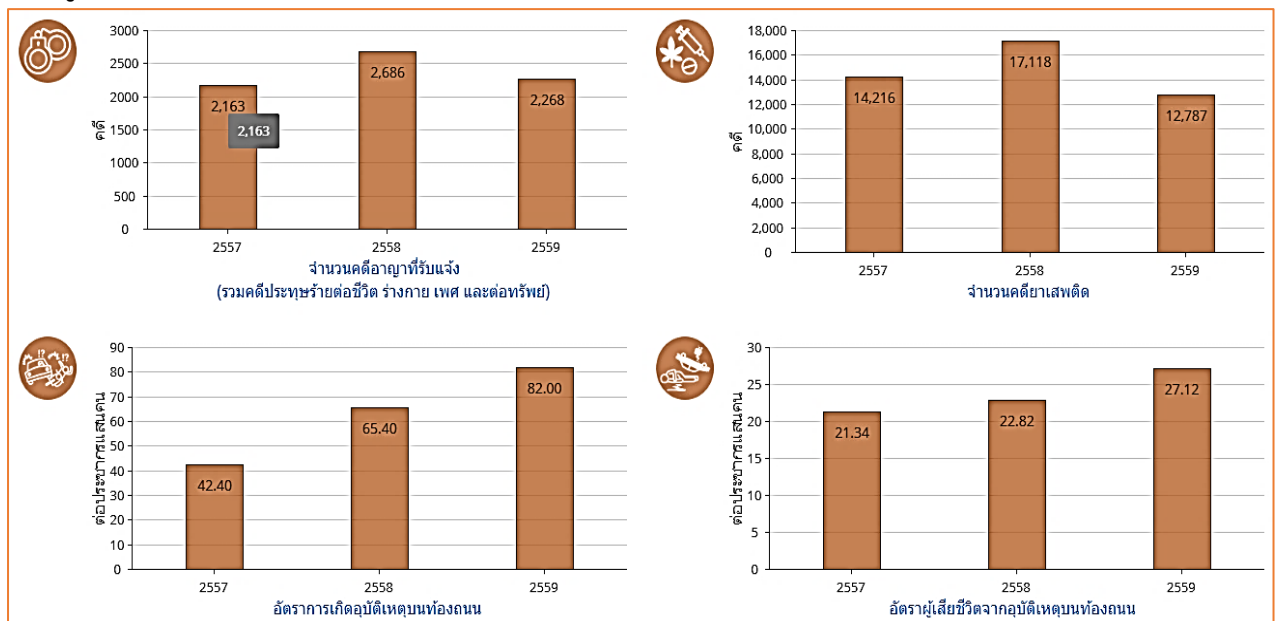
ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านความมั่นคง (ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน)

- อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนต่อประชากรแสนคน รายต่อประชากรแสนคน 27.12 อยู่ในลำดับที่ 2 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ รายต่อประชากรแสนคน 36.92
- จำนวนคดีอาชญากรรม 12,787.00 คดี อยู่ในลำดับที่ 15 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 8,575.00 คดี
- อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน 53.00 คดีต่อประชากรแสนคน อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 91.00 คดีต่อประชากรแสนคน

- สัดส่วนคดีที่จับกุมได้ต่อคดีที่รับแจ้ง ร้อยละ 76.37 อยู่ในลำดับที่ 5 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 66.22

แผนภูมิที่ 21 สถานการณ์ด้านความมั่นคง (ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน) ของประชาชนจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด ร้อยละ 11.48 อยู่ในลำดับที่ 49 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 31.67

- สัดส่วนพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ต่อพื้นที่จังหวัด ร้อยละ 8.46 อยู่ในลำดับที่ 42 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 20.79

- สัดส่วนพื้นที่ป่าเศรษฐกิจต่อพื้นที่จังหวัด ร้อยละ .59 อยู่ในลำดับที่ 56 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 2.39

- ผลตรวจวัดคุณภาพน้ำ (WQI) 85.00 คะแนน (1-100) อยู่ในลำดับที่ 1 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 55.00 คะแนน (1-100)

- สัดส่วนขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 23.00 อยู่ในลำดับที่ 59 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 33.37

- สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 31.86 อยู่ในลำดับที่ 75 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 68.14

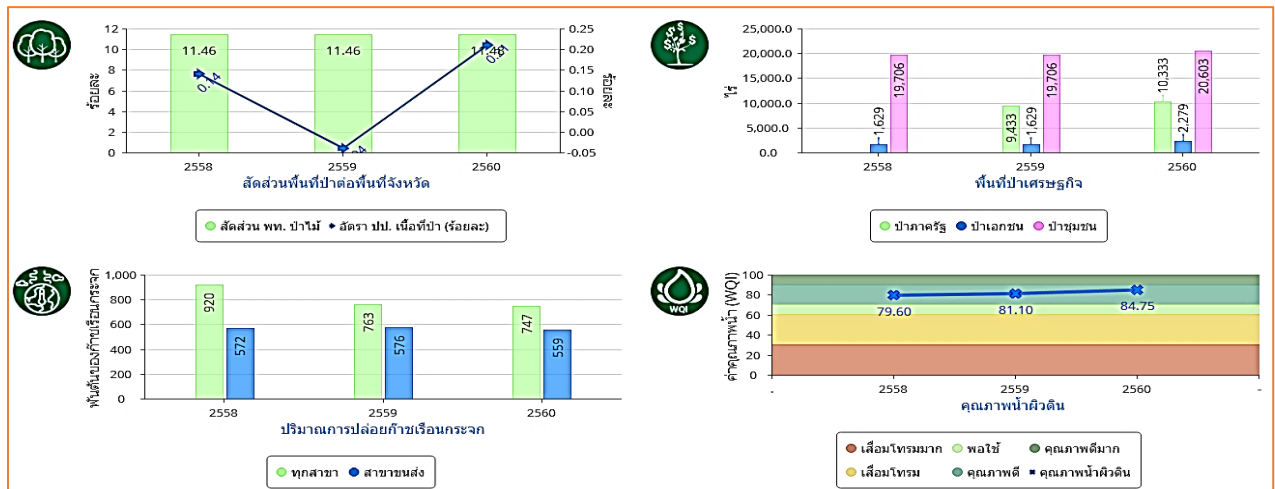
- ปริมาณขยะมูลฝอย 1,378.00 ตันต่อวัน อยู่ในลำดับที่ 65 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 811.00 ตันต่อวัน

- ปริมาณการจัดการกากอุตสาหกรรมอันตรายที่เข้าสู่ระบบการจัดการ 2,854.10 ตัน อยู่ในลำดับที่ 23 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 24,031.47 ตัน

- จำนวนเรื่องร้องเรียนด้านปัญหามลพิษที่ได้รับแจ้งทั้งหมดในพื้นที่ 2.00 เรื่อง อยู่ในลำดับที่ 25 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 6.00 เรื่อง

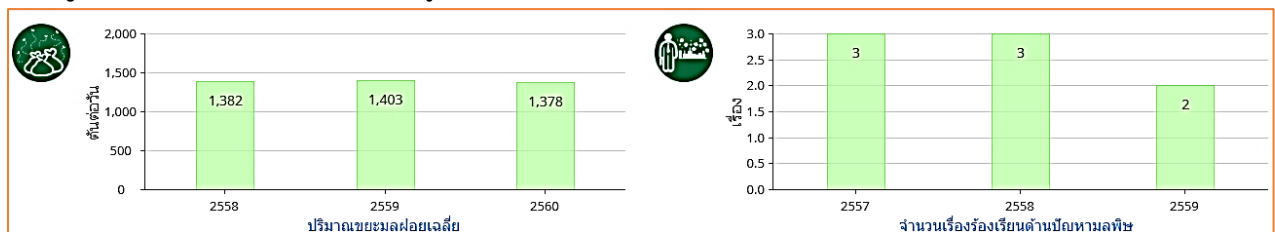
แผนภูมิที่ 22 สถานการณ์ด้านการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

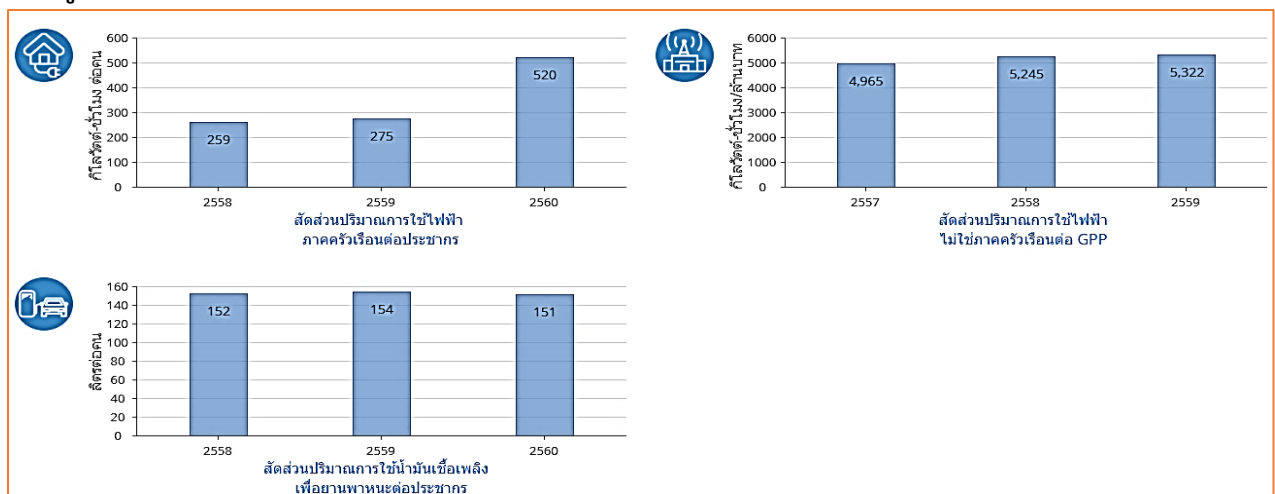
แผนภูมิที่ 23 สถานการณ์ด้านขยะมูลฝอยและปัญหามลพิษ จังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

แผนภูมิที่ 24 สถานการณ์ด้านการใช้พลังงาน จังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : เครื่องมือวัดระดับการพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

http://benchmark.moi.go.th/moibenchmarking2561/#cptt_province-33 สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2561

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านภัยธรรมชาติ

- สัดส่วนมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ร้อยละ .07 อยู่ในลำดับที่ 57 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 0.05
- จำนวนผู้เสียชีวิตจากภัยธรรมชาติ 1 ราย อยู่ในลำดับที่ 38 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 2 ราย
- สัดส่วนพื้นที่(หมู่บ้าน) ประสบอุทกภัย และภัยแล้ง ร้อยละ 18.99 อยู่ในลำดับที่ 28 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 37.48
- มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย และภัยแล้ง 0 บาทอยู่ในลำดับที่ 1 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 13,070,620.00 บาท
- สัดส่วนประชากรผู้ประสบอุทกภัย ร้อยละ 10.65 อยู่ในลำดับที่ 59 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 6.08
- จำนวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) 39,014 คน อยู่ในลำดับที่ 4 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 15,731 คน
- จำนวนระบบพยากรณ์และอุปกรณ์เตือนภัยล่วงหน้าในพื้นที่ 3 ชั้น อยู่ในลำดับที่ 56 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 41 ชั้น

1.3 ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

ปัญหา	ความต้องการ
1.ปัญหาภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำ	1.1 ศักยภาพของพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษในการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำต้นทุนมีค่อนข้างต่ำ และไม่มีศักยภาพในการพัฒนาอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่จะมีผลในระดับลุ่มน้ำสาขา อีกทั้งการใช้ประโยชน์ที่ดินในจังหวัดศรีสะเกษ เป็นพื้นที่การเกษตรคิดเป็นร้อยละ 72.45 ของพื้นที่จังหวัด จึงเป็นการยากที่จะทำการพัฒนาพื้นที่ชลประทานลักษณะสมบูรณ์แบบ สำหรับพื้นที่เกษตรกรรมส่วนที่เหลือจะเป็นลักษณะการใช้น้ำฝนและน้ำท่าที่เก็บกักน้ำไว้ในพื้นที่ โดยการขุดลอกลำน้ำธรรมชาติ การขุดสระ การก่อสร้างฝาย และการปรับปรุงหรือก่อสร้างสถานีสูบน้ำ ซึ่งสามารถเสริมปริมาณน้ำในช่วงฤดูฝนและช่วงต้นฤดูแล้งเท่านั้น 1.2 สาเหตุจากการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ในขณะที่ความต้องการใช้น้ำในภาคส่วนต่างๆ มีมากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของชุมชน ขณะที่แหล่งเก็บกักน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้นไม่สามารถเก็บกักน้ำในปริมาณที่เพียงพอสำหรับการใช้ตลอดปี 1.3 การประกอบอาชีพหลักของประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ คือ การเกษตรกรรมนอกเขตชลประทานที่กระจายตามลุ่มน้ำสาขาต่างๆ และศักยภาพน้ำบาดาลค่อนข้างต่ำ เมื่อเกิดกรณีฝนทิ้งช่วงขึ้น ประชาชนจะได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนน้ำและการเกิดภัยแล้งระดับรุนแรง ทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภคและเกษตรกรรม จังหวัดศรีสะเกษมียุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมีความปลอดภัย จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้ปริมาณน้ำที่สามารถเก็บกักได้ และความต้องการในการใช้น้ำไม่สมดุล 1.4 ปัญหาด้านการบริหารจัดการระบบประปาหมู่บ้าน บ่อน้ำบาดาลสาธารณะ และอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กที่รวมถึงระบบสูบน้ำเพื่อชลประทานที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำการก่อสร้างไว้ แล้วถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแล ซึ่งมีปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ และขาดงบประมาณในการดูแลบำรุงรักษาทำให้ระบบต่างๆ ในการบริหารจัดการน้ำทำงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ

ปัญหา	ความต้องการ
2.ปัญหาน้ำท่วม	จากอดีตที่ผ่านมาพบว่า มีการเกิดน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษอยู่บ่อยครั้ง โดยสรุปสถานการณ์น้ำท่วมที่สำคัญในรอบทศวรรษของจังหวัดมีดังนี้ 1.1 ปี พ.ศ.2547 ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2547 ได้มีอิทธิพลของพายุดีเปรสชันจันทู (Chanthu) และร่องความกดอากาศต่ำ ทำให้เกิดพายุฝนกระหน่ำทางภาคเหนือ และภาคอีสานทำให้หลายจังหวัด เกิดน้ำท่วมฉับพลัน เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ.2547 ในส่วนของจังหวัดศรีสะเกษ หลังมีฝนตกหนัก ส่งผลให้น้ำไหลบ่า เข้าท่วมบ้านเรือน และพื้นที่การเกษตรในเขตอำเภอวังหิน อำเภอปรางค์กู่ อำเภอขุขันธ์ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภออุทุมพรพิสัย และอำเภอราศีไศล 1.2 ปี พ.ศ.2552 ในระหว่างวันที่ 2 กันยายน- 3 ตุลาคม พ.ศ.2552 ได้มีกลุ่มเมฆปกคลุมพื้นที่ประเทศไทย ค่อนข้างต่อเนื่องโดยเฉพาะบริเวณตอนบนของประเทศ รวมทั้งจังหวัดศรีสะเกษ ทำให้บริเวณดังกล่าวมีฝนตกค่อนข้างมาก ประกอบกับในระหว่างวันที่ 12-16 กันยายน พ.ศ.2552 พายุโซนร้อน มูจีแก (Mujigae) และ ในช่วงปลายเดือนกันยายน พ.ศ.2552 พายุดีเปรสชันกีสนา (Ketsana) ที่ได้เคลื่อนตัวเข้าสู่ประเทศไทย ทางด้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้ระดับน้ำในลุ่มน้ำห้วยทา ลุ่มน้ำห้วยขยุง ลุ่มน้ำห้วยทับทัน และลุ่มน้ำห้วยสำราญ เอ่อล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่การเกษตรและบ้านเรือนราษฎรในพื้นที่ลุ่มต่ำริมตลิ่งในพื้นที่อำเภอขุนหาญ อำเภอขุขันธ์ อำเภอภูสิงห์ อำเภอปรางค์กู่ อำเภอไพรบึง อำเภอห้วยทับทัน อำเภอ อุทุมพรพิสัย และอำเภอราศีไศล (สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร, 2556ค) จากเหตุการณ์น้ำท่วมดังกล่าว มีพื้นที่ได้รับผลกระทบ 10 อำเภอ 78 ตำบล 610 หมู่บ้าน มีราษฎรที่ประสบภัยน้ำท่วมกว่า 26,000ครัวเรือน และมีพื้นที่การเกษตรถูกน้ำท่วมกว่า 170,000 ไร่ 1.3 ปี พ.ศ.2554 น้ำท่วมจังหวัดศรีสะเกษใน พ.ศ.2554 เกิดขึ้นโดยอิทธิพลของพายุโซนร้อนไห่ถาง (Haitang) และพายุหมุนเขตร้อนน็อกเตน (Nock-Ten) ระหว่างวันที่ 27 กรกฎาคม-ถึงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2554 (สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร, 2556ง) โดยจังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติรวม 16 อำเภอ 139 ตำบล 922 หมู่บ้าน/ชุมชน ราษฎรได้รับผลกระทบจำนวน 74,010 ครัวเรือน 330,071 ราย บ้านเรือนได้รับผลกระทบ จำนวน 126 ครัวเรือน พื้นที่การเกษตรเสียหายกว่า 100,000 ไร่ (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด ศรีสะเกษ, 2554) 1.4 ปี พ.ศ.2556 กรณีสถานการณ์น้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษในปี พ.ศ.2556 เกิดจากอิทธิพลของพายุดีเปรสชัน 18W ระหว่างวันที่ 17-19 กันยายน พ.ศ.2556 หย่อมความกดอากาศต่ำจากพายุไต้ฝุ่นหวู่ตีบ (WUTIP) ระหว่างวันที่ 1-3 ตุลาคม พ.ศ.2556 และต่อเนื่องด้วยพายุไต้ฝุ่นนารี (NARI) ที่พัดเข้าสู่ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 15-25 ตุลาคม พ.ศ.2556 (รูปที่ 7.3) ส่งผลให้สภาพอากาศทั่วไปในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ถูกปกคลุมด้วยเมฆฝน และมีฝนตกต่อเนื่องกระจายทั่วทั้งจังหวัด ทำให้มีการท่วมขังจากการสะสมของน้ำในพื้นที่ น้ำที่สะสมและไหลสมทบในลำน้ำต่างๆ และน้ำที่ไหลหลากจากทางจังหวัดสุรินทร์และจากพื้นที่ตอนใต้ของจังหวัดศรีสะเกษเอง ทั้งนี้ ความเสียหายจากภัยน้ำท่วมดังกล่าวส่งผลให้จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วม 21 อำเภอ (อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอโนนคูณ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอเบญจ

ปัญหา	ความต้องการ
	รายได้ให้กับเกษตรกร หลังฤดูการทำนา รักษาระดับราคาสินค้าโดยเฉพาะเครื่องอุปโภคบริโภคให้มีเสถียรภาพด้านราคา เพื่อลดรายจ่าย ในชีวิตประจำวันของประชาชน แก้ไขปัญหาหนี้สินของประชาชน หรือส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอัตราที่ถูก เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ
7.ปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมลพิษเป็นปัญหาอีกประการหนึ่งของจังหวัดศรีสะเกษ โดยเฉพาะชุมชนเมือง ยังมีปัญหาขยะมูลฝอย ที่ไม่มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบน้ำเสียอย่างถูกหลักวิชาการ จึงมีความต้องการงบประมาณในการทำสถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้อง มีขั้นตอนและเกี่ยวข้องกับคนหลายฝ่าย มีมาตรฐานการกำจัด และการขออนุญาตที่ถูกต้อง พื้นที่เหมาะสม และมีการดูแลผลกระทบที่เกิดขึ้นจากขยะและคนในชุมชนใกล้เคียง อีกประการหนึ่ง คือ การแก้ไขปัญหามลพิษจากพื้นที่ป่าและป่าไม้ถูกทำลาย โดยเฉพาะไม้ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ไม้พยุง ยังมีการลักลอบตัด ทำลาย ต้องการให้ภาครัฐมีความเข้มงวด และจริงจังในการแก้ไขปัญหานี้
8.คุณภาพ การศึกษาต่ำ	คุณภาพการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ มีเกณฑ์คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เนื่องจากสถานศึกษาที่มีคุณภาพกระจุกตัว อยู่ในเฉพาะในเขตเมือง ทำให้เด็กในชนบทไม่มีโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพเทียบเท่าชุมชนเมือง ประกอบกับเกณฑ์มาตรฐานตามตัวชี้วัดของสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามแผน 12 มีตัวชี้วัดที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศ ตัวอย่างเช่น - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ปี 7.40 อยู่ในลำดับที่ 13 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ปี 8.00 - อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 90.16 อยู่ในลำดับที่ 12 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 92.87 - ระดับคะแนนเฉลี่ย O-NET ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 29.97 คะแนน อยู่ในลำดับที่ 17 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 32.22 คะแนน - คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย ชั้น ป.1 91.10 คะแนน IQ อยู่ในลำดับที่ 18 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 98.10 คะแนน IQ - ร้อยละของเด็กนักเรียนที่มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 73.43 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 77.03 - สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากร ร้อยละ 42.04 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 49.69 จึงมีความต้องการให้ภาครัฐและผู้เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนในจังหวัดศรีสะเกษให้มีมาตรฐานในระดับสากล
9.ปัญหาแหล่ง ท่องเที่ยวยัง ไม่ได้รับการ พัฒนา	จังหวัดศรีสะเกษมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายเป็นจำนวนมากแต่ก็ยังมีปัญหาทางด้านการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวเสนอแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภท เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีความจำเป็นเร่งด่วนในการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ป้ายสื่อความหมาย ป้ายบอกทาง ป้ายอธิบายลักษณะแหล่งท่องเที่ยว ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว สถานที่จอดรถ ห้องน้ำ ร้านอาหาร ระบบสาธารณูปโภค เป็นต้น

ปัญหา	ความต้องการ
	แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่เป็นโบราณสถาน โบราณวัตถุและวัดในพระพุทธศาสนา การปรับปรุงพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางวิชาการที่ถูกต้อง ควรให้เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญจากกรมศิลปากรและพนักงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวทางผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (OTOP) และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรใช้องค์ความรู้ทางวิชาการในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบที่แปลกใหม่ตรงกับความต้องการของตลาด

1.4 ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

เมื่อปี พ.ศ.2561 -2562 จังหวัดศรีสะเกษ ได้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ โดยการแจ้งแนวทางการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ให้ส่วนราชการ มีการจัดทำแผนชุมชน/หมู่บ้าน แผนชุมชนระดับตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค และจัดทำแผนงาน/โครงการในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ มีเอกภาพและเกิดการสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาค โดยให้นำปัญหา/ความต้องการของประชาชนจากการประชาคมภายใต้โครงการไทยนิยม ยั่งยืน มาบูรณาการในการจัดทำแผนดังกล่าวด้วย ทั้งนี้จังหวัด ได้ประสานความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทั้งนอกพื้นที่และในพื้นที่ ผู้แทนสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ผู้แทนสำนักงบประมาณ แทนจากทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน องค์กรธุรกิจ ภาคประชาสังคม และตัวแทนประชาชนในพื้นที่ จัดเวที “ส่องสอดศรีสะเกษ : มองมิติการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน” ระดมความรู้ในการจัดทำข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดที่ถูกต้องทันสมัย และครอบคลุมในทุกมิติ และจุดประกายความคิดสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง จัดส่งบุคลากรผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนงานโครงการเข้าร่วมการประชุม ตามโครงการพัฒนาศักยภาพในการเชื่อมโยงระดับพื้นที่และจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระดับจังหวัด เพื่อยกระดับศักยภาพในการเชื่อมโยงแผนทั้งระบบ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลง พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ของจังหวัด อำเภอ ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานกลางของทุกส่วนราชการ ตลอดจนผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมช่วยในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่ด้านการพัฒนางานบริการของจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อประกอบการจัดทำคำของบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งระดมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ที่ครอบคลุมทุกมิติ โดยให้ความสำคัญและตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาในภาพรวมและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยผ่านกระบวนการแผนชุมชน แผนพัฒนาอำเภอ มุ่งเน้นการสร้างห่วงโซ่คุณค่าเพื่อการพัฒนาอย่างครบวงจร และยึดหลักประชาธิปไตย สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี และมีการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนในพื้นที่ให้ใช้

ทรัพยากรการพัฒนาจากทุกแหล่งงบประมาณประสานสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งร่วมมือในการจัดทำแผนงานโครงการ ตามห่วงโซ่คุณค่า(Value Chain) ตามแผนพัฒนาจังหวัด ประจำปี พ.ศ.2561-2565 จนได้แผนงานโครงการที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดสู่เป้าหมายการบรรลุ เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด คือ “ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้า การท่องเที่ยวครบวงจร” ภายปี พ.ศ.2565 โดยขับเคลื่อนผ่านโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายช่องทางการตลาด
2. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจร
3. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ
4. โครงการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและลดต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรม
5. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุเรียนคุณภาพ
6. โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบปศุสัตว์และประมงจังหวัดศรีสะเกษ
7. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคม
8. โครงการส่งเสริมและรักษา วัฒนธรรม ประเพณีศรีสะเกษ
9. โครงการยกระดับการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
10. โครงการพัฒนาพื้นที่อื่นเนื่องมาจากพระราชดำริตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
11. โครงการส่งเสริมสังคมน่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิต
12. โครงการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
13. โครงการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงาน
14. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
15. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
16. โครงการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย
17. โครงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และแนวระเปียงเศรษฐกิจ
18. โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ทำให้จังหวัดมีระดับการพัฒนาที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ มากยิ่งขึ้น ประชาชนในจังหวัดได้รับการสนับสนุนและยกระดับคุณภาพชีวิต จากกิจกรรม/โครงการที่เป็น Best practice มากมาย อาทิเช่น

- การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษได้ดำเนินการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เกษตรกรรายย่อยที่ดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรชนิดหรือประเภทเดียวกัน เช่น การปลูกข้าว การเลี้ยงสัตว์ ประมง เป็นต้น รวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การจำหน่าย (ห่วงโซ่อุปทาน) โดยเน้นการบริหารจัดการของกลุ่มให้เกิดการสร้างมาตรฐานเช่นเดียวกับฟาร์มขนาดใหญ่ การขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม/ชุมชน โดยในช่วงแรกให้มีเกษตรกรอำเภอ เป็นผู้จัดการแปลง และมีนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรเป็นพี่เลี้ยง จังหวัดได้มีการบูรณาการส่วนราชการอื่นๆ และเอกชนเข้ามาให้การสนับสนุน โดยกรมส่งเสริมการเกษตรมอบหมายให้จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการจำนวน 5 แปลง ได้แก่ แปลงข้าว จำนวน 4 แปลง พื้นที่ 12,814 ไร่ เกษตรกร 951 รายและแปลงทุเรียน จำนวน 1 แปลง พื้นที่ 892 ไร่ เกษตรกร 181 แปลง ในปี 2559 มีจำนวนแปลงเพิ่มอีก 17 แปลง ได้แก่แปลงข้าว 16 แปลง พื้นที่ 59,484 ไร่ เกษตรกร 4,349 ราย และแปลงทุเรียน จำนวน 1 แปลง พื้นที่ 2,870 ไร่ เกษตรกร 126 ราย ในปี 2560 มีจำนวนแปลงเพิ่มจำนวน 63 แปลง ได้แก่ แปลงข้าว 48 แปลง พื้นที่ 88,863 ไร่ เกษตรกร 7,265 ราย แปลงพริก 3 แปลง พื้นที่ 645 ไร่ เกษตรกร 319 ราย แปลงหอมแดง 7 แปลง พื้นที่ 2,373 ไร่ เกษตรกร 846 ราย แปลงกระเทียม 1 แปลง พื้นที่

180 ไร่ เกษตรกร 60 ราย แปลงปศุสัตว์ 4 แปลง พื้นที่ 4,284 ไร่ เกษตรกร 435 ราย รวมทั้งหมามีแปลงใหญ่ 85 แปลง พื้นที่รวม 171,490 ไร่ เกษตรกร 14,612 ราย

ผลสำเร็จของโครงการ

1. เชิงปริมาณ

- 1) มีพื้นที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 85 แปลง ในพื้นที่ 22 อำเภอ
- 2) ต้นทุนการผลิตลดลงจากเดิมคิดเป็น 23 % (ตัวอย่างแปลงใหญ่ประชารัฐฯ ต้นแบบ (ข้าว) ต.ผักไหม อ. ห้วยทับทัน จ.ศรีสะเกษ) ต้นทุนการผลิต/ไร่ (เดิม) 4,620 บาท/ไร่ ต้นทุนการผลิต/ไร่ (ใหม่) 3,285 บาท/ไร่ ลดลง 1,335 บาท/ไร่ คิดเป็น 23 %
- 3) ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่สูงขึ้น 25 % (ตัวอย่างแปลงใหญ่ประชารัฐฯ ต้นแบบ (ข้าว) ต.ผักไหม อ. ห้วยทับทัน จ.ศรีสะเกษ) ผลผลิต/ไร่ (เดิม) 400 กก./ไร่ ผลผลิต/ไร่ (ใหม่) 500 กก./ไร่ เพิ่มขึ้น 100 กก./ไร่ คิดเป็น 25 %
- 4) มีพื้นที่ผลิตข้าวมาตรฐานอินทรีย์ จำนวน 17,258 ไร่
- 5) มีการทำบันทึกข้อตกลงความเข้าใจ (MOU) กับผู้ประกอบการโรงสีข้าวในพื้นที่ จำนวน 20 แห่ง คิดเป็น 100 % ของแปลงใหญ่ข้าว ปี 2561
- 6) กลุ่มแปลงใหญ่ได้รับการสนับสนุนสินเชื่อตามโครงการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อพัฒนาการเกษตรแบบแปลงใหญ่ จำนวน 5 แปลง งบประมาณรวม 10,595,800 บาท

2. เชิงคุณภาพ

- 1) เกษตรกรมีความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มและการบริหารจัดการกลุ่ม
- 2) เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิต และมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้นส่งผลให้มีรายได้จากการประกอบอาชีพมากขึ้น
- 3) เกษตรกรสามารถผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP และ Organic ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค
- 4) เกษตรกรมีการเชื่อมโยงการตลาด และมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น
- 5) เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และเป็นที่ยอมรับของสังคม
- 6) แปลงใหญ่ประชารัฐฯ ต้นแบบ (ข้าว) ต.ผักไหม อ. ห้วยทับทัน จ.ศรีสะเกษ ได้รับรางวัลแปลงโดดเด่นระดับประเทศ แปลงต้นแบบด้านข้าวหอมมะลิ
- 7) นายบุญมี สุระโคตร ประธานกลุ่มแปลงใหญ่ทั่วไป (ข้าว) ต.ตู่ อ.ราชีไศล จ.ศรีสะเกษ ได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานเครือข่ายแปลงใหญ่จังหวัด/เขต และรองประธานเครือข่ายแปลงใหญ่ระดับประเทศ

- การพัฒนาทุเรียนภูเขาไฟ(ทุเรียนคุณภาพ) จังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ เริ่มมีการปลูกทุเรียนตั้งแต่ปี 2531 โดยเกษตรกรที่เคยไปทำงานที่จังหวัดจันทบุรีได้มองเห็นสภาพพื้นที่ของจังหวัดจันทบุรี สามารถปลูกผลไม้ได้มากมายหลายชนิด มีสภาพพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ในเขตอำเภอขุนหาญ และกันทรลักษ์ ซึ่งเป็นพื้นที่ติดแนวเทือกเขาพนมดงรักติดกับแนวเขตชายแดนไทย – กัมพูชา จึงริเริ่มนำทุเรียนมาปลูกในพื้นที่อำเภอขุนหาญปรากฏว่า ทุเรียนเจริญเติบโตได้เร็วให้ผลผลิตค่อนข้างดีและมีคุณภาพเนื่องจากดินแหล่งนี้เป็นดินที่เกิดจากหินภูเขาไฟโบราณ ผุพังมาจากหินบะซอลต์ ดินมีลักษณะเหนียวสีแดง ระบายน้ำได้ดี มีแร่ธาตุอาหารที่จำเป็นกับพืชในปริมาณสูง จากนั้นได้ขยายพื้นที่การปลูกไปอำเภอกันทรลักษ์ และศรีรัตนะ ในปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ปลูกทุเรียนประมาณ 5,097 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 2,891 ไร่ ในพื้นที่อำเภอขุน

หาญ กันทรลักษณ์ และศรีรัตน์ะ จากสถานการณ์การผลิตและการตลาดในปัจจุบันถือว่าราคาค่อนข้างสูงเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับเกษตรกรในพื้นที่อำเภอขุนหาญ กันทรลักษณ์ และศรีรัตน์ะ ที่มีการปลูกอยู่เดิมได้ขยายพื้นที่การปลูก รวมถึงอำเภอข้างเคียงอาจทำให้ผลผลิตที่ออกสู่ตลาดมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นในขณะเดียวกันคุณภาพของทุเรียนที่มีการดูแลไม่ดีพออาจส่งผลกระทบกับการตลาด จังหวัดศรีสะเกษ ได้มีนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนา คน พื้นที่ และสินค้า การพัฒนาคนโดยการจัดอบรมให้ความรู้กับกลุ่มผู้ปลูกทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ จัดศึกษาดูงานในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการผลิตของเกษตรกรที่มีนวัตกรรมการผลิตที่ดีกว่า การพัฒนาพื้นที่ที่จะเข้าไปควบคุมกำกับดูแลการผลิตของเกษตรกรแนะนำการปรับปรุงบำรุงดิน การดูแลต้นทุเรียนตั้งแต่ตัดแต่งกิ่ง-การเก็บผลผลิต สินค้าจะให้คำแนะนำตั้งแต่การควบคุมคุณภาพผลผลิต โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในกระบวนการผลิต เช่น เทคนิคการช่วยผสมเกสร เพราะจะทำให้ลูกทุเรียนมีความสม่ำเสมอเมื่อติดลูกแล้ว และการดูแลทุเรียนขณะติดลูกเพื่อให้คุณภาพของทุเรียนทุกลูกออกมามีคุณภาพ

ในปัจจุบันผลผลิตทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ โดยทั่วไปในแง่ของการตลาด การบริโภค และการซื้อขายเป็นที่ต้องการของพ่อค้าส่งออก และพ่อค้าภายในประเทศ เนื่องจากทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ มีการพัฒนาคุณภาพให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคและตลาด และบางส่วนผลิตตามมาตรฐาน GAP ทำให้ผลผลิตที่ออกมาจำหน่ายในตลาดของปีที่ผ่านมาไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการประชาสัมพันธ์เชิงรุกที่ต่อเนื่องทุกปี คือการจัดงานเทศกาลเงาะทุเรียนและของดีศรีสะเกษ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการสร้างสรรคคุณค่าเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม โดยการสร้างอัตลักษณ์(Identity) เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อสินค้า(Brand Loyalty) และการใช้กลยุทธ์ Strategic Story Marketing ภายใต้ตราสินค้า “ทุเรียนภูเขาไฟ” จึงทำให้เกิดความมั่นคงด้านการตลาด และด้านราคาอย่างยั่งยืน จึงส่งผลให้มีมูลค่าสินค้าที่เพิ่มขึ้น

ผลสำเร็จที่ได้

- 1.การจัดงานเทศกาลเงาะ-ทุเรียนของดีศรีสะเกษ เป็นการกระตุ้นให้เกษตรกรมีการพัฒนาผลผลิตของตนเองให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามความต้องการของผู้บริโภคโดยเฉพาะทุเรียนมีผลตอบรับจากผู้บริโภค เช่น ผลผลิตจากสวนนายอุทัย ชันคำ ผ่านการประกวดในงานได้รับรางวัลที่ 1 มีผู้บริโภคสั่งจองหมด ซึ่งผลผลิตมีมาตรฐาน GAP และจัดทำ QR Code เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ซื้อ และผู้บริโภค อีกด้วย
2. ทำให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคมีโอกาสพบปะพูดคุย และแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันนำไปสู่การสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้บริโภค และการพัฒนาคุณภาพของผลผลิต ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค เกิดมูลค่า ในการจำหน่ายสินค้ารวมทั้งผลไม้และผลิตภัณฑ์ของดีศรีสะเกษ จำนวนกว่า 60 ล้านบาท และนำไปสู่การเชื่อมโยง การผลิตและการตลาด
3. ทุเรียนศรีสะเกษมีการสร้างมาตรฐานสินค้าสู่ตลาดพรีเมียม เกิดการสร้างแบรนด์ให้สินค้าเกษตรเกิดการ แข่งขันในตลาดได้ และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร (Value added)
4. เกิดการบริหารจัดการ คน พื้นที่ สินค้า ให้เกิดการจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของการผลิตสินค้าเกษตรในจังหวัด โดยเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรเป็นผู้ปฏิบัติ ภาครัฐและเอกชน สนับสนุนในด้านเทคโนโลยี วิชาการ ปัจจัยการผลิตและการตลาด ในรูปแบบการเกษตรแปลงใหญ่
5. เกิดการสร้างระบบตลาดทุเรียนพรีเมียมของสหกรณ์ที่ได้รับการสนับสนุนจากจังหวัด และระบบตลาด ออนไลน์ของเกษตรกรที่รวมตัวกันดำเนินการ เป็นการสร้างกลยุทธ์ในการการตลาด
6. การจดสิทธิบัตรทุเรียนศรีสะเกษตามข้อกำหนดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI = Geographical Indication) เพื่อคุ้มครองสินค้าทุเรียนศรีสะเกษ และเพื่อประโยชน์ในการยกระดับราคาสินค้า

รางวัลแห่งความสำเร็จรางวัลบริการภาครัฐแห่งชาติ : รางวัลการพัฒนาการบริการ (ระดับดี) ผลงานทุเรียนออนไลน์

- การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กิจกรรม “ศรีสะเกษพัฒนา ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” จังหวัดศรีสะเกษ ได้ประกาศนโยบายการขับเคลื่อน “ศรีสะเกษพัฒนา ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และกำหนดให้การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นวาระของจังหวัดศรีสะเกษ โดยการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาคีการพัฒนา และได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก อปท. ในพื้นที่ ขับเคลื่อนโครงการด้วยกระบวนการดังนี้

- 1) สร้างแกนนำหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
- 2) ส่งเสริมครอบครัวพัฒนาในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
- 3) ประเมินระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน ซึ่งผลผลิตที่ได้จะเกิดหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จำนวน

779 หมู่บ้าน

ประโยชน์ที่ได้รับตามโครงการ

1 สมาชิกในชุมชน เกิดการพัฒนาตนเอง มีองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตในระดับครอบครัว ชุมชนและเครือข่าย บริหารจัดการชุมชนให้เข้มแข็ง ทั้งทางด้านสุขภาวะกาย สุขภาวะจิต ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

2 เกิดการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างภาคราชการ ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ และผู้นำภาคประชาชน โดยใช้พื้นที่เป็นเป้าหมาย เพื่อพัฒนา 2,621 หมู่บ้าน ให้เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ผู้นำชุมชนได้เรียนรู้กระบวนการพัฒนาและการบริหารจัดการชุมชน เกิดภาวะผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะเสริมสร้างหล่อหลอมชุมชน ให้เกิดความรักสามัคคี เอื้ออารีต่อกัน

ส่วนที่ 2

ประเด็นการพัฒนา

2. ประเด็นการพัฒนา

2.1 บทวิเคราะห์

จังหวัดศรีสะเกษ ได้มีการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 โดยมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาทบทวน/ปรับปรุง แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ของจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย หัวหน้าส่วนราชการ/หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ นายอำเภอ ผู้แทนองค์กรภาคเอกชน ผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานโครงการที่ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อบรรจุในแผนปฏิบัติราชการจังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ 2563 โดยมีการทบทวนข้อมูลการพัฒนาจังหวัดและจัดทำข้อมูลสภาพปัญหาพื้นที่เป้าหมายและศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด และกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ กรอบนโยบาย แนวทางการพัฒนาตลอดจนแผนงาน/โครงการและงบประมาณ การพัฒนาจังหวัดในแต่ละยุทธศาสตร์ ตลอดจนวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านสังคม การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านความมั่นคง รวมทั้งกลั่นกรอง ตรวจสอบ และบูรณาการแผนงาน/โครงการและงบประมาณของส่วนราชการ/หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของแผนงาน/โครงการและงบประมาณ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการพัฒนาเป็นรูปธรรม สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ในการนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษมีความสมบูรณ์ สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ผลเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาความต้องการและปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ได้อย่างแท้จริง จังหวัดศรีสะเกษจึงได้มีการนำเอาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายรัฐบาล และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ของจังหวัดศรีสะเกษ นอกจากนั้นยังได้นำร่างแผนพัฒนาจังหวัดที่ผ่านการประชุมปรึกษาหารือ และประชาคมระดับจังหวัด เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) เพื่อรับฟัง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) ของจังหวัดศรีสะเกษ และปรับปรุงให้เป็น แผนพัฒนาจังหวัดที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งในการกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2561 – 2565 ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดมีข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นถึงจุดเด่น ข้อด้อย และโอกาสในการพัฒนา จังหวัดศรีสะเกษจึงได้จัดทำ SWOT Analysis ร่วมกับทุกภาคส่วนของจังหวัด ดังนี้

ตารางที่ 33 ผลการจัดทำ SWOT Analysis จังหวัดศรีสะเกษ

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจทำรายได้แก่ประชาชน เช่น ข้าวหอมมะลิ ทุเรียน หอม กระเทียม และผลไม้ ทำรายได้ให้จังหวัดมากกว่า ปีละ 39,000 ล้านบาท 2. มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และวิถีชุมชนที่เป็น อัตลักษณ์ของจังหวัดและมีศักยภาพ 3. มีพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศกัมพูชา มีด่านถาวรช่องสง่า ซึ่งเป็นช่องการค้าชายแดน และสามารถเดินทางไปถึง เสียมเรียบ และสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้มากกว่า ปีละ 1,500 ล้านบาท 4. มีผลิตภัณฑ์และสินค้า OTOP ที่มีศักยภาพและสร้างมูลค่า	1. ยังขาดการสนับสนุนงานวิจัยด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร 2. ขาดงบประมาณในการบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ถนนชำรุดทรุดโทรม 3. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายเกิดความแห้งแล้งทำให้เกิดผลกระทบทั้งภัยแล้งและภาวะน้ำท่วม 4. จำนวนเตียงในโรงพยาบาลไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วย 5. มีพื้นที่ชลประทานในการเกษตรน้อยมีแหล่งกัก

ให้กับจังหวัดได้มากกว่า ปีละ 2,000 ล้านบาท 5.เป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นในด้านกีฬา และได้รับเกียรติให้เป็น Sport City 1 ใน 6 จังหวัดของประเทศ ที่ได้เป็นต้นแบบเมืองกีฬา 6.มีการส่งเสริมให้ภาคเกษตรทำการเกษตรกรรมที่ปลอดภัย และได้มาตรฐาน โดยเน้นเกษตรอินทรีย์	เก็บน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร 6.ระบบประปาหมู่บ้านยังไม่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
โอกาส	อุปสรรค
1.นโยบายของรัฐบาล ที่ส่งเสริมให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ 2.ปัจจุบันมีการขยายเส้นทางความเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด และเส้นทางเชื่อมต่อกับแนวชายแดนทำให้มีความสะดวกในการเดินทาง ทั้งในด้านการขนส่ง Logistic และการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว 3.การจัดทำ Zoning เนื่องจากจะได้พื้นที่ปลูกพืชที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ต้นทุนต่ำ ลง ผลผลิตสูงขึ้น ส่งเสริมให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 4.มีสถานศึกษาในจังหวัดมากพอสำหรับนักเรียน/นักศึกษา 5.รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ลดปัญหาความขัดแย้งได้เป็นอย่างดี 6.รัฐบาลมีนโยบายการปราบปรามยาเสพติดและมีการติดตามแก้ไขปัญหาและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจัง	1.ประชากรวัยแรงงานอพยพออกนอกพื้นที่ ก่อให้เกิดสังคมอ่อนแอ และปัญหาแรงงานในพื้นที่ 2.ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายประชาชนบุกรุกพื้นที่สาธารณะพื้นที่ป่าสงวนเพื่อทำเป็นพื้นที่การเกษตร 3.เกษตรกรมีอัตราการว่างงานหลังจากฤดูกาลเก็บเกี่ยวและปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมีต้นทุนสูง ราคาผลผลิตไม่แน่นอน 4.ระบบชลประทานเพื่อการเกษตรยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร 5.ไม้พยูงเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ และมีราคาสูง ทำให้เกิดปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าในพื้นที่

2.2 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

2.2.1 วิสัยทัศน์ : ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร

2.2.2 พันธกิจ :

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์,การประมง,เกษตรอุตสาหกรรม,พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร

2. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้มีการลงทุนทั้งในระดับพื้นที่และเชื่อมโยงการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบวงจรทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการขยายโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวให้รองรับกับการพัฒนา Thailand 4.0

3. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี

4. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

5. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

6. เสริมสร้างระบบบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล บนพื้นฐานความพึงพอใจสูงสุดของผู้รับบริการ

2.2.3 เป้าหมายรวม : เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ รวมทั้งเสริมสร้างการบริหารจัดการภาครัฐ

2.2.4 ตัวชี้วัดความสำเร็จรวม ตามเป้าหมายการพัฒนา : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย 5 ปี ย้อนหลัง เป้าหมาย ร้อยละ 5

2.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ที่	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี 63	ค่าเป้าหมาย ปี 64	ค่าเป้าหมาย ปี 65	ค่าเป้าหมาย ปี 63-65
1	จำนวนองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์	2	2	2	2
2	จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียน	6	9	12	15
3	จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ล้านไร่)	1.36	1.36	1.36	1.36
4	ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ย (กก./ไร่)	450	460	470	480
5	ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย(บาท/คน/ปี)	65,000	66,000	67,000	68,000
6	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	60	65	70	75
7	ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละ 10 ของหมู่บ้านทั้งหมด	9	8	7	6
8	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต	20	25	30	35
9	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่ายคมนาคม	5	10	15	20
10	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	10	15	20	25
11	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	41	44	47	50
12	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกรกลุ่มเกษตรกรปลอดภัย	5	10	15	20
13	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกรกลุ่มปศุสัตว์/ประมง	10	20	30	40
14	ระดับความความสำเร็จของการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรม และประเพณีของจังหวัด	5	5	5	5
15	ระดับความความสำเร็จของการบริหารจัดการน้ำ	5	5	5	5
16	ระดับความความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา	3	4	5	5
17	รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	2,570	2,575	2,580	2,585
18	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	2,000	2,100	2,200	2,300

2.4 ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

2. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

3. ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

4. ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข

5. ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

1) วัตถุประสงค์ โดยวัตถุประสงค์ในการพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การแปรรูป, การประมง, เกษตรอุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร

2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลุกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณี

3. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก

4. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5. เสริมสร้างระบบบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล บนพื้นฐานความพึงพอใจสูงสุดของผู้รับบริการ

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

ตัวชี้วัด

- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่ายคมนาคม
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกรกลุ่มเกษตรปลอดภัย
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกรกลุ่มแปรรูป/ประมง
- ระดับความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา
- รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP
- รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
- ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ย (กก./ไร่)

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด

- ผลิตภาพแรงงาน
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

4. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด
5. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงระบบสาธารณสุขปโภคขั้นพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
ตัวชี้วัด

1. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ล้านไร่)
2. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข

1. จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียน
2. ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละ 10 ของหมู่บ้านทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

1. จำนวนองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์

3) แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว
ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

1. พัฒนาการตลาด การค้า การลงทุน การขนส่งสินค้า และการส่งออก
2. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร
3. ส่งเสริมกระบวนการผลิต การแปรรูปสินค้าที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง
5. ลดต้นทุนการผลิตภาคการเกษตร
6. เกษตรกรรมมีเสถียรภาพ เกษตรกรมีความมั่นคงด้านรายได้
7. ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง เพื่อการจำหน่ายที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ
8. ส่งเสริมการผลิต และบริหารจัดการโคเนื้อเพื่อการจำหน่ายที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ
9. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
2. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
3. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต
4. พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขปโภค บังคับพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มี

มาตรฐาน

5. ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา
6. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และศักยภาพแรงงานที่มีคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการขยะ และพลังงานทางเลือก
2. ป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
3. สนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความหลากหลาย

ทางชีวภาพ

4. คุ้มครอง ป้องกัน รักษา ฟื้นฟูพื้นที่ป่า และป่าอนุรักษ์

5. ส่งเสริมกิจกรรม CSR ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. สร้างจิตสำนึกของประชาชน ไม่ให้ทำลายและมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข

1. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย
2. พัฒนาศักยภาพเพื่อก้าวสู่กับประชาคมโลก
3. ปรับปรุงซ่อมแซมสิ่งปลูกสร้างของทางราชการให้พร้อมบริการประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

1. พัฒนาระบบป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
2. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัด ภายใต้การบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาล

ส่วนที่ 3

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดพ.ศ. 2561– พ.ศ. 2565 (ฉบับทบทวน)

จังหวัดศรีสะเกษ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด : ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ.2565	พ.ศ. 2561-2565
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้า การเกษตร การค้าและ การท่องเที่ยว ให้ได้ มาตรฐานและแข่งขันได้	แผนงาน: ส่งเสริมการค้า สินค้าOTOP	รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP	2,560	2,565	2,570	2,575	2,580	2,580
	แผนงาน : พัฒนาการ ท่องเที่ยวครบวงจร	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้าน บาท)	1,800	1,900	2,000	2,100	2,200	2,400
	แผนงาน: พัฒนาศักยภาพ การผลิตข้าวหอมมะลิ	ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ย (กก./ไร่)	430	440	450	460	470	470
	แผนงาน: ส่งเสริมการปลูก พืชเศรษฐกิจ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ สามารถลดต้นทุนการผลิต	10	15	20	25	30	30
	แผนงาน: ส่งเสริมการเลี้ยง สัตว์เศรษฐกิจ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ เกษตรกรกลุ่มปศุสัตว์/ประมง	5	8	10	20	30	30
	แผนงาน: พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่าย คมนาคม	2	4	5	10	15	15
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชน และการ ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ	แผนงาน: สืบสานประเพณี ที่ดีงาม	ระดับความสำเร็จของการ อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรม และประเพณีของจังหวัด	5	5	5	5	5	5

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ.2565	พ.ศ. 2561-2565
และวัฒนธรรม								
	แผนงาน: ยกระดับมาตรฐานการศึกษา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	37	39	41	44	47	47
	แผนงาน: ส่งเสริมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	5	8	10	15	20	20
	แผนงาน: ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง	ร้อยละของหมู่บ้านชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ชุมชนเข้มแข็ง	80	81	82	83	84	84
	แผนงาน: พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองกีฬา	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา	3	4	5	5	5	5
	แผนงาน: พัฒนาศักยภาพแรงงาน	ผลิตภาพแรงงาน	55,000	60,000	65,000	70,000	75,000	75,000
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน	แผนงาน: การกำจัดขยะตามเกณฑ์ที่กำหนด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ อปท.เป้าหมายที่มีการกำจัดขยะมูลฝอยตามเกณฑ์ที่กำหนด	20	30	40	50	55	55

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ.2565	พ.ศ. 2561-2565
	แผนงาน: พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ	จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ล้านไร่)	1.36	1.36	1.36	1.36	1.36	1.36
	แผนงาน: เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ	ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการน้ำ	5	5	5	5	5	5
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความ อยู่เย็นเป็นสุข	แผนงาน : รักษาความสงบ เรียบร้อยของสังคม	ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ ระบาดของยาเสพติดระดับ รุนแรงมีไม่เกิน ร้อยละ 10 ของ หมู่บ้านทั้งหมด	9	8	7	6	5	5
	แผนงาน: เสริมสร้างความ สัมพันธ์อันดีกับประเทศ เพื่อนบ้าน	จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์กับประเทศ สมาชิกอาเซียน	4	5	6	7	8	8
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการภาครัฐ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล	แผนงาน: การบริหาร จัดการ	จำนวนองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่ แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์	1	1	2	2	2	2

โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด จำแนกตามแหล่งงบประมาณ

หน่วย : บาท

จังหวัด/แหล่งงบประมาณ	พ.ศ. 2563		พ.ศ. 2564		พ.ศ. 2565		รวมทั้งสิ้น	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
70132 จังหวัดศรีสะเกษ	546	6,104,796,900	563	6,947,502,100	530	2,199,200,100	891	15,251,499,100
1. โครงการของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	305	917,647,800	443	1,590,125,500	421	1,361,823,500	650	3,869,596,800
2. โครงการของกระทรวง/กรม	133	4,410,180,000	14	4,580,520,000	3	60,520,000	133	9,051,220,000
3. โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	108	776,969,100	106	776,856,600	106	776,856,600	108	2,330,682,300
ผลรวมทั้งหมด	546	6,104,796,900	563	6,947,502,100	530	2,199,200,100	891	15,251,499,100

บัญชีรายการชุดโครงการ

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
ค่าใช้จ่ายในการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ			จังหวัดศรีสะเกษ	10,000,000	10,000,000	10,000,000	30,000,000
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับ สินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและ แข่งขันได้				5,637,059,400	6,471,320,700	1,749,973,700	13,858,353,800
แผนงาน : ส่งเสริมการค้าสินค้าOTOP				59,911,800	233,786,500	121,786,500	415,484,800
1.โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าและขยาย ช่องทางการตลาด				59,911,800	233,786,500	121,786,500	415,484,800

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการค้าสินค้าOTOP	1	2	ม.ราชภัฏศรีสะเกษ	1,390,000	6,981,300	6,981,300	15,352,600
			สนง.เกษตร จว.ศก.	3,442,400	96,228,400	96,228,400	195,899,200
			สนง.พัฒนาชุมชน	41,575,000	120,575,000	8,575,000	170,725,000
			สนง.พาณิชย์ จว.ศก.	9,840,000	9,440,000	9,440,000	28,720,000
			สนง.สภาเกษตรกร จังหวัด	2,664,400			2,664,400
			อ.น้ำเกลี้ยง	1,000,000			1,000,000
			อ.เมืองศรีสะเกษ	-	561,800	561,800	1,123,600
แผนงาน : พัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจร				169,145,200	150,576,300	47,576,300	367,297,800
2.โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจร				169,145,200	150,576,300	47,576,300	367,297,800
กิจกรรมหลัก : พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	1	2	ม.ราชภัฏศรีสะเกษ	1,577,200	9,859,700	9,859,700	21,296,600
			ศูนย์วิจัยพืชสวน	7,110,000	7,110,000	7,110,000	21,330,000
			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬา จว.ศก.	10,150,000	10,150,000	10,150,000	30,450,000
			สนง.ประชาสัมพันธ์ จว.ศก.	1,000,000	100,000	100,000	1,200,000
			สนง.วัฒนธรรม จ.ศก.	5,800,000	5,800,000	2,800,000	14,400,000
			สำนักงานจังหวัด ศก.	20,000,000	10,000,000	10,000,000	40,000,000
			อ.ขุนันธ์	20,008,000	4,056,600	4,056,600	28,121,200
			วิทยาลัยเกษตรฯ ศก.	3,500,000	3,500,000	3,500,000	10,500,000
	2	2	ทางหลวงศรีสะเกษ 2	100,000,000	100,000,000		200,000,000
แผนงาน : พัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ				43,500,000	20,000,000	20,000,000	83,500,000
3.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ				43,500,000	20,000,000	20,000,000	83,500,000
กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ	1	2	คก.ชลประทาน ศก.	33,500,000			33,500,000
			สนง.เกษตร จว.ศก.	10,000,000	20,000,000	20,000,000	50,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
แผนงาน : ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ				63,216,000	46,190,900	46,190,900	155,597,800
4.โครงการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและลดต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรม				63,216,000	46,190,900	46,190,900	155,597,800
กิจกรรมหลัก : ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร	1	2	อ.โนนคูณ	500,000			500,000
			อ.บึงบุรพ์	3,309,700			3,309,700
			อ.พยุห์	1,059,700			1,059,700
			อ.เมืองศรีสะเกษ	1,160,100			1,160,100
			อ.ยางชุมน้อย	4,245,700			4,245,700
			อ.ราษีไศล	1,490,700			1,490,700
			อ.วังหิน	1,044,400			1,044,400
			อ.อุทุมพรพิสัย	4,214,800			4,214,800
กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ	1	2	ศูนย์วิจัยพืชสวน	11,100,000	11,100,000	11,100,000	33,300,000
			สนง.เกษตร จว.ศก.	35,090,900	35,090,900	35,090,900	105,272,700
แผนงาน : ส่งเสริมระบบตลาด ทูเรียน Premium				5,380,000	5,380,000	5,380,000	16,140,000
5.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุเรียนคุณภาพ				5,380,000	5,380,000	5,380,000	16,140,000
กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมระบบตลาด ทูเรียน Premium	1	2	ศูนย์วิจัยพืชสวน	2,000,000	2,000,000	2,000,000	6,000,000
			สนง.เกษตร จว.ศก.	2,500,000	2,500,000	2,500,000	7,500,000
			สนง.พาณิชย์ จว.ศก.	880,000	880,000	880,000	2,640,000
แผนงาน: ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ				21,790,600	4,459,900	4,459,900	30,710,400
6.โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบปศุสัตว์และประมงจังหวัดศรีสะเกษ				21,790,600	4,459,900	4,459,900	30,710,400
กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการระบบประมงเชิงคุณภาพ	1	2	สนง.ประมง จว.ศก.	2,725,500			2,725,500
กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการระบบปศุสัตว์เชิงคุณภาพ	1	2	สนง.ปศุสัตว์ จว.ศก.	19,065,100	4,459,900	4,459,900	27,984,900
แผนงาน: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน				5,274,115,800	6,010,927,100	1,504,580,100	12,789,623,000
7.โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคม				5,274,115,800	6,010,927,100	1,504,580,100	12,789,623,000

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างถนนเพื่อการคมนาคม และขนส่ง	1	2	ทางหลวงชนบท ศก.	10,760,000			10,760,000
			อ.กันทรลักษ์	32,851,300	86,213,400	86,213,400	205,278,100
			อ.กันทรารมย์	19,261,900	3,000,000	3,000,000	25,261,900
			อ.อุษันธุ์	19,811,000	154,411,300	76,488,300	250,710,600
			อ.ขุนหาญ	14,699,000	40,040,000	40,040,000	94,779,000
			อ.น้ำเกลี้ยง	2,317,900			2,317,900
			อ.โนนคูณ	3,293,000	16,106,000	16,106,000	35,505,000
			อ.บึงบูรพ์	11,733,200	21,356,500	21,356,500	54,446,200
			อ.เบญจลักษ์	9,226,000	5,775,000	5,775,000	20,776,000
			อ.ปราสาท	21,580,300	31,818,000	31,818,000	85,216,300
			อ.พยุห์	15,228,000			15,228,000
			อ.โพธิ์ศรีสุวรรณ	10,958,000			10,958,000
			อ.ไพรบึง	9,513,000	49,893,600	49,893,600	109,300,200
			อ.ภูสิงห์	6,668,000	96,292,300	96,292,300	199,252,600
			อ.เมืองจันทร์	30,575,000	4,884,000	4,884,000	40,343,000
			อ.เมืองศรีสะเกษ	24,209,000	72,070,800	72,070,800	168,350,600
			อ.ยางชุมน้อย	17,362,900	48,417,300	48,417,300	114,197,500
			อ.ราชีไศล	11,823,000	3,640,600	3,466,600	18,930,200
			อ.วังหิน	25,411,200	31,778,000	23,528,000	80,717,200
			อ.ศรีรัตนะ	12,384,100	58,321,800	58,321,800	129,027,700
			อ.ศิลาลาด	8,935,000	14,019,600	14,019,600	36,974,200
			อ.ห้วยทับทัน	18,215,900	45,512,300	45,512,300	109,240,500
			อ.อุทุมพรพิสัย	3,400,000			3,400,000
	2	2	ทางหลวงชนบท ศก.	601,670,000	15,260,000	15,260,000	632,190,000
			ทางหลวงศรีสะเกษ 1	2,300,000,000	2,300,000,000		4,600,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
			ทางหลวงศรีสะเกษ 2	1,240,000,000	2,120,000,000		3,360,000,000
			สนง.โยธาธิการ จว.ศก.	15,260,000	15,260,000	15,260,000	45,780,000
	3	2	อบจ.ศก.	776,969,100	776,856,600	776,856,600	2,330,682,300
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการ ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม				152,397,100	202,894,700	177,894,700	533,186,500
แผนงาน : สืบสานประเพณีที่ดีงาม				15,010,000	20,772,700	20,772,700	56,555,400
8.โครงการส่งเสริมและรักษา วัฒนธรรม ประเพณีศรีสะเกษ				15,010,000	20,772,700	20,772,700	56,555,400
กิจกรรมหลัก : สืบสานประเพณีที่ดีงาม	1	3	สนง.วัฒนธรรม จ.ศก.	15,010,000	20,772,700	20,772,700	56,555,400
แผนงาน : ยกระดับมาตรฐานการศึกษา				37,786,200	114,072,800	89,072,800	240,931,800
9.โครงการยกระดับการศึกษาให้ได้มาตรฐาน				37,786,200	114,072,800	89,072,800	240,931,800
กิจกรรมหลัก : ยกระดับมาตรฐานการศึกษา	1	3	ม.ราชภัฏศรีสะเกษ	-	2,560,000	2,560,000	5,120,000
			สนง.กศน.จว.ศก	4,586,200	79,112,800	79,112,800	162,811,800
			สนง.ศึกษาธิการ จว. ศก.	20,000,000	3,000,000	3,000,000	26,000,000
			สพป.ศรีสะเกษ เขต 1	10,000,000	25,000,000		35,000,000
			สพป.ศรีสะเกษ เขต 3	3,200,000	4,400,000	4,400,000	12,000,000
แผนงาน : ส่งเสริมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง				23,925,000	11,172,000	11,172,000	46,269,000
10.โครงการพัฒนาพื้นที่อันเนื่องมาจากพระราชดำริตาม แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง				23,925,000	11,172,000	11,172,000	46,269,000
กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	1	3	ม.ราชภัฏศรีสะเกษ	1,994,000	1,994,000	1,994,000	5,982,000
			ศวก.ภูสิงห์ฯ	13,597,000	597,000	597,000	14,791,000
			สนง.เกษตรและ สหกรณ์ จ.ศก	2,107,600	2,107,600	2,107,600	6,322,800
			สนง.พัฒนาชุมชน	6,226,400	6,226,400	6,226,400	18,679,200
			สนง.วัฒนธรรม จ.ศก.	-	247,000	247,000	494,000

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
แผนงาน : พัฒนาคุณภาพชีวิต				40,671,500	45,205,800	45,205,800	131,083,100
11.โครงการส่งเสริมสังคมน่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิต				40,671,500	45,205,800	45,205,800	131,083,100
กิจกรรมหลัก : ก่อสร้าง/ซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	1	4	อ.โพธิ์ศรีสุวรรณ	-	5,140,000	5,140,000	10,280,000
			อ.ภูสิงห์	-	6,138,000	6,138,000	12,276,000
			อ.ยางชุมน้อย	2,587,000			2,587,000
			อ.วังหิน	6,609,600			6,609,600
			อ.ศิลาลาด	-	492,000	492,000	984,000
			อ.อุทุมพรพิสัย	10,808,900			10,808,900
กิจกรรมหลัก : พัฒนาคุณภาพชีวิต	1	4	ม.ราชภัฏศรีสะเกษ	2,909,700	9,618,200	9,618,200	22,146,100
			สนง.พัฒนาชุมชน	2,119,200	2,119,200	2,119,200	6,357,600
			สนง.สภาเกษตรกร จังหวัด	565,500	565,500	565,500	1,696,500
			สนง.สาธารณสุข	15,071,600	21,132,900	21,132,900	57,337,400
แผนงาน : พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองกีฬา				30,950,000	9,450,000	9,450,000	49,850,000
12.โครงการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ				30,950,000	9,450,000	9,450,000	49,850,000
กิจกรรมหลัก : พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองกีฬา	1	3	สนง.กกท.จว.ศก.	30,800,000	9,300,000	9,300,000	49,400,000
			สนง.ประชาสัมพันธ์	150,000	150,000	150,000	450,000
แผนงาน : พัฒนาศักยภาพแรงงาน				4,054,400	2,221,400	2,221,400	8,497,200
13.โครงการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงาน				4,054,400	2,221,400	2,221,400	8,497,200
กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพแรงงาน	1	3	สนง.กศน.จว.ศก.	-	194,000	194,000	388,000
			สนง.จัดหางาน จว.ศก.	233,000	233,000	233,000	699,000
			สนง.ประกันสังคม จว. ศก.	197,400	197,400	197,400	592,200
			สนง.พมจ.ศก.	2,367,900			2,367,900
			สนง.แรงงานจังหวัด	1,256,100	1,597,000	1,597,000	4,450,100

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน				250,040,900	228,256,700	226,301,700	704,599,300
แผนงาน : ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ				43,407,600	47,077,600	47,077,600	137,562,800
14.โครงการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน				43,407,600	47,077,600	47,077,600	137,562,800
กิจกรรมหลัก : ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ	1	5	ศูนย์ป่าไม้ศรีสะเกษ	3,605,000	3,605,000	3,605,000	10,815,000
			สนง.ทรัพยากรฯ	9,802,600	13,472,600	13,472,600	36,747,800
	2	5	สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า จุฬาภรณ์	30,000,000	30,000,000	30,000,000	90,000,000
แผนงาน: เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ				206,633,300	181,179,100	179,224,100	567,036,500
15.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน				206,633,300	181,179,100	179,224,100	567,036,500
กิจกรรมหลัก : เพิ่มพื้นที่ระบบชลประทาน	1	5	คก.ชลประทาน ศก.	52,250,000			52,250,000
			คก.ส่งน้ำและ บำรุงรักษาห้วยนา	24,500,000			24,500,000
			สนง.ปภ.จ.ศก	-	113,644,200	113,644,200	227,288,400
			อ.กันทรารมย์	1,400,000			1,400,000
			อ.ขุขันธ์	-	3,440,800	1,485,800	4,926,600
			อ.โนนคูณ	1,394,000	7,539,000	7,539,000	16,472,000
			อ.โพธิ์ศรีสุวรรณ	1,890,000			1,890,000
			อ.ไพรบึง	1,949,300	4,578,100	4,578,100	11,105,500
			อ.ภูสิงห์	-	38,520,000	38,520,000	77,040,000
			อ.เมืองศรีสะเกษ	-	6,492,000	6,492,000	12,984,000
			อ.ยางชุมน้อย	-	6,467,000	6,467,000	12,934,000
			อ.ราชโศภ	-	498,000	498,000	996,000

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
	2	5	คก.ชลประทาน ศก.	123,250,000			123,250,000
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข				43,666,400	39,530,000	39,530,000	122,726,400
แผนงาน : รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม				36,896,400	38,760,000	38,760,000	114,416,400
16.โครงการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย				36,896,400	38,760,000	38,760,000	114,416,400
กิจกรรมหลัก : ลดปัญหายาเสพติด	1	1	กอ.รมน.	829,200	829,200	829,200	2,487,600
กิจกรรมหลัก : รักษาความสงบเรียบร้อย	1	1	กอ.รมน.	1,052,000	1,052,000	1,052,000	3,156,000
			ตำรวจภูธร จว.ศก.	500,000	500,000	500,000	1,500,000
			ที่ทำการปกครอง	33,532,200	34,840,200	34,840,200	103,212,600
			สนง.ปภ.จ.ศก	983,000	1,538,600	1,538,600	4,060,200
แผนงาน : เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน				6,770,000	770,000	770,000	8,310,000
17.โครงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และแนวระเบียงเศรษฐกิจ				6,770,000	770,000	770,000	8,310,000
กิจกรรมหลัก : เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน	1	1	ที่ทำการปกครอง จว.	770,000	770,000	770,000	2,310,000
			สำนักงานจังหวัด ศก.	6,000,000			6,000,000
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล				70,000,000			70,000,000
แผนงาน : การพัฒนาการบริหารจัดการ				70,000,000			70,000,000
18.โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ				70,000,000			70,000,000
กิจกรรมหลัก : การพัฒนาการบริหารจัดการ	1	6	คก.ชลประทาน ศก.	5,000,000			5,000,000
			ตำรวจภูธร จว.ศก.	5,000,000			5,000,000
			สนง.เกษตร จว.ศก.	5,000,000			5,000,000
			สนง.ทรัพยากรฯ	10,000,000			10,000,000
			สนง.ประชาสัมพันธ์	5,000,000			5,000,000

บัญชีรายการชุดโครงการ				งบประมาณดำเนินการ			
แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งปม.	ยุทธศาสตร์ ชาติ	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ.2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561 - 2565
			สนง.พลังงาน จว.ศก.	5,000,000			5,000,000
			สนง.พัฒนาชุมชน	5,000,000			5,000,000
			สนง.พาณิชย์ จว.ศก.	10,000,000			10,000,000
			สนง.ศึกษาธิการ	5,000,000			5,000,000
			สนง.สาธารณสุข	5,000,000			5,000,000
			สำนักงานจังหวัด ศก.	10,000,000			10,000,000
ผลรวมทั้งหมด				6,163,163,800	6,952,002,100	2,203,700,100	15,318,866,000

4) แผนงานโครงการอย่างย่อ (Project Brief)

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

แผนงาน 1 : ส่งเสริมการค้าสินค้า OTOP

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	1.โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายช่องทางการตลาด
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	จังหวัดได้ยกระดับผลิตภัณฑ์ (Product Level) ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Development) จัดระบบฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ (Profile) ที่จะใช้ในการทำงานเชิงบูรณาการของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างคุณค่าของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไปจนสามารถใช้เป็นแหล่งสร้างรายได้และความเข้มแข็งให้กับชุมชน และกระตุ้นให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ผลิตผู้ประกอบการ OTOP และชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยจังหวัดศรีสะเกษ มี OTOP ระดับ 5 ดาว จำนวน 21 ผลิตภัณฑ์ สามารถสร้างรายได้รวม ปี พ.ศ.2560 มีมูลค่า 3,549,439,803.00 ล้านบาท (ข้อมูลจาก ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการพัฒนาชุมชน)
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อส่งเสริมการค้าสินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์ชุมชน 2. เพื่อพัฒนาการตลาด การค้า การลงทุน การขนส่งสินค้า และการส่งออก 3. เพื่อส่งเสริมระบบตลาดชุมชน
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP 2,580 ล้านบาท /ปี
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการค้าสินค้าOTOP
6.1 กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการค้าสินค้าOTOP
งบประมาณ	415,484,800 บาท
ผู้รับผิดชอบ	พัฒนาชุมชนจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พาณิชย์จังหวัด,ม.ราชภัฏศรีสะเกษ,สนง.เกษตร จว.ศก.,สนง.พาณิชย์ จว.ศก.
7. หน่วยงานดำเนินงาน	พัฒนาชุมชนจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	งบพัฒนาจังหวัด 415,484,800 บาท
10. ผลผลิต (Output)	1.พัฒนากลุ่มอาชีพสู่การเป็นผู้ประกอบการ OTOP 2.เพิ่มศักยภาพศูนย์บริการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากจังหวัดศรีสะเกษ 3.เสริมสร้างศักยภาพ การค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

แผนงาน 2 : พัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจร

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	2.โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งอารยธรรมขอมโบราณ จะเห็นจากโบราณสถานและโบราณวัตถุหลายแห่งที่มีความสำคัญเป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เช่น ปราสาทสระกำแพงใหญ่, ปราสาทปรังคู้, ชาติบ้านปราสาท หรือปราสาทห้วยทับทัน, ปราสาทตำหนักไทร หรือปราสาททามจาม, วัดปามหาเจดีย์แก้ว (วัดล้านขวด), ผามออีแดง, พระธาตุเรืองรอง, สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์, น้ำตกห้วยจันทร์ และอ่างเก็บน้ำห้วยศาลา จึงมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวชมความงามทางธรรมชาติเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2560 มีนักท่องเที่ยวและผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดศรีสะเกษ มากกว่า 1.4 ล้านคน และมีรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวมากกว่า ปีละ 1,500 ล้านบาท โดยในเดือน ตุลาคม 2561 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 135.70 ล้านบาท (สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศ รายจังหวัด ปี 2561 กระทรวงการท่องเที่ยว)
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร 2.เพื่อพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว 3.เพื่อให้สร้างรายได้จากภาคการท่องเที่ยว
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	รายได้จากการท่องเที่ยว 2,200 ล้านบาท/ปี
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจร 355,920,600 บาท ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด อำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	1 งบพัฒนาจังหวัด 155,920,600 บาท 2 งบกรมทางหลวง 200,000,000 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. ปรับปรุงภูมิทัศน์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2. ปรับปรุงอนุสาวรีย์ 3. ระบบกำจัดขยะชุมชนแบบเผาทำลายหลังคัดแยกขยะแล้ว บริเวณแหล่งท่องเที่ยว
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

แผนงาน 3 : พัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	3.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดศรีสะเกษ ในปีเพาะปลูก 255960 ณ ความชื้น 15% จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกข้าวประมาณ 2,976,620 ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว 2,906,182 ไร่ ผลผลิต 1,056,294 ตัน ผลผลิต ต่อไร่ 365 กก./ไร่ แยกเป็นข้าวหอมมะลิ 2,956,971 ไร่ มีผลผลิตข้าวหอมมะลิประมาณ 1,321,766,037 กิโลกรัม (1.321 ล้านตัน) มีมูลค่าการผลิตประมาณ 15,200,309,425 บาท (ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อพัฒนาข้าวหอมมะลิคุณภาพและมีมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ 2.เพื่อให้มีแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิตามระบบมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อการส่งออก
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ย 470 กก./ไร่
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก	
6.1กิจกรรมหลัก 1	พัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ
งบประมาณ	83,500,000 บาท
ผู้รับผิดชอบ	เกษตรจังหวัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อำเภอทุกอำเภอ
6.2กิจกรรมหลัก 2	ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร
งบประมาณ	155,597,800 บาท
ผู้รับผิดชอบ	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	เกษตรจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	239,097,800.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1.ส่งเสริมการแปรรูปข้าวคุณภาพของกลุ่มนาแปลงใหญ่ข้าว 2.ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ 3.ส่งเสริมตลาดข้าวหอมมะลิ 4.ส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดศรีสะเกษ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ย (กก./ไร่) ที่สูงขึ้น

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

แผนงาน 4 : ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	4.โครงการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและลดต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรม
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	1) เกษตรกรผู้ปลูกพริกและหอมแดงประสบปัญหาด้านต้นทุนการผลิต จากการใช้สารเคมีและปุ๋ยเคมีเกินความจำเป็น ส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกที่น้อยลง โดยจังหวัดมีผลผลิต หอมแดง ปี 2559 จำนวน 17,200 ไร่ ปี 2560 จำนวน 22,073 ไร่ ปี 2561 จำนวน 23,511 ไร่ ผลผลิต ปี 2559 จำนวน 33,006 ตัน ผลผลิต ปี 2560 จำนวน 64,320 ตัน ผลผลิต ปี 2561 จำนวน 68,719 ตัน โดยจังหวัดมีผลผลิต กระเทียม ปี 2559 จำนวน 103 ไร่ ปี 2560 จำนวน 542 ไร่ ปี 2561 จำนวน 557 ไร่ ผลผลิต ปี 2559 จำนวน 64 ตัน ผลผลิต ปี 2560 จำนวน 327 ตัน ผลผลิต ปี 2561 จำนวน 346 ตัน 2) กระบวนการผลิตพริกและหอมแดงยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานการรับรอง ตามระบบการจัดการคุณภาพ (Good Agricultural Practice : GAP) ของกรมวิชาการเกษตร 3) การช่วยเกษตรกรให้สามารถลดต้นทุนได้เป็นนโยบายหลักของรัฐบาล
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการบริหารจัดการแปลงยุคใหม่ให้แก่เกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ ได้เข้าใจถึงวิธีการจัดการแปลงอย่างเป็นระบบ แก้ไขปัญหาการผลิต และเพิ่มผลผลิตและได้คุณภาพมาตรฐานมากยิ่งขึ้น 2.เพื่อสร้างกระบวนการรวมกลุ่มเกษตรกรให้เกิดความเข้มแข็งในการผลิตให้ได้มาตรฐานผลผลิตเดียวกัน สามารถจำหน่ายผลผลิต เพิ่มมากขึ้นมีความมั่นคงในชีวิตและอาชีพที่ยั่งยืนเกิดประโยชน์แก่เกษตรกรโดยตรง
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต ร้อยละ 30 /ปี
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก	
6.1 กิจกรรมหลัก 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร 17,025,100.00 บาท เกษตรจังหวัด การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และอำเภอทุกอำเภอ
6.2 กิจกรรมหลัก 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ 138,572,700.00 บาท เกษตรจังหวัด ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ, อำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	เกษตรจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)

หัวข้อ	รายละเอียด
9. งบประมาณ	งบพัฒนาจังหวัด 155,597,800.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. การผลิตกาแฟโรบัสตาคุณภาพจังหวัดศรีสะเกษ 2. การผลิตหอมแดงเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มคุณภาพผลผลิต 3. ขยายเขตไฟฟ้าการเกษตร
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตได้

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

แผนงาน 5 : ส่งเสริมระบบตลาด ทูเรียน Premium

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	5.โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุเรียนคุณภาพ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	1. ผลผลิตทุเรียนคุณภาพสูงระดับ Premium ของจังหวัดศรีสะเกษ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดและผู้บริโภค ทั้งในและต่างประเทศ 2. เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการผลิตทุเรียนให้ได้คุณภาพตรงตามมาตรฐานสากล และความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ 3. กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนยังขาดแหล่งรวบรวมและคัดคุณภาพทุเรียน 4. เกษตรกรยังขาดบรรจุภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน มีความมั่นคง แข็งแรง สามารถรักษาคุณภาพของผลผลิตไว้ได้ดีก่อนส่งถึงมือผู้บริโภค 5. พื้นที่ปลูกทุเรียนในจังหวัดศรีสะเกษยังมีน้อยเมื่อเทียบกับความต้องการของตลาดตามที่ จังหวัดศรีสะเกษ ได้จัดงาน”เทศกาลทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ อาเซียนเทรดแฟร์ 2561” (Lava Durian Sisaket & ASEAN Trade Fair 2018) เมื่อระหว่างวันที่ 29 มิถุนายน – 8 กรกฎาคม 2561 ที่ผ่านมา ณ บริเวณสวนปาล์ม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ อำเภอเมืองฯ จังหวัดศรีสะเกษ การจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะเงาะ ทุเรียน และผลผลิตเกษตรอื่นๆ ซึ่งผลิตได้ดีในจังหวัด เช่น สะตอ ข้าวโพดหวาน มังคุด ฝรั่ง ลองกอง กล้วยหอม กล้วยน้ำว่า ขนุน ฯลฯ โดยในปี 2561 นี้มีเกษตรกรที่นำผลผลิตมาจำหน่ายในงานจำนวน 89 ราย ปริมาณผลผลิตทุเรียน จำนวนมากกว่า 109 ตัน คิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่า 16.35 ล้านบาท (ราคาจำหน่ายเฉลี่ย 150 บาท/กิโลกรัม) ซึ่งลดลงจากในปี 2560 ที่มีเกษตรกรนำผลผลิตมาจำหน่ายในงานจำนวน 94 ราย ปริมาณผลผลิตทุเรียน 172 ตัน คิดเป็นมูลค่า 20.64 ล้านบาท
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลผลิตทุเรียนให้ได้การรับรองมาตรฐาน GAP 2. เพื่อสร้างโรงรวบรวมและคัดคุณภาพทุเรียน พร้อมทั้งบรรจุภัณฑ์ทุเรียนคุณภาพสูงระดับ Premium ให้มีผลผลิตเพียงพอต่อความต้องการของตลาดและผู้บริโภค 3. เพื่อเพิ่มพื้นที่ปลูกทุเรียนให้รองรับปริมาณการผลิตทุเรียนคุณภาพสูงระดับ Premium ในอนาคต
4. ตัวชี้วัดและค่า	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกรกลุ่มเกษตรกรปลอดภัย ร้อยละ 15 /ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
เป้าหมาย	
4. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
5. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมระบบตลาด ทูเรียน Premium 16,140,000.00.00 บาท เกษตรจังหวัด ศูนย์วิจัยพืชสวน และอำเภอทุกอำเภอ
6. หน่วยงานดำเนินงาน	เกษตรจังหวัด
7. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
8. งบประมาณ	16,140,000.00.00 บาท
9. ผลผลิต(Output)	1. จัดเทศกาลทูเรียน Premium ศรีสะเกษ 2. พัฒนาการผลิตทูเรียนคุณภาพจังหวัดศรีสะเกษ 3. พัฒนาอัตลักษณ์ของทูเรียนจังหวัดศรีสะเกษ
10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	รายได้เกษตรกรสูงขึ้น

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

แผนงาน 5 : ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	6.โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบปศุสัตว์และประมงจังหวัดศรีสะเกษ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดศรีสะเกษมีประชากรโคเนื้อ จำนวน 235,353 ตัว เกษตรกรผู้เลี้ยง 99,209 ครัวเรือน โคนม 2,878 ตัว แพะ 1,079 ตัว โดยมีสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ เป็นหน่วยงานระดับจังหวัด ทำหน้าที่เป็นผู้แทนกรมปศุสัตว์ในการควบคุม กำกับดูแล และประสานราชการกับส่วนราชการในระดับจังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดศรีสะเกษ อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก ปริมาณฝนค่อนข้างน้อย และไม่สม่ำเสมอตลอดปี พื้นที่จึงมีความเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะสัตว์ใหญ่ที่ใช้อาหารหยาบเป็นหลัก ได้แก่ โคเนื้อ และกระบือ โดยเฉพาะโคเนื้อจากข้อมูลของศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ ในปี 2561 ระบุว่าในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากรโคเนื้อมากเป็นลำดับที่ 3 ของประเทศ ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลการเลี้ยงสัตว์ ปี 2561 (ฐานข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ฯ กรมปศุสัตว์)
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการเลี้ยงโคเนื้อ 2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อให้มีคุณภาพและเพียงพอ 3. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการตลาด 4. วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเลี้ยงโคเนื้อสู่เกษตรกร 5. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการประมง
4. ตัวชี้วัดและค่า	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกรกลุ่มปศุสัตว์/ประมง ร้อยละ 30

หัวข้อ	รายละเอียด
เป้าหมาย	
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก	
6.1 กิจกรรมหลัก 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพ 10,984,900.00.00 บาท ปศุสัตว์จังหวัด อำเภอทุกอำเภอ
6.2 กิจกรรมหลัก 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมอาชีพด้านการประมง 2,725,500.00.00 บาท ประมงจังหวัด อำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	ปศุสัตว์จังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	16,140,000.00.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1.เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพและการควบคุมป้องกันโรคโคเนื้อจังหวัดศรีสะเกษ 2.ฟาร์มแพะปลอดโรค 3.พัฒนาศักยภาพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	รายได้เกษตรกรสูงขึ้น

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

แผนงาน 7 : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	7.โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากทางหลวงสายหลักที่เชื่อมระหว่างอำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด และภูมิภาค มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจุบันทางหลวงดังกล่าวต้องรองรับปริมาณการจราจรสูงขึ้นทุกปี ในขณะที่สภาพทางหลวง ยังเป็น 2 ช่องจราจร ทำให้พื้นผิวการจราจรคับแคบ ผู้ใช้เส้นทางไม่ได้รับความสะดวกปลอดภัยในการใช้เส้นทาง รวมทั้งเพื่อเป็นการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวจังหวัดศรีสะเกษ ให้มีชีวิตที่ดี ได้ใช้ถนนที่สะดวก ปลอดภัย ทั้งในระดับตำบลและหมู่บ้าน โดยจังหวัดศรีสะเกษ มีอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนต่อประชากรแสนคน ปี 2557 ร้อยละ 17.56 ปี 2558 ร้อยละ 17.90 ปี 2559 ร้อยละ 21.79 เป็นลำดับที่ 6 ของประเทศ
3. วัตถุประสงค์ของ	1.เพื่อเป็นการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของประชาชนจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
โครงการ	2.เพื่อเป็นการรองรับการพัฒนาาระบบเศรษฐกิจในจังหวัด 3.เพื่อให้ประชาชนผู้ใช้เส้นทางและสัญจรไป-มาได้รับความสะดวกและปลอดภัย ในชีวิต และ ทรัพย์สิน
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่ายคมนาคม ร้อยละ 15
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ก่อสร้างถนนเพื่อการคมนาคม และขนส่ง 12,752,627,300.00.00 บาท แขวงทางหลวง ทางหลวงชนบท และอำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	แขวงทางหลวง
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	12,752,627,300.00.00 บาท แบ่งเป็น 1. งบพัฒนาจังหวัด 1,783,975,000.00.00 บาท 2. กระทรวง/กรม 3,405,780,000.00.00 บาท 3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2,330,682,300.00.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	โครงสร้างพื้นฐานได้รับการก่อสร้างและปรับปรุง
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	จำนวนโครงข่ายคมนาคมที่ได้รับการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
แผนงาน 8 : สืบสานประเพณีที่ดีงาม

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	8.โครงการส่งเสริมการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณีศรีสะเกษ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดศรีสะเกษ มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างงานสร้างอาชีพ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมสร้างสรรค์ รวมทั้งมีวัฒนธรรม 4 เผ่าที่มีชื่อเสียงก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และควรค่าแก่การอนุรักษ์ อาทิ เช่น ประเพณีแซนโดนตาหรือสารทเขมร คนไทยที่พูดภาษาเขมร มีพิธีโดนตา หมายถึง การเซ่นสรวงตายายผู้ล่วงลับไปแล้ว จัดขึ้นในวันขึ้น ๑๔ ถึง ๑๕ ค่ำเดือนสิบ(ระหว่างเดือนกันยายน-ตุลาคม) เพื่อเซ่นสรวงดวงวิญญาณบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ เป็นวันที่อัญเชิญผีบรรพบุรุษทุกคนมารับประทานอาหาร ที่ลูกหลานจัดไว้ โดยมีพิธีการส่งโดนตา การรับโดนตาและการเรียกโดนตา โดนตามี ๒ ประเภท คือ โดนตาเก่าและโดนตาใหม่ ประเพณีบุญบั้งไฟ เป็นงานบุญประเพณีของชาวไทยอีสานที่นิยมจัดในช่วงต้นฤดูฝน ด้วยความเชื่อว่าบุญบั้งไฟเป็นการบูชาพญาแถนบูชาอารักษ์หลักเมืองเพื่อขอให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล การจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟ จึงแสดงให้เห็นถึงคติความเชื่อ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยังคงถือปฏิบัติอยู่ เนื่องจากเชื่อว่า หากปีใดงดบุญบั้งไฟ จะ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ทำให้ท้องถิ่นของตนเกิดเภทภัย หากทำบุญดังกล่าวแล้ว ฝนจะตกต้องตามฤดูกาล ชาวบ้านจะอยู่เย็นเป็นสุข ประเพณีบุญบั้งไฟพญานาคบ้านบึงบอระเพ็ด เป็นงานประเพณีอำเภอบึงบอระเพ็ดจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดเอาเสาร์แรกของเดือนมิถุนายนเป็นวันจัดงาน และผนวกเอากิจกรรมเกี่ยวกับผ้าไหมเข้าไว้ในงานประเพณีบุญบั้งไฟด้วยเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของท้องถิ่นและส่งเสริมให้มีการพัฒนาการผลิตผ้าไหมซึ่งเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของอำเภอบึงบอระเพ็ดให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น และเทศกาล ดอกลำดวนในต้นเดือนมีนาคมของทุกปี ดอกลำดวนจะพากันบานสะพรั่งและส่งกลิ่นหอมจรจายในยามเย็นทำให้อาณาบริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ ซึ่งมีต้นลำดวนขึ้นตามธรรมชาติมากมายมีมนต์เสน่ห์ที่สร้างความร่มรื่น และธรรมชาติที่สวยงามสวนท่ามกลางฤดูกาลของวันเวลาที่ผันแปร แม้จะเป็นวันที่ลมร้อนและดินแล้งมาเยือนต้นลำดวนเป็นไม้พื้นเมืองและเป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัดศรีสะเกษมีความคงทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ เปรียบเสมือนชีวิตนักสู้ ที่อดทนและเรียบง่ายของชาวศรีสะเกษ นอกจากนี้ ดอกลำดวนยังเป็นสัญลักษณ์ของผู้สูงอายุ และเป็นสัญลักษณ์ผู้สูงอายุแห่งชาติ เพราะเป็นดอกไม้ดอกที่บานนานถึง ๒ เดือน กลีบดอกแข็ง กลิ่นหอมใบเขียวชอุ่มให้ร่มเงาตลอดปี ประดุจดังความดีงาม ของผู้สูงอายุ อันเป็นที่พึงให้ความร่มเย็นแก่ผู้อ่อนวัย ตลอดกาลดั่งนั้นทางจังหวัดจึงถือโอกาสอันดี ในช่วงนี้ จัดงานเทศกาลดอกลำดวนขึ้นเป็นประจำทุกปี ณ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ เทศกาลดอกลำดวนมีความสำคัญต่อชาวศรีสะเกษ เป็นอย่างมาก ในห้วงเวลาที่จะได้ร่วมเฉลิมฉลองพบปะไปมาหาสู่กันระหว่างพี่น้อง และเพื่อนพ้อง ต่างหมู่บ้านและอำเภอแสดงออกถึงความสามัคคีอันดีต่อกัน ณ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ ซึ่งเป็นสถานที่ใช้จัดงานเทศกาลดอกลำดวน มีอาณาบริเวณกว้างใหญ่และเต็มไปด้วยธรรมชาติที่สวยงามแล้ว ในงานยังมีกิจกรรมของการแสดงออกถึงวัฒนธรรมอีสานใต้ให้ได้ชมอีกด้วย อาทิเช่น การจัดโฮมแค้มป์ การแสดง กันตรึมอาไยกระโน้นบึงตองการสัมมนาประวัติศาสตร์ศรีสะเกษ การออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองอีสานใต้ และการจัดงานเลี้ยงพาแลง(อาหารแบบพื้นเมือง) ท่ามกลางการแสดง แสงเสียง ศรีพทุธเรศวร อันยิ่งใหญ่ตระการตาในยามค่ำคืน ช่วยให้บรรยากาศของงานทรงคุณค่าและปลุกจิตสำนึกของชนรุ่นหลังให้หวงแหนและอนุรักษ์
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อการอนุรักษ์ประเพณีที่ดีงาม 2. เพื่อให้ประชาชนชาวบ้าน มีเวทีการแสดงออกเพื่อการสืบสานวัฒนธรรม
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด ระดับที่ 5
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สืบสานประเพณีที่ดีงาม 56,555,400.00 บาท วัฒนธรรม จว.ศก. พระพุทธศาสนาจังหวัด และอำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	วัฒนธรรม จว.ศก.

หัวข้อ	รายละเอียด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	56,555,400.00.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. โรงเรียน/หมู่บ้านศิลป 5 ตามรอยพ่อ 2. ส่งเสริมสนับสนุนอัตลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม จังหวัดศรีสะเกษ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	การอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
แผนงาน 9 : ยกระดับมาตรฐานการศึกษา

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	9.โครงการยกระดับการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามเกณฑ์ภาพรวมตัวชี้วัดจังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2556 โดยการประเมินของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ย O-Net ทุกระดับในจังหวัดเท่ากับ 40.60 อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศซึ่งในระดับประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 50.00 จึงมีความจำเป็นที่จะต้องยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้เท่าเทียมกับจังหวัดข้างเคียงและเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตในอนาคตของเยาวชนในพื้นที่ โดยมีข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้ - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ปี 7.40 อยู่ในลำดับที่ 13 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ปี 8.00 - อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 90.16 อยู่ในลำดับที่ 12 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 92.87 - ระดับคะแนนเฉลี่ย O-NET ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนน 29.97 อยู่ในลำดับที่ 17 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ คะแนน 32.22 - คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย ชั้นป.1 คะแนน IQ 91.10 อยู่ในลำดับที่ 18 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ คะแนน IQ 98.10 - ร้อยละของเด็กนักเรียนที่มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 73.43 อยู่ในลำดับที่ 16 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 77.03
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อยกระดับมาตรฐานด้านการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ 2.เพื่อพัฒนาอนาคตของชาติให้มีมาตรฐาน
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ร้อยละ 47
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ	ยกระดับมาตรฐานการศึกษา 240,931,800.00.00 บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศึกษาธิการ จว.ศก. อำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	ศึกษาธิการ จว.ศก.
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	240,931,800.00.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. ขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม 2. การอบรมหลักสูตรภาษาอังกฤษ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของจังหวัดสูงขึ้น

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
แผนงาน 10 : ส่งเสริมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	10.โครงการพัฒนาพื้นที่อื่นเนื่องจากพระราชดำริตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชน ในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ เป็นปรัชญาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการขจัดความยากจน และลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ ของคนในชุมชน และเป็นพื้นฐานของการสร้างพลังอำนาจของชุมชน และการพัฒนาศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นฐานรากของการพัฒนาประเทศต่อไป จังหวัดศรีสะเกษจึงได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาขยายผลในกระบวนการทำงาน โดยการดำเนินงานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยเกณฑ์ประเมิน 6 ด้าน คือ ลดรายจ่าย(ทำสวนครัว ปลูกดอกบាយมุข) เพิ่มรายได้(มีอาชีพ ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม) ประหยัด(มีการออม มีกลุ่มออมทรัพย์ฯ) การเรียนรู้(สืบทอดภูมิปัญญา มีการเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง) อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม(ใช้วัตถุดิบในชุมชนประกอบอาชีพ ปลูกต้นไม้) เอื้ออาทรต่อกัน(ช่วยเหลือคนจน รู้รัก สามัคคี) ต่อมา จังหวัดได้ขยายผลการดำเนินงานสู่ความยั่งยืน โดยทำหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นต้นแบบ มีศักยภาพ 4 ด้าน 23 ตัวชี้วัด คือ ด้านจิตใจและสังคม(สามัคคี มีข้อตกลงข้อมูลหมู่บ้าน มีกองทุน ยึดหลักประชาธิปไตย มีคุณธรรม/จริยธรรม ชุมชนปลอดภัยมุข) ด้านเศรษฐกิจ(จัดทำบัญชีครัวเรือน ลดรายจ่าย สร้างรายได้ รวมกลุ่มพัฒนาอาชีพ การออมมีกลุ่มในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน) ด้านการเรียนรู้(มีและใช้ข้อมูลชุมชน ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสร้างคุณค่า มีศูนย์เรียนรู้ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับหมู่บ้าน สร้างเครือข่ายการพัฒนา) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มีจิตสำนึกใการอนุรักษ์ มีกลุ่ม/องค์กร ด้านสิ่งแวดล้อม มีการใช้พลังงานทดแทนและการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรธรรมชาติ

หัวข้อ	รายละเอียด
	และสิ่งแวดล้อม) แบ่งศักยภาพการพัฒนาหมู่บ้าน เป็น 3 ระดับ คือ ระดับ “พออยู่” เป็นต้นแบบในการใช้ชีวิตพึ่งตนเอง เน้นการปฏิบัติทำกิน ทำใช้ในครัวเรือน เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้และมีการออม ระดับ “อยู่ดี กินดี” เป็นต้นแบบในการบริหารจัดการพัฒนาในรูปกลุ่ม การพัฒนารายได้ด้วยระบบกลุ่ม เพื่อเพิ่มรายได้และขยายโอกาสคนในชุมชน ระดับ “มั่งมี ศรีสุข” เป็นต้นแบบการบริหารการพัฒนาในรูปแบบองค์กรเครือข่าย เพื่อใช้ศักยภาพในการดำเนินการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เพื่อขยายโอกาสในการประกอบอาชีพและส่งเสริมการจัดสวัสดิการในกับคนในหมู่บ้านชุมชน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อให้ประชาชนนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิต 2.เพื่อสร้างความรู้ด้านการจัดการกลุ่ม การผลิต การตลาด ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง 3.เพื่อพัฒนาการรวมกลุ่มเชื่อมโยงผู้ผลิตและผู้ขายให้สามารถพึ่งพาซึ่งกันและกันได้ เพื่อสืบสานวัฒนธรรมและตำนานศิลปะท้องถิ่น
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 20
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง 44,275,000.00.00 บาท พัฒนาชุมชน จว.ศก. ศูนย์เกษตรภูสิงห์ และอำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	พัฒนาชุมชน จว.ศก.
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	44,275,000.00.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. พัฒนาเกษตรอินทรีย์ด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. พัฒนาเครือข่ายเกษตรอินทรีย์สู่ความยั่งยืน 3. ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ (ขยายผลสู่โรงเรียนและชุมชน) 4. สร้างสัมมาชีพแก่जनคนศรีสะเกษ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
แผนงาน 11 : ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	11.โครงการส่งเสริมสังคมน่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจาก จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่ยังไม่มีรายได้ที่สูงนัก ประกอบกับภาครัฐมุ่งเน้นสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงและเสริมรากฐานของประชาชนด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งควบคู่กับการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์อย่างเป็นธรรม อันจะทำให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จึงต้องมีการพัฒนาทั้งภาคประชาชนและภาคแรงงานเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ชุมชน ชีวิตที่มีคุณภาพย่อมเป็นชีวิตที่ประสบความสำเร็จ รุ่งเรือง ยั่งยืน ความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางอารมณ์ของตนเองให้อยู่ในขอบเขตที่พอดี สามารถใช้ความรู้ สติปัญญาความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตนไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเบียดเบียนหรือให้โทษแก่บุคคลอื่นในขณะเดียวกันบุคคลจะต้องมีการศึกษาสูงมีความขยันอดทนประกอบอาชีพที่สุจริต เป็นพลเมืองดีมีศาสนาเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวทางใจมีระเบียบวินัยมีกฎหมายทางสังคมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมรู้จักใช้ความคิดและสติปัญญาแก้ไขปัญหาสุขภาพและการดำรงชีวิตของตนเองซึ่งถือว่าเป็นคุณลักษณะของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคลในอีกระดับหนึ่ง ซึ่งมีแนวทางในการพัฒนา
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อดำเนินการซ่อม/สร้าง/ขยายเขตประปาหมู่บ้านให้ได้มาตรฐาน 2.เพื่อดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมสาธารณประโยชน์
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงระบบสาธารณสุขปโภคขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 70
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก	
6.1 กิจกรรมหลัก 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ก่อสร้าง/ซ่อมแซมระบบสาธารณสุขปโภคขั้นพื้นฐาน 43,545,500.00 บาท อำเภอทุกอำเภอ โยธาธิการและผังเมือง
6.2 กิจกรรมหลัก 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาคุณภาพชีวิต 87,537,600.00 บาท พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อำเภอทุกอำเภอ
7. หน่วยงานดำเนินงาน	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	131,083,100 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. ก่อสร้าง/ซ่อมแซมระบบสาธารณสุขปโภคขั้นพื้นฐาน 2. การจัดกิจกรรม TO Be Number 1 3. กิจกรรมถนนคนเดิน/ถนนเด็กเดิน

หัวข้อ	รายละเอียด
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ครัวเรือนมีความเข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
แผนงาน 12 : พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองกีฬา

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	12.โครงการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เนื่องจากจังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการกีฬา และได้รับเกียรติจากการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 47 (พ.ศ. 2563) ณ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ทั้งการพัฒนานักกีฬา ผู้ฝึกสอน ให้พัฒนาไปสู่ระดับเป็นเลิศและมีความเป็นมืออาชีพ ดังนั้น เพื่อพัฒนานักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ สร้างชื่อเสียงมาสู่จังหวัดศรีสะเกษ และบรรลุตามพันธกิจของจังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศขึ้น
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อให้บุคลากรกีฬาได้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ถูกต้อง 2. เพื่อส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้มาตรฐาน 3.เพื่อให้บุคลากรกีฬาจังหวัดศรีสะเกษได้นำความรู้ไปพัฒนางานการกีฬาจังหวัดศรีสะเกษไปสู่ความเป็นเลิศและอาชีพต่อไป
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา ระดับ 5
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองกีฬา 49,850,000.00 บาท กกท.ศรีสะเกษ -
7. หน่วยงานดำเนินงาน	กกท.ศรีสะเกษ
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	49,850,000.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. แข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศจังหวัดศรีสะเกษ 2. แข่งขันวอลเลย์บอลชิงชนะเลิศจังหวัดศรีสะเกษ 3. ติดตั้งเก้าอี้บนอัฒจันทร์สนามกีฬา 4. จัดการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	พัฒนาจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

แผนงาน 13 : พัฒนาศักยภาพแรงงาน

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	13.โครงการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงาน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดโดยศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน ที่ยังขาดงบประมาณและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านแรงงานของจังหวัด ไตรมาส 2 ปี 2560 จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป หรือผู้อยู่ในวัยทำงานจำนวน 807,130 คน เป็นอยู่ในก ล้างแรงงาน 599,600 คน ผู้มีงานทำ 590,593 คน ผู้ว่างงาน 2,578 คนและผู้ที่อยู่ฤดูกาล 6,429 คน การมีงานทำ ผู้มีงานทำในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 590,839 คน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 418,517 คน ในขณะที่นอกภาคเกษตรนั้นมีผู้มีงานทำ จำนวน 172,076 คน โดยสาขานอกภาคเกษตรผู้มีงานทำมากที่สุด ได้แก่ การขายส่ง การขายปลีกฯ จำนวน 49,446 คน รองลงมาคือ การบริหารราชการและป้องกันประเทศ จำนวน 24,033 คน และกิจกรรมโรงแรมและอาหาร จำนวน 21,243 คน ตามลำดับ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อให้จังหวัดมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นมืออาชีพ 2.เพื่อพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ เป็นเมืองกีฬา 3.เพื่อให้ประชาชนรักการออกกำลังกาย
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลิตภาพแรงงาน 75,000 บาท คน/ปี
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก	
กิจกรรมหลัก 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาศักยภาพแรงงาน 8,497,200.00.00 บาท แรงงานจังหวัด สวัสดิการฯ จว.ศก.
7. หน่วยงานดำเนินงาน	แรงงานจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	8,497,200.00.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. ฝึกอบรมอาชีพในชุมชน 2. พัฒนาศักยภาพแรงงาน 3. รณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE) ในสถานประกอบการ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ผลิตภาพแรงงานที่ครอบคลุมทุกโรงงาน และลดอัตราการว่างงาน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 3 : อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

แผนงาน 14 : ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	14.โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าบนพื้นราบ มีราษฎรที่ต้องการพื้นที่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เพื่อการเกษตรเข้าไปหักล้างถางพง ทำให้ป่ามีสภาพเสื่อมโทรม ขณะนี้ยังคงมีสภาพป่าที่สมบูรณ์ในบางพื้นที่เท่านั้น เช่น บริเวณติดแนวชายแดนประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และบริเวณเทือกเขา เป็นต้นจังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ป่าไม้ 2,136.24 ตารางกิโลเมตร (1,366,444 ไร่) แบ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติ 25 แห่ง เนื้อที่ 2,038.83 ตารางกิโลเมตร (1,274,312 ไร่) และป่าไม้ถาวรเตรียมการสงวน 4 แห่ง จำนวน 147.41 ตารางกิโลเมตร หรือ 92,132 ไร่ เมื่อพิจารณาเฉพาะพื้นที่ป่าที่ยังคงสภาพป่าที่สมบูรณ์มีจำนวน 678,911.41 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 12.16 ของเนื้อที่จังหวัด โดยมีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ - สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด ร้อยละ 11.48 อยู่ในลำดับที่ 49 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 31.67 - สัดส่วนพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ต่อพื้นที่จังหวัด ร้อยละ 8.46 อยู่ในลำดับที่ 42 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 20.79 - สัดส่วนพื้นที่ป่าเศรษฐกิจต่อพื้นที่จังหวัด ร้อยละ .59 อยู่ในลำดับที่ 56 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 2.39 - ผลตรวจวัดคุณภาพน้ำ (WQI) 85.00 คะแนน (1-100) อยู่ในลำดับที่ 1 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 55.00 คะแนน (1-100) - สัดส่วนขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 23.00 อยู่ในลำดับที่ 59 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 33.37 - สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 31.86 อยู่ในลำดับที่ 75 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ ร้อยละ 68.14 - ปริมาณขยะมูลฝอย 1,378.00 ตันต่อวัน อยู่ในลำดับที่ 65 ของทั้ง 76 จังหวัดทั่วประเทศ โดยค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ อยู่ที่ 811.00 ตันต่อวัน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1 เพื่อรักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชนในจังหวัด 2 เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยฟื้นฟูบูรณะทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถฟื้นสภาพได้ให้มีศักยภาพเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาในอนาคต
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ 1.36 ล้านไร่
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ	ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ 137,562,800.00 บาท ทรัพยากรธรรมชาติฯ

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ศูนย์ป่าไม้ศรีสะเกษ, สนง.ทรัพยากรฯ จว.ศก., สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าจุฬาภรณ์
7. หน่วยงานดำเนินงาน	ทรัพยากรธรรมชาติฯ
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	137,562,800.00 บาท แบ่งเป็น 1. งบพัฒนาจังหวัด 47,562,800.00.00 บาท 2. กรมทรัพยากรฯ 90,000,000.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามการลักลอบทำลายทรัพยากรป่าไม้ จัดทำกล้าไม้ป่า เพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสมาชิกเครือข่ายผู้ปลูกสวนป่าและสหกรณ์สวนป่า ภาคเอกชน ส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็วเพื่ออุตสาหกรรม ส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็วเพื่อพลังงานทดแทน
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ล้านไร่)

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 3 : อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

แผนงาน 15 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	15.โครงการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดศรีสะเกษมีแหล่งน้ำเพื่อการชลประทาน 2 แหล่งใหญ่ คือ 1. ฝ่ายราชีไศล เป็นฝ่ายปิดกั้นลำน้ำมูลที่บ้านปากห้วย ตำบลบัวทุ่ง อำเภอราชีไศล ก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2536 เป็นฝายคอนกรีตเสริมเหล็กชนิดบานประตูระบายเหล็กโค้ง มีพื้นที่รับน้ำฝน 44,275 ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยไหลเข้าหน้าฝายปีละ 3,254 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่รับประโยชน์ระยะแรก 34,420 ไร่ 2. ฝ่ายห้วยนา เป็นฝ่ายปิดกั้นลำน้ำมูลที่บ้านกอก อำเภอกันทรารมย์ ก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2544 เป็นฝายคอนกรีตเสริมเหล็ก ชนิดบานประตูระบายเหล็กโค้ง มีพื้นที่รับน้ำฝน 53,184 ตารางกิโลเมตร ปริมาตรเก็บกักน้ำหน้าฝาย 115.60 ล้านลูกบาศก์เมตร ที่ระดับเก็บกัก 115 ม.รทก. มีพื้นที่รับประโยชน์ระยะแรก 77,000 ไร่ จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ 8,839.962 ตร.กม. หรือประมาณ 5,524,954 ไร่ มีพื้นที่ทำการเกษตร รวม 4,023,548 ไร่ คิดเป็น 72.82% พื้นที่ทำนาทั้งหมด 3,692,167 ไร่ ที่อยู่ในเขตชลประทาน รวม 73,910 ไร่ คิดเป็น 2.00 % พื้นที่นอกเขตชลประทาน 3,618,257 ไร่ คิดเป็น 98.00% ซึ่งใช้น้ำจากน้ำฝนและแหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดศรีสะเกษ ปี 2560 มีอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง จำนวน 16 แห่ง รวมความจุ 206.471 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน 73,910 ไร่ ร้อยละ 2.23 โครงการชลประทานศรีสะเกษ ได้มีแผนการบริหารจัดการน้ำ เพื่อรับสถานการณ์ภัยแล้งน้ำท่วม และน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค และระบบนิเวศน์ จำนวน 7 อ่าง รวม

หัวข้อ	รายละเอียด
	146.35 ล้านลูกบาศก์เมตร
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.ประชาชนมีน้ำเพื่อการบริโภคตลอดทั้งปี 2.มีระบบน้ำเสริมเพื่อการเกษตรในหน้าแล้ง 3.มีน้ำต้นทุนมากขึ้น 4.แก้ไขปัญหาหน้าท่วมหน้าแล้งได้อย่างยั่งยืน
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการน้ำ ระดับ 5
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก	
กิจกรรมหลัก 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพิ่มพื้นที่ระบบชลประทาน 567,036,500.00 บาท ชลประทานจังหวัด โครงการมูลล่าง ปภ.จังหวัด อำเภอกันทรวิชัย อปท.ทุกแห่ง
7. หน่วยงานดำเนินงาน	ชลประทานจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	567,036,500.00 บาท แบ่งเป็น 1. งบพัฒนาจังหวัด 443,786,500.00 บาท 2. กระทรวง กรม 123,250,000.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	1. ก่อสร้าง ระบบส่งน้ำพร้อมอาคารประกอบ คลองส่งน้ำ 2. เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักอ่างเก็บน้ำ
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ชลประทาน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 4 : รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข

แผนงาน 16 : รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	16.โครงการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่พรมแดนติดกับประเทศกัมพูชา เป็นระยะทาง 127 กิโลเมตร มีด่านชายแดนถาวรและจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ซึ่งทำให้มีการติดต่อซื้อขาย/แลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันจำนวนมากและนับวันจะมีมูลค่าสูงขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้ในขณะเดียวกันก็มักเกิดปัญหาด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงตามแนวชายแดน อาทิ ปัญหายาเสพติด, การลักลอบขนสินค้าหนีภาษี, การหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า จากเหตุผลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องดำเนินการฝึกอบรมผู้นำหมู่บ้านและชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในพื้นที่ชายแดน เพื่อเป็นเครือข่ายร่วมและประสานงานด้านการข่าว รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการเพิ่ม

หัวข้อ	รายละเอียด
	ประสิทธิภาพการดูแลรักษาความปลอดภัยของประชาชน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อให้ผู้นำหมู่บ้านและชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) มีความรู้ด้านการข่าว การหาข่าวที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน 2.เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันลดปัญหายาเสพติด 3.เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกรักและหวงแหนแผ่นดิน รวมทั้งการเสียสละต่อส่วนรวม เพื่อความสงบสุขของหมู่บ้าน/ชุมชนและประเทศชาติ
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละ 7 ของหมู่บ้านทั้งหมด
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6.1 กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม 111,928,800.00 บาท ที่ทำการปกครองจังหวัด อำเภอทุกอำเภอ อปท.ทุกแห่ง
6.2 กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ลดปัญหายาเสพติด 2,487,600.00 บาท ที่ทำการปกครองจังหวัด อำเภอทุกอำเภอ อปท.ทุกแห่ง
7. หน่วยงานดำเนินงาน	ที่ทำการปกครองจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	114,416,400.00 บาท งบพัฒน์จังหวัด
10. ผลผลิต (Output)	1.การสร้างความปลอดภัยและสมานฉันท์ 2.ลดปัญหายาเสพติด
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	สังคมมีความปรกติสุข และปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 4 : รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข

แผนงาน 17 : เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	17.โครงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และแนวระเบียงเศรษฐกิจ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ อีรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) หรือ ปฏินญาพุกาม ได้กำหนดให้จังหวัดศรีสะเกษ ประเทศไทย กับจังหวัดเสียมราฐ ประเทศกัมพูชา เป็นเมืองคู่มิตร หรือ Sister Cities เพื่อพัฒนาความร่วมมือกัน 6 ด้าน ได้แก่ การอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน ความร่วมมือด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การเชื่อมโยงคมนาคม ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และความร่วมมือด้านสาธารณสุข ซึ่งจากนโยบายดังกล่าวจังหวัดศรีสะเกษได้ยึดถือปฏิบัติมา

	อย่างต่อเนื่อง โดยได้จัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาหารือในประเด็น การพัฒนาต่างๆ ร่วมกัน และได้จัดทำบันทึกความตกลงความร่วมมือระหว่างกันตลอดมา รวมทั้งให้การช่วยเหลือในด้านต่างๆแก่ประเทศเพื่อนบ้าน นำมาซึ่งความไว้วางใจกัน ระหว่างพื้นที่ บนพื้นฐาน สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ภายใต้สัมพันธภาพอันดีของทั้งสองประเทศ
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อประชุมปรึกษาหารือ/เน้นย้ำความร่วมมือตามกรอบปฏิญญาพุกาม 2. เพื่อร่วมกิจกรรมสานสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างประเทศกลุ่มอาเซียน ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
4. ตัวชี้วัดและค่า เป้าหมาย	จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียน 8 ครั้ง/ปี
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน 8,310,000.00 บาท สำนักงานจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด
7. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานจังหวัด
8. ระยะเวลาในการ ดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	8,310,000.00 บาท งบพัฒนาจังหวัด
10. ผลผลิต(Output)	1. พัฒนความสัมพันธ์กับประเทศกลุ่มประเทศในกลุ่มอาเซียน อาเซียน+3 อาเซียน +6 2. สนับสนุนการดำเนินงานช่องสง่างามเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ 3. เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียนมีความต่อเนื่องชัดเจน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด 5 : การบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

แผนงาน 18 : พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการ	18.โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการและ เหตุผล	จังหวัดได้มุ่งเน้นในการพัฒนาเมืองให้เป็น Smart City ประกอบไปด้วย การพัฒนา เทคโนโลยี และการพัฒนาคน จึงจำเป็นต้องวางระบบและพัฒนาคน ซึ่งเป็นสมบัติอันสำคัญของการขับเคลื่อนสู่ Smart City ของจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อก้าวสู่ การเป็นเมือง Smart People Smarter City และ Smartest Country เพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิต (Quality of Life) ของ "ผู้อยู่อาศัย" ใน จังหวัดศรีสะเกษ การสนับสนุนให้ “เศรษฐกิจท้องถิ่น” เกิดการเติบโต ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนในจังหวัดศรีสะเกษ สื่อสาร ข้อมูลผ่านระบบ “ดิจิทัล” ให้เกิดการเรียนรู้ผ่านออนไลน์ให้สามารถ เรียนรู้ทุกที่ ทุกเวลา จนสามารถพัฒนาเป็นผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจผ่าน “ดิจิทัล” ได้ในที่สุด โดยมีดัชนีชี้วัดความสำเร็จ Smart City ได้แก่ คุณภาพชีวิตประชาชนของ จังหวัดศรีสะเกษ “ดี” ขึ้น และ ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการจังหวัดศรีสะเกษ “ลด” ลง

หัวข้อ	รายละเอียด
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อให้สภาพแวดล้อมภายในปลอดภัย น่าอยู่ และสวยงาม 2.เพื่อลดปัญหาการทุจริตในวงราชการ 3.เพื่อการจัดหาสถานที่ เครื่องมือ และอุปกรณ์ ที่มีความจำเป็นไว้บริการประชาชน
4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์ 2 องค์ความรู้
5. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดศรีสะเกษ
6. กิจกรรมหลัก งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาการบริหารจัดการ 70,000,000.00.00 บาท เกษตรจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด
7. หน่วยงานดำเนินงาน	เกษตรจังหวัด
8. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3 ปี (1 ตุลาคม 2562 - 30 กันยายน 2565)
9. งบประมาณ	70,000,000.00.00 บาท
10. ผลผลิต(Output)	การพัฒนา ระบบสารสนเทศจังหวัด นวัตกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว นวัตกรรมการพัฒนา การแพทย์แผนไทยประยุกต์ นวัตกรรมการพัฒนา ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมจังหวัด นวัตกรรมการพัฒนา ระบบบริหารจัดการขยะ นวัตกรรมการพัฒนา ระบบบริหารจัดการน้ำ นวัตกรรมการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด
11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	ส่วนราชการมีความพร้อมสำหรับบริการประชาชน

บัญชีสรุป โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ.2561-2565 (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2563) จังหวัดศรีสะเกษ

ที่	โครงการของจังหวัด	กิจกรรม	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	รวมทั้งสิ้น
1	โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายช่องทางการตลาด	14	59,911,800	233,786,500	121,786,500	415,484,800
2	โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวครบวงจร	19	164,768,000	147,076,300	44,076,300	355,920,600
3	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ	4	43,500,000	20,000,000	20,000,000	83,500,000
4	โครงการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและลดต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรม	38	63,216,000	46,190,900	46,190,900	155,597,800
5	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทุเรียนคุณภาพ	3	5,380,000	5,380,000	5,380,000	16,140,000
6	โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบปศุสัตว์และประมงจังหวัดศรีสะเกษ	4	6,790,600	3,459,900	3,459,900	13,710,400
7	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคม	606	5,237,120,100	6,010,927,100	1,504,580,100	12,752,627,300
8	โครงการส่งเสริมและรักษา วัฒนธรรม ประเพณีศรีสะเกษ	10	15,010,000	20,772,700	20,772,700	56,555,400
9	โครงการยกระดับการศึกษาให้ได้มาตรฐาน	21	37,786,200	114,072,800	89,072,800	240,931,800
10	โครงการพัฒนาพื้นที่อันเนื่องมาจากพระราชดำริตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	7	21,931,000	11,172,000	11,172,000	44,275,000
11	โครงการส่งเสริมสังคมน่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิต	28	40,671,500	45,205,800	45,205,800	131,083,100
12	โครงการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	15	30,950,000	9,450,000	9,450,000	49,850,000
13	โครงการพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงาน	9	4,054,400	2,221,400	2,221,400	8,497,200
14	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	13	43,407,600	47,077,600	47,077,600	137,562,800
15	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	65	206,633,300	181,179,100	179,224,100	567,036,500
16	โครงการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย	16	36,896,400	38,760,000	38,760,000	114,416,400
17	โครงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดน และแนวระบียงเศรษฐกิจ	4	6,770,000	770,000	770,000	8,310,000
18	โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	14	70,000,000	-	-	70,000,000
	ค่าใช้จ่ายในการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ	1	10,000,000	10,000,000	10,000,000	30,000,000
	รวมทั้งสิ้น	891	6,104,796,900	6,947,502,100	2,199,200,100	15,251,499,100

ส่วนที่ 4

ภาคผนวก

**รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551**

จังหวัด ศรีสะเกษ

การดำเนินการ	ดำเนินการ แล้ว	ไม่ได้ ดำเนินการ
1) สํารวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้ ☐ มอบให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา หรือบุคคลอื่นใดทำการศึกษา สํารวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☒ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.จ. ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่น ทำการศึกษาสำรวจ ความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☐ แต่งตั้งคณะกรรมการของ ก.บ.จ. ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ ประสานงานเพื่อให้ได้ข้อมูล ความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☐ ดำเนินการอื่นตามที่ ก.บ.จ. เห็นสมควร โดยดำเนินการ.....	✓	
2) จัดประชุมหรือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะเป็น ราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้ง ผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็น เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา 53/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 และมาตรา 19 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 และมาตรา 24 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ บริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551	✓	
3) การประชุมของ ก.บ.จ. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่า ด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 และหลักเกณฑ์ และ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงาน
การประชุมคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายวีระศักดิ์ วิจิตรแสงศรี)

ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด(พ.ศ. 2561 – 2565) (ฉบับทบทวน)

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564) (เสนอในปงบประมาณ พ.ศ. 2562)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561-2565) (ฉบับทบทวน)	เหตุผลของ การ ปรับเปลี่ยน
เป้าหมายการพัฒนา	ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร	ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร	คงเดิม
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	1.จำนวนองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์ 2.จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียน 3.จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ล้านไร่) 4.ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ย (กก./ไร่) 5.ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย(บาท/คน/ปี) 6.ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงระบบสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน 7.ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละ 10 ของหมู่บ้านทั้งหมด 8.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต 9.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่ายคมนาคม 10.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง 11.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 12.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้	1.จำนวนองค์ความรู้หรือนวัตกรรมที่หน่วยงานสร้างใหม่แล้วได้นำไปใช้ประโยชน์ 2.จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศสมาชิกอาเซียน 3.จำนวนพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายได้รับการคุ้มครอง ดูแลให้คงความสมบูรณ์ (ล้านไร่) 4.ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ย (กก./ไร่) 5.ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย(บาท/คน/ปี) 6.ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงระบบสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน 7.ร้อยละของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดระดับรุนแรงมีไม่เกินร้อยละ 10 ของหมู่บ้านทั้งหมด 8.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนการผลิต 9.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงข่ายคมนาคม 10.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง 11.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 12.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้	คงเดิม

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2564) (เสนอในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561-2565) (ฉบับทบทวน)	เหตุผลของ การ ปรับเปลี่ยน
	เกษตรกรกลุ่มเกษตรกรปลอดภัย 13.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ เกษตรกรกลุ่มปศุสัตว์/ประมง 14.ระดับความความสำเร็จของการ อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและ ประเพณีของจังหวัด 15.ระดับความความสำเร็จของการบริหาร จัดการน้ำ 16.ระดับความความสำเร็จของการพัฒนา จังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา 17.รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP 18.รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้าน บาท)	เกษตรกรกลุ่มเกษตรกรปลอดภัย 13.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ เกษตรกรกลุ่มปศุสัตว์/ประมง 14.ระดับความความสำเร็จของการ อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและ ประเพณีของจังหวัด 15.ระดับความความสำเร็จของการ บริหารจัดการน้ำ 16.ระดับความความสำเร็จของการพัฒนา จังหวัดศรีสะเกษให้เป็นเมืองกีฬา 17.รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP 18.รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้าน บาท)	
ประเด็นการ พัฒนา	1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับ สินค้าการเกษตร การค้าและการ ท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขัน ได้ 2. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชน และการ ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม 3. ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน 4. ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษา ความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคม ที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข 5. ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การ บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรร มาภิบาล	1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับ สินค้าการเกษตร การค้าและการ ท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและ แข่งขันได้ 2. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชน และการ ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม 3. ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน 4. ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษา ความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคม ที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข 5. ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การ บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลัก ธรรมาภิบาล	คงเดิม

คำขวัญประจำจังหวัดศรีสะเกษ

“แดนปราสาทขอม
หอม กระเทียมดี
มีสวนสมเด็จ
เขตกงลำดวน
หลากหลายวัฒนธรรม
เลิศล้ำสามัคคี”

Website: <http://www.sisaket.go.th>

E-mail: plansisaket@gmail.com

Tel: +66 0 4561 1139 # 15